

ምዕራፍ 11

አሰገደችና ራሔል

አሰገደች ሦስተኛ ልጇን ቅርት ነች። በየወሩ ዶክተር ሶኮሎፍ የግል ክሊኒክ ኢንፎርሜሽን ትመረመራለች። ክሊኒኩ በማገፀን ሕክምና ክሌሎች ሁሉ የተሻለ ነው የሚል ስም አሰው። የልዕልታትም ደንበኞች አሉት።

የዶክተር ሶኮሎፍ መደበኛ ሥራ በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ቤተ! ሳይዳ ሆስፒታል ሲሆን በግል ክሊኒካቸው የሚያከሙት በቀጠሮ የሚመጡ ደንበኞችን ነው። አሰገደች ሁለቱን ልጆቿን የተገላገለችው በእሳቸው እጅ ነው።

አሰገደች እንደተለመደው ለፅንሰ ምርመራ ዶክተር ሶኮሎፍ ክሊኒክ ሔዳ ወረፋ በመጠባበቅ ላይ ነች። ነርሷ ታካሚን ወደ ምርመራ ክፍል ታስገባለች። የጨረሱትን ሸኝታ ተረኛዋን ትጠራለች። አሰገደች ተራዋ እስኪደርስ በያዘችው መጽሐፍ ላይ ዓይኗን ተክላለች። በቃሬዛ የገባች አንድ ወላድ በአጭር ጊዜ ተገላግላ ስትወጣ በዚያ ያለው ታካሚና አላካሚ «አንኳን ማርያም ቀረበችሽ» እያሉ ደስታቸውን በመግለጽ ላይ እንዳሉ ነርሷ አንድ የታካሚ ካርድ ይዛ ብቅ አለችና «ስማችሁን አዳምጡ» አለች። ሁሉም አንገቱን አቅንቶ ጆሮውን ሊቀስር ወ/ሮ ራሔል አበራ ብላ በዓይኗ ራሔልን ቃኝት ስታደርግ ከአሰገደች መደዳ ሦስተኛዋ ሴት ብድግ ብላ ወደ ማዋሰጃው ክፍል አመራች አሰገደች ባለችበት ውሃ ሆና ቀረች። ሳይታወቃት «ራሔል አበራ! ራሔል አበራ!» አለች አጠገቧ የተቀመጡት ሰዎች እስኪለሟት ድምፅ አውጥቷል። ድምጹ የቀሰቀሳቸው ሰዎች ትክ ብለው

አየተመለከቷት አሰገደች ደመ - ነፍሷን ብድግ ብላ ወጣች። የራሔልን ስም መጥራቷ ትዝ አላትና «ምን ቀባኸሬ ይሆን?» በማለት በዐሳብ ወደ ጎሳ አጠነጠነች።

አሰገደች እንደምንም እየተነተተች መኪናዋ ጋ ደርሳ ክፍታ ገባችና ፊቷን ወደ ክሊኒኩ መልሳ ራሔልን ስትወጣ በማየት፣ እውነት ያች እርሷ የምታውቃት ራሔል አበራ መሆን አለመሆኗን ለማረጋገጥ በጉጉት ጠበቀች። ጥቂት ቆየት ካለች በጎሳ «ራሔል ሆነች አልሆነች ምን አስጨነቀኝ» በማለት መኪናዋን አስገስታ ለመሔድ በመንቀሳቀስ ላይ እንዳለች ራሔል ከክሊኒኩ ወጥታ በቀጥታ አሰገደች ወዳለችበት በቅርት ርምጃ አዘገመች። «ወደ እኔ ነው እንዴ የምትመጣው?» በማለት አሰገደች እንደገና ጭንቀት ውስጥ ገባች። ራሔል ግን የአሰገደችን መኪና ታክካ አልፋ የራሷን መኪና ክፍታ ገባች።

«የግቢው ቅዱስ ገብርኤል አደራህን እንተ ጠብቀኝ ከዛሬው ምስቅልቅል ሁኔታ በመስቀልህ ከልህህ አውጣኝ» አለችና ክንብንቧን ዓይኗ ድረስ ዝቅ አድርጋ ራሔል አስክትሔድ ጠበቀች። የተማፀነችው ቅዱስ ገብርኤል ለአሰገደች ዘብ ቆሞ ራሔል በሰላም ሔደችላት። አሰገደችም እዚያው ከተቀመጠችበት ሦስት ጊዜ ለውነቷን አማትባ ወደ ቤቷ በዝግታ ነጻች።

ግቢው ጭር ብሏል። አሰገደች ከመኪናዋ ስትወርድ የተቀበሏት ድንክ ውሾቿ ናቸው። ቦቤ፣ ኩርፎና (ፉንጊት) መቻል በእግሯ መሐል እየሾሰኩ ዙሪያዋን እየተሸከረከሩ ለእመቤታቸው በውሻ ፍቅር አቀባበል አደረጉላት። የቤት ሠራተኛዋ የምድር ዓለም ጫማዋን ለማውሰቅና ትዕዛዝ ካለ ለመቀበል እጅ ነስታ እስከ መኝታ ክፍል ተከተለች። አሰገደች

ያለ ወትሮዋ በዝምታ ተወጣ እግሯን እየጎተተች ገብታ አልጋው ግርጌ ካለው ፎቱ ላይ አረፍ አለች። የምድር ዓለም ጫማዋን አውልቃ የቤት ጫማ አቅርባለት ወጣች።

«ያበቡት አይገድ» አለች ጥቂት እንደመሳቅ ብላ። «መቼም የራሔልን እዚህ አገር መኖር የሐንሰ አያውቅም ለማለት አይቻልም። ታዲያ እንዴት አይነግረኝም? በሰህተት እንኳ ስሟን አንስቶ አያውቅም። ግን ምን ብሎ ሊነግረኝ ይችላል?» አለችና ራሔልንና የሐንሰን በምናቧ መሳል ጀመረች። ይኸንን ስታወጣ ስታወርድ የሐንሰ ልጆቹን ከትምህርት ቤት ይዞ መጣ።

እነ ደረጀ እናታቸውን ስመው እንደወጡ የሐንሰ ገባ።

«ዛሬስ ከብደሻል» አለ የሐንሰ ሊሰማት እየቀረበ።

«መክበድ ብቻም አይደል፣ ጤናም የለኝ።»

«ዛሬ ከሊኒክ ቀጠሮ አለኝ ብለሽ አልነበር፣ እንዴት ሆነ?»

«ሰላተመቸኝ አልሄድኩም።»

«አሁን እንሂዳ!»

«አይ ነገ ይሻላል» አለችና አሰገደች ከፎቱው ላይ ተነስታ አልጋው ላይ ጋደም አለች። የሐንሰም ወደ ጽሕፈት ቤት አመራ።

ራሔል ትምህርቷን ጨርሳ ወደ አዲስ አበባ ከተመለሰች አንድ ዓመት ሆኗታል። በፓሪስ ቆይታዋ በየሐንሰ እግር የተተካ ንደኛ አፍርታለች። እሷና ንደኛዋ ወደ አዲስ አበባ የተመለሱት በእነሱና በየወላጆቻቸው መካከል ስምምነት የተደረሰበትን የጋብቻ በዓላቸውን ለማክበር ነበር። አሰገደች ጣውንቷን ያየችት ራሔል የመጀመሪያ ልጇን የአምስት ወር ቅሪት ሆና ነው። አሰገደች

ይህንን መረጃ ለማግኘት የወለደባት ጊዜ ከአንድ ሣምንት አይበልጥም - ዕድሜ ለገንዘቧ።

***

የሐንሰ ሀሳቡ ሠምሮ ዕቅዱ ተግባራዊ ሆኖ አሰገደች አዶ/ር ወልደ ሚካኤል ማዴቦ ጋር ካዛንቺዝ አካባቢ አንድ ክሊኒክ ባሽርክና አቋቁመው መሥራት ከጀመሩ ዓመታትን አስቆጥረዋል። ዶ/ር ወ/ሚካኤል በእናቷ በኩል የዓለሚቱ የሩቅ ዘመድ ናቸው። አቶ ሁንዴ ደቅለዋት በእናቱ እመቤት ጽዮን-ምገሳ መልካም ፈቃድ በአባቷ ቤት ያደገችውን ዓለሚቱን የሐንሰ እንደ እህትም እንደ ወንድምም ነው የሚቆጥራት። በርካታ ወንድምና እህት ባላቸው ንደኞቹ ይቀና የነበረው የሐንሰ ወልደል - ከብደል በዚህም ይኩራራል።

በሌላ ወገን፣ አንድ እህቱ የመጣላትን ባል ሁሉ መልሳ ቆማ በመቅረቷ የሐንሰ ያዘናል። «ዓለም እኔና አንቺ እንዳህያ ጡት ሁለት ነን። ለቤት ሙሉ እህትና ወንድም አልታደልንም። ሌላው ቢቀር ዘር ለማብዛት ብለሽ እንኳ ብታገቢ ምን ይመስልሻል?» ይህ የየሐንሰ የዘወትር ልመና ነው።

«ማን ባል ማን ሚስት ሊሆን? እኔ ባል ብሎ ነገር አይታየኝም። በጋብቻ ስም ተፈጥሮ ያደለችንን ነፃነቴን በብር ሣህን ላይ አድርጌ በገዛ ራሴ ለሌላ ሰው አሳልፌ የምሰጥ ደካማ ፍጡር አይደለሁም። አስፈላጊ ከሆነ ሚስት ሳይኮን ዘር ማፍራት ይቻላል» በሚለው የዓለሚቱ አስተያየት ላይ ደፍሮ አስተያየት የሚሰጥ ሰው የለም። የዓለሚቱ ዲቃላነት በአመሰካከቷ ላይ ብርቱ ተዕዕኖ እንዳሳደረባት ስለሚገምቱ ክርክር የሚገጥም

የለም። አባቷም ቢሆን «ተዋት እንዳለኛት ትሁን ጊዜ የፈቀደው እስከሆነ ድረስ የግል ሕይወቷን በተመለከተ ጉዳይ ጣልቃ መግባት አያስፈልግም» በማለት ቆሞ ቀርነትን እንደነው ላለመቁጠር ሽፍንፍን ያደርጓታል።

አሰገደች በቤተሰቡ ውስጥ ያላት ተቀባይነት በድርብ ስለሆነ በዚህ ዓይነቱ ውይይት፣ ክርክር፣ ጥያቄና መልስ እምብዛም አትሳተፍም። የአሰገደች ዐቢይ ትኩረት ልጅቷ መንከባከብና ሥራዋ ሆነዋል። ሥራ ከበዛባት አዳር - በቀረው ማምሽት ትጨርሰዋለች።

የሐንሰም ብዙ ጊዜ እያመሽ ስለሚገባ ባልና ሚስት የት ለምን እንዳመሹ አይጠያየቁም። አሰገደች አንዳንድ ጊዜ ወላጅቷ ቤት ወይም ሌላ ቦታ በሌላ ምክንያት ብታመሽም ያው ሥራ በዝቶባት እንዳመሽች ነው የሚቆጠረው።

ልጆቻቸው ግን አፍ አውጥተው ባይናገሩም በወላጆቻቸው ማምሽት ቅሬታ አላቸው። «እናንተ ሌላ ቤት አላችሁ እንጂ ሁልጊዜ የምታመሹት?» አለች ማርያማዊት አንድ ቀን አምሽተው የመጡትን ወላጆቿን ለመቀበል በረንዳ ላይ ቆማ።

«በማምሽታችን አኩርፈሽ ነዋ! ርጠሽ መጥተ ያልሳምሽን?» አለ የሐንሰ በሁለት እጁ ወገቧን ይዞ ጣላ እስክትነካ ጢል አደርጎ።

«አዎና!» ብላ እናቷን ለመሳም ተንደረደረች።

«የሜሪ ጥያቄ ሁላችንንም ይወክላል» አለ ደረጀ የምሩ ቀልድ አስመስሎ።

«እኔ ልዳኛችሁ፣ በሉ ክሳችሁን.....» በማለት የሐንሰ ወቀሳውን ወደ እናታቸው ለመግፋት ሲሞክር መልክ «ጆኒ አራዳ! አራዳ!» እያለ አባቱ ላይ ተጠመጠመ።

«ማን ይዳኝ ታዲያ! እናንተው ከሳሽ፣ እናንተው ዳኛ ለመሆን አትችሉም» አለ የሐንሰ እዚያው በረንዳ ላይ ከአሰገደች ጋር ቆሞ።

«ጆኒ እኛ ከሳሽ ስለሆን መዳኘት ካልቻልን አንተና አሰገም ተከላሾች ስለሆናችሁ ዳኛ ልትሆኑ አትችሉም ማለት ነው።»

«ደሬ ልክነህ በስምምነት ዳኛ እስክንሰይም ክሱን በይደር አቆይተን ወደ ቤት እንግባ!» በሚለው የየሐንሰ ዐሳብ አስታራቂነት ክርክሩ ቆመ።

ልጆች ወደ ደብተራቸው ሲመለሱ ወላጆች ወደ መኝታ ክፍላቸው ገቡ ልብስ ለመቀየር።

«እነዚህ ልጆች፣ እውነት አላቸው። ሥራው በፕሮግራም ታቅዶ ካልተመራ ለልጆቹ መስጠት ያለብሽን ጊዜ መሸማቱ ሲቀጥል ነው። እስከመቼ? በተለይ ሜሪ ያንቺን ትኩረት እየፈለገች መሰለች።»

«ምን ጎደለባቸው? አጉል መሞላቀቅ» አለች አሰገደች የልጆቹን ቅሬታ ገሸሸ ለማድረግ።

«ተይ! ተይ! በልጆቼ ቀጭኖ የለም።»

«በልጆቼ!» አለች አሰገደች ድምፅዋን ናር አድርጋ።

«ልጆችህ ያንተ የብቻ ከሆኑ አንተው.....»

«ጀመርሽ እንግዲህ ቁምነገሩን ወደጎን ገፍተሽ የነገር ጉጥ ለማውጣት» አለ የሐንሰ አሰገደች ተናግሮ ሳትጨርስ በመኻል አቋርጧት።

ምዕራፍ 12

አክሊሉ ከጦር ሠፈር እስከ ጉራንጉር

አክሊሉ ሰለሞን፣ በአዲስ አበባ ከተማ፣ በጂማ መንገድ፣ በቢያጆ በመባል የሚታወቀው የምድር ጦር ትራንስፖርትና ጽሕፈት ኮርስ ማለልጠኛ ባልደረባ ነበር። ወደ ቢያጆ የተዛወረው አንድ ዓመት ያህል በምድር ጦር መዘቀኛ ሻምበል ውስጥ በድምፃዊነት ካቀነቀነ በኋላ ነበር።

«ወታደር ከሆንኩ ወታደር እንጂ አዝማሪ መሆን የለብኝም፣ ወላጆቼስ ምን ይሉኛል?» በሚል በጎንደራ ስምና ዝና ወዳድነት ተገፋፋቶ፣ አለቆቹን በመለማመጥ በሹፌርነት ለመሠልጠን ወደ ቢያጆ ተዛወረ።

ከስድስት ወር ሥልጠና በኋላ በ3ኛ ክፍለ ጦር፣ በአንደኛ ብርጌድ፣ ሁለተኛ ሻምበል አራተኛ የመቶ ተመድቦ ሥራውን ቀጠለ። አክሊሉ ባገር ቤት ጎንደር የእስቴ መካነ ኢየሱስ ደብር ግልገል ድብትርናው፣ የበኋላውም ግልገል መዘቀኛነቱ ለውትድርናው ሥነ ምግባርና ሥምረት አስተዋጽኦ አድርገውለታል። ያቅራራል፣ ይሸልላል፣ ይፎክራል። ሲያለኛ ውም ያንጎራጉራል። አለቆቹም ይኸንን ስለሚወዱለት «እስቴ አንቆርቁረው!» ይሉታል። ከመመለጣቸው የተነሳ አንዳንዶቹ ያጅቡታል።

- የጎንደር ልጅና አሳት አንድ ናቸው፣
- ሥጋን - ጥብስ - ቅቅል አርገው መብላታቸው።
- ምን ያለው ወታደር ምን ያለው ጎንደራ፣
- ይበላ ጆመረ የለው ሥጋ እንዳውራ።

- ደሜም ተመጠጠ፣
- ሥጋዬም ቀለጠ፣
- አጥንቴም ይኸው፣
- እርሱ የበላው።
- ጨረሰው!
- ጨረሰው!
- ጨርሶ በላው፣
- ምንም አልቀረው።
- ፍቅር ነው፣
- ነፍስ ነው፣
- የፍቅር መምራ፣
- ዝይኑ ጎንደራ።

ይላል የመኪናውን መሪ በአንድ እጁ እያቃና በሌላው እጁ ራሱን እየደባበለ።

- ሌላ ጊዜ ደግሞ፣ ነሽጥ ሲያደርገው።
- እናንት ትላላችሁ ተኩሰን አንስትም፣
- እኛም እንላለን ቃታ አናስከፍትም፣
- ልቢቱ፣ ልቢቱ፣ ወይ ልቢቱ፣
- በላንጃ ተከፍተሽ የማትታይቱ።
- ጦር ይምጣ! ጦር ይምጣ! ጦር ይምጣ አትበሉ፣
- አሉብን ወንድሞች አጥር የማይዘለ።
- መዝለሉን ይዘላል እንሸሽ ካሉት፣
- ወደኋላ ዞር መንገድ ከመሩት።

ፈሪ ዘረጥራጤ ፈሪ ዝርምቡጡ፣
ወደኋላ ሲሸሽ ዓይን አለው ከቁጡ።

በአየር ሲወረወር፤

አይገድበው አጥር።

እንቅፋት አይመታው፤

ዳገት አይበግረው።

መቼ ቂጡ ብቻ እግሩም ነው ዓይኖቻችን፤

እንደ ቀን ብርሃን ነው ሲሸሽ በጨለማ።

የመንደር ፉደታ እጁ ደም አይነካም፤

መንካቱን ይነካል ሁለት አውራጣቱን፤

የወገቡን ቅማል የገደለበቱን።

በማለት ያቅራራና

የፋሲል ሱሌ የቴዎድሮስ፤

ጠላቱን ሳይጥል የማይመለስ፤

አገሩ ጎንደር መሐል ፎገራ፤

በኤም ዋኑ የሚያንጠራራ፤

በኤም ዋኑ ጠላትን አጭዶ፤

የጠላት ምሽግ ሰባብሮ ንዶ፤

የተበራየ አረገው ነዶ።

ግፋ ወደፊት ሆ! ብለህ ግባ

ውቃው!

ደባልቀው!

አርገው ገለባ።

ነፍሱን ለሴጣን ስጋውን ላውራ

ቅዳው!

ደምብቀው!

የደሙን ኩራ፤

ያገራ ልጅ አይበገራ፤

የወንዶቹ ወንድ እስቴው ጎንደራ።

በማለት ይፎክራል

እክሊሉ ከሚወደው የውትድርና አገልግሎት የተለየው ያሽከረከረው የነበረ ትሪኪርተር የሚባል መለስተኛ የሰውና የዕቃ ማጓጓዣ ወታደራዊ መኪና ከተቀበረ ፈንጂ ላይ ወጥቶ አደጋ ከደረሰበት በኋላ ነበር።

ሁለት ዓመት ያህል በሐኪም ቤትና በማገገሚያ ሲረዳ ቆይቶ በሕክምና ቦርድ ውሳኔ መሠረት ከሠራዊቱ ተሰናበተ።

ከሰንብቱ በኋላ እስቴ መካነየሱስ ደብር ወላጆቹ ዘንድ አንድ ዓመት አዋዩን አሳርፎ፤ ሥራ ፍሰጋ ወደ አዲስ አበባ መጣ። እክሊሉ ለጥቂት ወራት ዘመድ ቤት በእንግድነት ከቆየ በኋላ፤ በአዲስ አበባ ኑሮ የሰው ሽክም መሆን ስለከበደው ቤት ተከራይቶ ወጣ።

እክሊሉ የተከራያት፣ ኖራ ሽው የተደረገባት፣ የካርቶን ኮርኒስ የገባላት፣ አንድ አልጋ የምታዘረጋ፣ አንድ ጠረጴዛ ከ4 ወንበሮች ጋር የምታዳበል የወ/ሮ ይፍቱ ሥራ ደመቀ ኩሽና ነች።

ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ የጋመረች ልጃገረድ እናት ናቸው። እርሳቸውም ቢሆኑ የባለቤታቸውን ሰባት ዓመት እስኪያስቆርቡ ተጠበቁ እንጂ፤ አጃቸውን ገና ለአድሜ ጫና ያልሰጡ አዛውንት ናቸው። ገላቸው የወንድ ጠረን መናፈቁን አላቋረጠም። «ያገር ባል» በመባል ይታሙ የነበሩት ባለቤታቸው አቶ ተሰማ ይመር በርካታ ኮማሪ ቁባቶች ነበሯቸው። መጠጥና ሴት ሲያላድዱ

በመጨረሻ መንጠው ነው የሞቱት። የሸዋዬ እናት ማዕድ ቤታቸውን ኳኩለው ያከራዩት ኑሮ ስለከበዳቸው ነው።

«ይሄ ደግሞ ምንድነው? ተከራይ ወይስ ቆጥ አሰር?» የሚለውን የመንደሩን ሴት ሹምጥጫ እናትም ልጅም ሰምተውታል።

«እኔ ይፍቱ ሥራ ደመቀ የረገጥኩት ድንጋይ ሲፈነቀል...ገና ምኑ ተያዘና!!» 'በማለት ሲውረገረጉ ነው የሰነበቱት። .... ለሽሙጥ ምላሽ መሆኑ ነው።

አክሊሉ ባይተዋርነቱ ሊጫነው እንደ ለመደው ያንጎራጉራል። አልፎ አልፎም ክራሩን ይደረድራል። ከመንደሩ ሴት ለአክሊሉ አንጉርጉርና ሰንጎ መገን ጆሮ ያላዋሰች የለችም። ወንዱ ግን እምብዛም አልወደደለትም።

«ይች አሮጊት፣ ካላጣችው ሰው አዝማሪ አምጥታ ሠፈሩን ፀጥታ ነሳችው።» አሰ በሚሰቱ ቀልብ መሳብ ውስጥ ውስጡን የተከነው ባልቻ ገቢሣ ለቡና እድምተኞቹ።

«ለምን እገር ፍቅር አይገባም...አዝማሪ!» አሰ በእነ ባልቻ ቤት የማምሻ ቡና ላይ ከነበሩት ጎረቤቶች አንዱ።

«አ! አ! ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ እንዳይለሟችሁ» አለች የባልቻ ሚስት።

«አንቀልባ አውሻትና አዝላው ትዙር ጉዳያችን አይደለም» አለች ሌላዋ ቡና አጣጭ።

«አውነቷን ነው! አውነቷን ነው!» አሉ ወንዶቹ።

አዳሜ ያልበላውን ቢያክም፣ ወ/ሮ ይፍቱ ሥራና ልጃቸው የአክሊሉን ቁጥብነት፣ ጥርብርብነት፣ በተለይም በጊዜ

መሰብሰቡን ወደውለታል። ለቤተሰብ አባልነትም እየፈቀዱት ናቸው።

ወጣትነቱና ወንዳወንድ ቁመናው ከሁሉም በላይ ጎንደራነቱ፣ ድክነቱን ይሸፍኑለት ይመስል አክሊሉ አንገቱን የደፋ ወጣት አይደለም። አረማመዱ «ሆድ ወደ ውስጥ ደረት ወደ ውጭ» የተባለ ወታደር ይመስላል። የደኻ ኩሩ ነው። ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ «ቡና ጠጣ» ብለው ሁለት ጊዜ ካላኩበት በአንዴ ጥሪ ገዝች አድርጎ እግሩን አያነሳም። እርሳቸውም ይኸን ቁጥብነቱን በይፋ ባይናገሩለትም ወደውለታል።

ሸዋዬ ተሰማ ከአስራ አንደኛ ክፍል ትምህርቷን አቋርጣ ከእናቷ ጋር የምትኖር የጋመረች ልጃገረድ ነች። አጎጠጎጤዋ አበባ አውጥቶ ከዘረዘረ ከረምረም ብሏል። ሸዋዬ የተዋጣላት የቀበሌ ኪነት አቀንቃኝና አስተዋዋቂ ሆና ማገልገሏን እናቷ ባይወዱትም አይቃወሙም።

አንድ የግል ታይፕ ት/ቤት ለስድስት ወር የተከታተለችው ኮርስ ሥራ ሊያስገኝላት ስላልቻለ፣ እንዳመቸ ቀንም ማታም ቀበሌ አካባቢ አንዳንዴም ከዚያ ራቅ በማለት ወጣ ገባ እያለች ኑሮን ተያይዛዋለች። ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ «ገባሽ - ወጣሽ» የማለቱ ቁጥጥር ለልችቷቸው እርግፍ አድርገው ከተውት አንድ ዓመት ሆኗቸዋል።

ሸዋዬ ከብሩሀ ገጽታዋ ጋር ፍርጥም ያለ አካል ያላት ደሙግቡ ነች። አካሄዷ ነጠቅ ነጠቅ ስለሆነ የዳሌዋና የጡቶቿ እንቅስቃሴ አረማመዷን ቁንጠኛ አድርገውታል። «ከውሻ ክራንቻዋ መሾል በስተቀር የሬት ጥርሶቿ የወተት አረፋ ነው የሚመስሉት። «ድክነት ባይጫናት፣ ፀጉሯን ብትሠራ፣ ጥሩ

ጥሩ ለብላ ሹል ጫማ ብትጫማ ሸዋዬ እኮ ልዕልት ሣራን ታሳስታለች» ይሏታል አንድ ጎረቤታቸው፤ የቀድሞ የክቡር ዘበኛ ባልደረባ። በድንቡሽቡሽነቷ አንቺ የሥጋ ከብት የሚሏት ለዎችም አሉ።

አንድ ቀን አክሊሉም ሸዋዬም በየብኩላቸው ሥራ ፍለጋ ሲዋትቱ ውለው ወደየቤታቸው በመመለስ ላይ እንዳሉ በረዶ የቀላቀለ ዝናብ ወቃቸው። ከዝናሙ ለማምለጥ ቸፍቸፍ ሲሉ ከአጥር ውጭ ተገናኙ «ወይ የዛሬ ዝናብ» አለች ሸዋዬ።

«ደርሰናል በሩጫ አምልጠናል» አለ አክሊሉ፤ እንዲሁ እያሉ ተንደርድረው ሳይገባበዙ የአክሊሉን ቤት ከፍተው ገቡ።

«ጥቁር እንግዳ» አለ አክሊሉ።

«አብረን ከርመን የምን ጥቁር እንግዳ» እያለች ሹራቧን አውልቃ ማራገፍ ቀጠለች። በዝናብ የሾቀ ቀሚሷ ገላዋ ላይ ጥብቅ ብሎ መላ አካላዊ ቅርጽዋን አሳየባት ጉያዋን ጭምር።

ዝናሙ እያየለ የበረዶውና የቆርቆሮው ክዳን ጠብ (ቱማታ) ንግግርን ለመደማመጥ እስከ ማወክ ደረሰ።

አክሊሉ የእሷን ውብ ትክለ - ሰውነት በእይታው እየቃኘ «...ዓይን ምን ይብላ! አሉ አያቴ? እውነታቸውን ነው። ሰው በእህልና በውሃ ብቻ መኖር የለበትም» በማለት ሲያሳሳስል ተቀመጭ ብሎ መጋበዙን ዜጋው፤ ሸዋዬ ለጊዜው ባገኘችው የእንጨት ወንበር ላይ አረፍ አለች።

አንደ መባነን ባለ አነጋገር «ሻይ ላፍላልሽ?» አለ አክሊሉ።

«ግድ የለም፤ ከሆነም እኔ ባፈላው ይሻላል» አለች፤ ወንዱ ልጅ ከሰል ምድጃ ዳር ሲርመጠመጥ የማየት ትግሥት የሌላት መሆኑን በሚገልጽ ፈገገታ።

ምድጃውን ካልጋው ግርጌ ለማንሣት ጎንበስ ስትል ዳሌዋ የሰቀለው ቀሚሷን ቧቷን ተሰናብቶ ወደ ጭኗ ከፍ አለ። የአክሊሉ ርሀብ ዓይን፤ አያቱ እንዳሉትም ውብ እካሏን በስሜት አጣጥሞ ተመገበው።

ሸዋዬ፤ እንቅስቃሴዋ የአክሊሉን ትኩረትና ስሜት መሳብና አለመሳቡን እንዳላስተዋለ ሆና ከሰል የማራገብ ሥራዋን ቀጠለች።

ዝናቡ ተግ እያለ፤ ሻዩም እየደረሰ መጣ፤ ከሻዩ በስተጀርባ ያለው ስሜትና ፍላጎት ለአክሊሉም ሆነ ለሸዋዬ ሳይታወቅ የታወቀ መሆኑ ከሁለቱም ትኩስ ኃይሎች ልቦና የተሰወረ አይደለም። ከመሰንበቻው ውስጥ ውስጡን ሲትመከመክ የነበረው የሁለቱም ትኩስ ኃይሎች መፈላለግ፤ ከሻዩ ጋር እየተፍለቀለቀ ነው። ፈልቷል። ሊገነፍል ከእሷ ወይም ከእሱ አንድ ምልክት እየጠበቀ ነው። ሁለቱም ደርተዋል።

የሸዋዬ እናት በጓሮው በር ብቅ ብለው ጎርፉንና የበረዶውን ክምር አይተው «ጉድ! ጉድ! ገብረ መንፈስ ቅዱስ በዕለተ ቀናቸው አጥለቀለቁን» ብለው ቀና ሲሉ የአክሊሉ ክፍል ገርበብ ብሎ ተመለከቱ።

«አክሊሉ ምን ጊዜ መጣህ?» አለ።

«እኔም እዚህ ነኝ እማዬ፤ ዝናብ አባርሮኝ» አለች ሸዋዬ፤ ድምጽዋን ከፍ አድርጋ፤

«ይሁን» ብለው ወደ ቤት መለስ አሉ የሸዋዬ እናት።

«ለምን ሻይ አንጋብዛቸውም?» አለ አክሊሉ።

«እኔ ከተጋበዝኩ ይበቃል? አይመስልህም?» አለች ሸዋዬ ፈገገታ ባጀበው የአንገትና የትኩሻ ውቂያ።

«ሻይ ብቻ መሆኑ ከፋ» አለ አክሊሉ ወደ ሚቀጥለው ምዕራፍ ሊያሸጋግር በሚያግዝ ፈገግታ፤

«ሰው! ሰው! ይፈልግሻል» አሉ የሸዋዬ እናት፤ ከወደ ውጪ።

«እሺ አማዬ መጣሁ» ብላ ሻይዋን በፋት-ፋት ጥድሬያ ጨርሳ ልትሄድ ብድግ አለች።

አክሊሉ የሚናገረው ጠፍቶት እሷ ስትነሳ አሉም የሻይ ኩባያውን አስቀምጦ ብድግ አለ። ዓይን ለዓይን ተያዩ «ለዛሬ ይህ ይበቃል፤ በል ቻዎ» ብላ እጇን ዘረጋችለት። «አመስግናለሁ» አለና የጨበጠውን እጇን ጠበቅ አደረገው። ከዚያም ቱር ብላ ከቤቱ ወጣች።

«ሞት ይጥራቸው፤ ደንቀራ አሮጊት፤ አሁን ሌሊቱ እንዴት ይነጋልኛል?» በማለት አጉተመተመ፤ ወደ ሄደችበት አቅጣጫ አያየ፤

አክሊሉ፤ ከአንድ ጎኑ ወደ ሌላው ሲገላበጥ፤ ትራስ ታቅፎ ሌሊቱ ነጋለት። ማለዳው ላይ ግን እንቅልፍ ድብን አድርጎ ወለደውና ረሃብ የመተለገው አንጀቱ ተንጫጭቶ ከረፋዱ አምስት ሰዓት ግድም ቀለቀለው።

ለችግር ጊዜ ብሎ ለሞኑን ከሸላ ገበያ በሁለት ብር ከገዛቸው እንቁላሎች ሁለቱን ያለዘይት፤ ያለሽንኩርትና ቃሪያ ጠብሶ፤ ከዳቦ ጋር ቀማምሶ ከቤት ወጣ።

ከቤቱ እንደ ወጣ ሥራ አጠች «ድድ ማስጫ» ብለው ወደ ሚጠሩት የትንንሽ ደላሎችና ሥራ ፈላጊዎች መናኸሪያ ወደ ሆነው ካዛንቺስ አጂፕ አካባቢ አመራ። «ድድ ማስጫ» መንግሥትን ከማማት አንስቶ ስለ ወሲብ፤ ስለመጠጥ፤

ስለሙዚቃ፤ ስለወንጀል ይህ ቀረው የማይባል ወሬ የሚለለቅበት፤ አሉባልታና የፈጠራ ወሬ የሚበዛበት ግልጽ መድረክ ነው።

አክሊሉ «ድድ ማስጫ» ሲደርስ የመድረኩ ታዳሚዎች የወንድ ወሬ ጨርለው ሴት አባላትን ለማቀፍ የሚያስችል ውይይት ቦግ አልም እያለ ነበር። «ድድ ማስጫዎች» እንደ ፀጉረ ልውጥ የሚጠሉት ነገር የላቸውም። በነባር አባል አማካይነት ማንነቱ ታውቆ ያልቀረበ ሰው ተቀባይነት የለውም። የድለላውን ሥራ መሻማቱ፤ ሥራም ሲገኝ የውድድሩን ዕድል ማጣበቡ ጥቅማቸውን ስለሚነካ በተቻለ መጠን የአባላቱ ቁጥር እንዳይንዛዛ ይፈልጋሉ። «የድድ ማስጫ» አባላት ጆሮ ጠቢ ነው ብለው የጠረጠሩትን ሰው አባል ከሆነም በኋላ ይሰርዙታል።

«የፈለግነውን አምተንና ተሳድበን መኖራችን ሥራ ፈትነቱ የሚያሳድርብንን ጫና የሚያቃልልልን ስለሆነ ጆሮ ጠቢን እንጠየፋለን» ይላሉ።

***

አክሊሉ ከሸዋዬ ጋር የጀመረውን ግንኙነት ቀጥሎ ወደተራክቦተ ከንፈር አሸጋግሮታል። አክሊሉ ስለወሲባዊ ግንኙነት መሥጋት እንደሌለባት፣ ከ «ድድ ማሰጫ» ግንኙነት የወር አበባ የጊዜ ስሌት ጆሮ ጠገብ መረጃ ማግባባት ይሟላል።

«ያንድ ቀን መዘዝ፣ ያለዘጠኝ ወር አይመዘዝ» በማለት እናቷ እንደ ዘይቤ የሚያዘወትሩትን ማስጠንቀቂያ በፈገግታ አጅባ ስትነግረው፣ አክሊሉ ድክነቱ የልጅ አባት እንዳይሆን ካላገደው በስተቀር፣ ልጅ ቢኖረው የቱን ያህል ደስ እንደሚለው ልቧን በሚረታ አነጋገር ለሸዋዬ ደጋግሞ ነግሯታል። የማታ ማታ ሸዋዬ ተረታችለት። በመጨረሻም አወቃት። በሥርቆት በጣም ተላመዱ። ጓደኝነታቸው በእናቷና በጎረቤቶቻቸው በጥርጣሬ ከመታየት አልፎ የቡና መጠጫ ወሬ ከሆነ ለንበትበት ብሏል።

ከወሲባዊ ግንኙነት ሌላ አማራጭ የደስታ ምንጭ እምብዛም የሌላቸው አክሊሉና ሸዋዬ በወጣትነት ፍቅር፣ በስርቆት ፍቅር ከነፉ። የፍቅራቸው ብርታትና መተማመናቸው የወሲድ ቁጥጥር ለማድረግ ፋታ ሲለጣቸው አልቻለም። የወር አበባና የጊዜ ስሌትም በዝንጋታ ቀኑና ሰዓቱ ይፋለሰባቸው ጀመር፣ ልቅ ሆኑ። ካንተ ሌላ፣ ካንቺ ሌላ ተባባሉ። ከአንድ ነፍስ የተሠሩ ሁለት አካላት ወደመሆን ተቃረቡ።

ዲቁናንና ሙዚቃን መተዳደሪያ ለማድረግ ሞክሮ የነበረው አክሊሉ ሲያዜም ድምፁ መረዋ ነው። ሲያንጎራጉር የለው - ወፍ ያወርዳል። አሁን ደግሞ ከሸዋዬ ጋር በፍቅር መጠፋ ዘፋኝነቱን ይበልጥ አወጣው። ፈላበት።

በወገቧ ለብቃ፣

በጭኖቿ አሙቃ፣

ስታደርገው ደቃ! ደቃ! ደቃ!

ያ ነበር መግባቢያው የፍቅራችን ቋንቋ።

ድምፅ - አልባ ውይይት፣

በጊዜ ጀምሮ እስከ እኩለ - ሌሊት፣

የማይጠገበው ቢለሙት! ቢለሙት።

ውይይቱ ሲግል፣

ግለቱ ሲያናፍል፣

ዝልፍልፍ ዝንፍልፍል፣

ሙክክ አልን ብስል!

ድብን አልን ክስል።

***

ቅጠል ሳትበጥሽ፣

ሥራሥር ሳትምሽ፣

መድኃኒቱን ሠርተሽ፣

በክናድ እቅፍሽ፣

በከናፍር ቅምሻሽ፣

አቅምለሽኝ ነበር፣

ማር-የፍቅር ማር።

በዳሌ ንዝር ለብቀሽ፣

በጭንሽ አሙቀሽ፣

በግለቱ አቅልጠሽ፣

አጣፍጠሽ ቀምመሽ፤
አቅምላሽኝ ነበር፤
ማር-የፍቅር ማር።
፤

በማለት እያሞጋገሰ ያች ጠባብ አልጋው ሦስተኛ ሰው
ማዳበል የሚችል ሥፍራ እስከሚተርፉት ድረስ ተቃቅፈው
የፍቅር ወለላቸውን አጣጣሙት። እሷም በበኩሏ የፍቅር
እርካታዋን አልሸሸገችም።

ትናንትናም አልኩት ዛሬንም ደገምኩ፤
ሚዘኑ እስኪመጣ የፍቅራችን ልኩ።
ከቴ መቼ አልኩና አልጋ ይንካ ጎኔ፤
መላው አካላትህ ፍራሼ ነው ለኔ፤
አንገትህ ላንገቴ ደረትህ ለጡቴ፤
አካሌ ላካልህ ለግዲል ሰውነቴ።

ቀስ በቀስ ከርራ፤
የፍቅራችን ሐድራ።

ኃይል እየተሰማኝ ሲጨምር ጉልበቴ፤
በፍቅርህ ዝማሬ ይረካል ስሜቴ።

በባቴ፤ ባምባለል ቅኝቴን አክርረው፤
ዳግም በትዝታ ባንቺ ሆዬ በሰው።

ቅኝቴን ሊቃኘው፤

ቅኝቴን ስቃኘው፤
እሱ የኔን ሲለው፤
እኔም የሱን ስሰው፤
መልሰን ቀልሰን ስንደጋግመው፤

ያኔ ነው!
ያኔ ነው!
ሐድራ የሚገባው።

እያለች ልቡን ስታግለው፤ አካሉን ስታግመው፤
ሳይጠግባት ስትመግበው፤ ጊዜው ነጎደ። ልቧ ፍቅሩን
የተቀበለውን ያህል ማሕፀኗም ዘሩን ተቀበለ። በፍቅር መኻል
አስደንጋጭ ነገር ተከሰተ። ተደናገጠ። ሆኖም ፍቅር ሁሉን ቀለል
አድርጎ በማሳየት ባህሪው አዘናጋቸው።

ቅሪት ከሆነችበት ጊዜ ጀምሮ የሸዋዬን ሆድ እንደ መዳበስ
አክሊሉን የሚያስደስተው ነገር አልነበረም። ሸዋዬ ግን ከፀነሰች
በኋላ ያ ፍልቅልቅነቷ በአዲስ የቅብጥብጥነት ባሕሪ እየተሰወጠ
መምጣት፤ አክሊሉን ከሥራ አጥነቱ ጋር በመተጋገዝ አንገቱን
አስደፋት።

ምዕራፍ 13

አክሊሉና አሰገደች

ሆላዕና ክሊኒክ «ከድድ ማስጫ» በድንጋይ ውርወራ ርቀት ላይ ይገኛል። የክሊኒኩ ባሰንብረቶች ዶ/ር ወልደ ሚካኤል ማዴቦና የክሊኒኩ የአስተዳደርና ፋይናንስ ኃላፊ ወ/ሮ አሰገደች ከድድ ማስጫዎች ጋር ያላቸው ግንኙነት ከሕክምና ደንበኝነት በላይ ነው።

በአንዳንድ ዓመት በዓል ሰሞን ክሊኒኩ የ«ድድ ማስጫ» አንጋፋዎችን በድጎማ ይፈቅዳቸዋል። አልፎ አልፎም ነፃ የህክምና አገልግሎት ስለሚሰጣቸው ክሊኒኩን የደኻ አሰኝታ ነው ይሉታል። የሚረዳቸውን ክሊኒክ እንዳቅማቸው ለመርዳት «አይ ክሊኒክ፣ ሆላዕና ክሊኒክ ብሎ ዝም ነው። ሌላው ሬሳ ያመርታል፣ ሆላዕና ክሊኒክ ግን የሞተ ያስነሳል» በማለት ሰመደለል ይቃጣቸዋል።

የክሊኒኩን ንብረት፡- መድኃኒት፣ አልኮል ሲሪንጅ፣ ዕቃ የመጣበትን ካርቶን የሽንት ቤት ወረቀት፣ አንሶላና ብርድ ልብስ፣ ሌላም ሌላም ቁሳቁስ በጉያቸው ሽጎጥ አድርገው የሚወጡትን፣ ወይንም በአጥር ላይ የሚሸኙትን ሠራተኞች በማጋለጥ «ድድ ማስጫዎች» ለአሰገደች የሚሰጡት መረጃ ግንኙነታቸውን ወደ ቤተሰብነት ደረጃ እያሸጋገረው መጥቷል።

አሰገደች አንዳንድ ጊዜ ከአን አባ መላ ጋር ቢሮ ዘግተው ስለሚያወሩ፣ የክሊኒኩ ሠራተኞች አሰገደችን በሥነ ምግባር

ብልሹነት ያሟታል። በአንድ ወቅት ዶክተሮችና እነ አሰገደች ከሚጠቀሙበት መፀዳጃ ቤት ግድግዳ ላይ፡-

«አመሰ ልክሰክስ አመሰ ውዳቂ፣
ሰንጋ ፈረስ አሰሮ አህያ ናፋቂ።»

የሚል ጽሑፍ ተቦጫጭሮ በመታየቱ ክሊኒኩ ከላይ አስከታች ክፉኛ ታምሶ ነበር።

ትርምሱ ጋብ ያለው፣ አንዲት ነርስ፣ አንድ የመድኃኒት ክፍል ሠራተኛና አንድ ዶክተር በሠራተኛ ቅንሳ ሰበብ ከክሊኒኩ ከተባረሩ በኋላ ነበር።

ሸዋዬ የወር አበባዋ ከቀረበት ዕለት ጀምሮ መቅበጥበጥና የባሕሪ ሰውጥ በማምጣቷ፣ ግራ የተጋባው አክሊሉ፣ በሆላዕና ክሊኒክ በግማሽ ዋጋ የጤና ምርመራ እንድታደርግ የአባ መላን ትብብር ይጠይቃል። ጥያቄውን ያለማመንታት የተቀበሰው አባ መላ ወዲያውኑ አክሊሉን አሰገደች ቢሮ ይዞት ይገባል።

«ምን እግር ጣለህ አባ መላ?»

«አመቤትዬ ስለናፈቁኝ እጅ ሰመንላት ነው» የሚሰውን መልስ በመስጠት ላይ አንዳለ አክሊሉ በዚያ ሶታ ቁመናው፣ ድግድጋት ሲቀረው፣ ቀልብን በሰረቀ እጅ አነሳስ ዝንጥፍ አለ።

«አረፍ በሉ»

«ሥራ ፈተን ሥራ እንዳናስፈታ ነዋ!»

«ግድ የለም አባመላ» አሰች እንደማለዳ ፀሐይ ከሚሞቅ ፈገግታ ጋር።

እነ አባ መላ በመቀመጥ ላይ አንዳሉ ዶ/ር ወልደ ሚካኤል ሳያንኳኩ በር በርግደው ዘው አሉ።

እነ አባ መላ ብድግ ብለው ኖር አሏቸው። ዶክተሩ ወደ አሰገደች እየቀረቡና የሰላምታ እጃቸውን እየዘረጉ «ጤናም የለኝ፣ በዚህ ላይ ደግሞ ደክሞኛል፣ በእኔ ምትክ ዶ/ር ደምሴ የሌሊት ተረኛ ይሁን፣ አንቺ ትፈልገኛለሽ? ወደ ቤት መሄዴ ነው» አሉ።

«የሚያስቸኩል ጉዳይ የለኝም» አለች አሰገደች።

«በሱ እንግዲያው ሄድኩ» ብለው ወጡ።

«እኛ ከከተማ ጋር ጉዳይ ነበረን፣ መቸ ነው የሚመጡት?» አለ አባ መላ ሲፈራ ሲቸር።

«ምንድነው ጉዳዩ ሚስጢር ካልሆነ...? አለች አሰገደች።

«አይ እሜትዬ የምን ምስጢር አመጡ - ልመና ነው - ያው እንደ ተሰመደው አለ አባ መላ።

«ምን ነበር ልመናው?»

«ይኸ ሥራ - አጥ ጓደኛችን ባለቤቱ ቅሪት ሆናበት ተቸግሯል።»

«እና ታዲያ ምን ፈለገ?»

«እንድትመረመርለት ነበራ!»

«እሱ ከሆነ እዳው ገብስ ነው፣ እኔ እንድታስወርድ ..... ልትል እንደሆነ ብዬ ድንግጥ አልኩ» አለች አሰገደች።

አክሊሱ ቀበል አድርጎ ከተቀመጠበት ብድግ እንደማለት እያለ «አይደለም እመቤትዬ <ታጣፋው የላት ትከናከበው አማራት> እንዲሉ ሆነና ሳይታሰብ ቋጠረችብኝ፣ ታዲያ ሆኗ ባደ በነበረበት ጊዜ ያልነበረ፣ አዲስ ባሕሪ አመጣች። ጤናዋ እየታወከ...»

የጀመረውን አቋርጣ «ነገ ይዘሃት ና ትታያለች፣ ለነገሩ የመጀመሪያዎቹ ጥቂት ወራት እንደዚህ ናቸው፣ ያቅበጠብጣሉ»

በማለት አሰገደች መልስ ሰጥታ እነ አክሊሱ አመሰግነው በመውጣት ላይ እንዳሉ፣ «አባ መላ አንድ ጊዜ» በማለት ጠራችውና «ይህ ልጅ ሥራ ፈላጊ ከሆነ ለምን እዚህ ሰጥቦቃ አንቀጥረውም፣ ሲያዩት ደህና ይመስላል» አለች።

«እኔማ በቂ ሰው አላችሁ ብዬ እንጂ ልጅ ንቁ ነው። ደግሞም ገጠር አደግና ወታደር ቀመስ ስለሆነ ታማኝ ሃይማኖተኛ ይመስላል» አለ አባ መላ።

«ግድ የሰህም በጥበቃ እንቀጥረውና ሥራ እንዲለማመድ ማድረግ ይቻላል» በሚሰው የአሰገደች አስተያየት ተስማምተው ተለያዩ።

«ወታደርነቱ፣ ወጣትነቱ፣ ባላገርነቱ፣ ሶታ ተክለ ሰውነቱ፣ ከሁሉም ከሁሉም ድክነቱ ዋጋ አላቸው፣ ለእሱም ለእኔም አስተማማኝ መሣሪያ ይሆናሉ። ዛሬ የመጀመሪያው መጀመሪያ ሆኖአል» አለች አሰገደች።

***

የአክሊሱን መቀጠር ጓደኞቹ «የሥራ ሎተሪ ወጣልህ» ይሉታል። አክሊሱ የሌሊት ታረኛ ሲሆን፣ ቀን እቤቱ ገብቶ ያርፋል፣ ይተኛል። በምትተርፈው ጊዜ ከሸዋዬ ጋር ይዳሩበታል፣ የባጡን የቆጡን ያወሩበታል። ከቢሮ አካባቢ ብዙ እንዳይርቅ ከአሰገደች የተሰጠውን ትእዛዝ በማክበር ወደ ቢሮም ብቅ ይላል። ቢሮ አካባቢ ይላላካል፣ አትክልት ይኮተኩታል፣ ውሃ ያጠጣል፣ ግቢ ያፀዳል። ጉልበቱንና ጊዜውን እንደ ሌሎቹ የጥበቃ ሠራተኞች አለመሰብቱ በአስተዳደሩ አካባቢ ሞገስን አትርፎለታል። አድናቂዎቹ «ጅን» ይሉታል። አክሊሱ

በእንጉርጉሮ ወይም በቀረርቶ ስለሚያጅበው ሥራው አይሰለቸውም። እስካሁን አክሊሉ በውል ያልተረዳው ነገር ቢኖር፣ አሰገደች ስለትዳሯ እሱ ሊያውቅ ከሚገባው በላይ እንዲያውቅ ያደረገችበትን ምክንያት ነው። በአንጻሩ በአቻ የሥራ ንደኞቹ ዘንድ «በጋላ የመጣ ዓይን አወጣ» እንዳለባለው አክሊሉም ቢሆን ተረድቶታል።

«ከአንደበቱ ባይወጣም «ዘበኛ ወደደም-ጠላ ምን ያመጣል ምድረ ሰካራም-ሌባ የራሱ ጉዳይ» የሚል ንቀት ማሳየቱ አልቀረም።

አንዳንድ ጊዜ አክሊሉ አሰገደች ቢሮ ገብቶ ቆየት እያለ መውጣቱ፣ የአክሊሉ ሥራ ከጥበቃ በላይ እንደሆነ የሚገምቱ አሉ። የዚህ ዓይነት ግምት መኖሩን አርሱም አውቆታል። «ይህን የጭን - አሽከር ያመጣብን ያ አባ መላ ነው» መባሉንም ሰምቷል።

«ሳገር አንሺውን - እሾህ አጣራውን» (ይወጋል) እንደተባለው አንድ ቀን ይጠየቁበታል። ያን ጊዜ ምን እንደሚውጣቸው አያለሁ። አጅሪት እንደሆነች ባላጋራዋን ከገደል ላይ ገፍትራ እንጦሮጦስ ወርዶ ሲንኮታኮት ካላየች (በቀር) በበቀሏ እንደማትረካ፣ ከእኔ በተሻለ እነርሱ ያውቋታል። አዎ! በቀል እኮ የማር ወለላ ነው። ይጣፍጣል። አንዳንድ ጊዜ ጥፍጠቱ ከማርም ይጥማል» ፎጋሪዎቹ የሚደርሰባቸውን ቅጣትና ውርደት ቶሎ ለማየት ያለወን ጉጉት፣

«መስተዋት ይገዛል ሞኝ የሰው ልጅ፣

ሁሉን የሚያሳየው መሰንበት ነው እንጅ!»

በማለት ያንጎራጉራል።

ሽዋዬ ወረ ግቡ ሆናለች። ስምንተኛው አልቆ ዘጠነኛው ወር ከገባ ሦስት፣ አራት ቀን ሆኗል። አክሊሉ ሽዋዬን ለማማማጥ ከትናንት ጀምሮ እቤት ውሏል። እጁን ሽዋዬ ሆድ ላይ እያሳረፈ «ምን ይሰማሻል?» ይላታል ደግሞ ደጋግሞ።

«ምን ይሰማኛል? ፍርሃት ነዎ! አታድርቀኝ» ትላለች እጁን ከሆዷ ላይ እየገፋች።

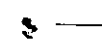
«ልብ አርጌ ወደ ሀኪም ቤት መሔድ ያሰብሽ ምጡ ሳይጠናብሽ ነው። ገና ሲጀምርሽ ትነግሪኛለሽ»።

«እሺ አልኩህ! ሰንት ጊዜ እሺ ልበልህ! እኔ፣ አሁንም ቁልቁል እየተጫነኝ ነው። እንዲያውም አሁን እያራጠበኝ ነው፣ በንሔድ ይሻላል» አለች ሽዋዬ በጭንቀት።

«ደህና! እንሔዳለን፣ መጣሁ» ብሎ አክሊሉ ከቤት ውልቅ አለ።

«አክሊሉ የሽንት ውሃ እየፈሰሰኝ ነው ጥለሽኝ የምትሔደው?» ብላ ሽዋዬ ተበላጫች።

አክሊሉ ጥያቄዋን እንዳልሰማ ዝም ብሎ ሔደ። የሆነ ቦታ ስልክ ደውሎ ወዲያው ተመሰሰና ሽዋዬን እያባበለ ይዞ ወጣ።

ምዕራፍ 14

የጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ተውኔት

ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ በጧት አንድ እድርተኛቸው ለማስተዛዘን የሚልበት ለቅሶ ሔደዋል። አክሊሉ፣ ሸዋዬን ፊልድ ጃኬቱን አልብሶና ደጋግፎ ወደጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ለመውሰድ ኮረኮንቹን የውስጥ ለውስጥ መንገድ ጨርሰው አስፋልቶ ወጥተዋል። ወደ ጎሳ ገልመጥ እያለ የታክሊን መምጣት ሲጠባበቅ አንድ ባለ አውቶሞቢል አልፏቸው ሊሄድ ሲል አክሊሉ እጁን አውለበለበ። መኪናው ቆሞ ጠበቃቸው። እህቱ ባለቤቷ በሌለበት በድንገት ምጥ ይዟት ሐኪም ቤት ለማድረስ ታክሊን በማጣቱ መንገድ ላይ ልትጥሰው መቃረቧን በማስተዛዘን ተናግሮ ሳይጨርስ፣

«ግቡ! ግቡ! በሞትኩት!» አለች ከሹፊሩ ገንዘብ የተቀመጠችው ሴት።

«ምን ለዓት ጀመራት?» አለ የመኪናው አሽከርካሪ፣
 «ትንሽ ቆይቷል» አለ አክሊሉ።
 «ሠፈራችሁ እዚህ ነው?» አለች ሴትዬዋ።

«አዎ በዚህ በኮረኮንቹ መንገድ ገባ ብሎ ነው» አለ አክሊሉ።

«ጌታዬ እግዚአብሔር ብድርዎን ከፋይ ያድርገኝ» አለ አክሊሉ በአክብሮት አንቱ ብሎ።

«ግድ የለም፣ ይህ ምን ቁም ነገር ሆነና ነው» አለ አሽከርካሪው።

ሸዋዬ ተረኛው ሐኪም ወዳለበት ምርመራ ክፍል በድጋፍ ተራምዳ መድረስ ስላልቻለች በተንቀሳቃሽ ቃራዛ (ስትሬቸር) ላይ ተንጋልላ ተወለደች።

«አንተ ሒድና ካርድ አውጣላት፣ እስከዚያ እኔ ረዳታለሁ» አለ አንድ ቅን የሆስፒታሉ የሕክምና ረዳት ሠራተኛ። አክሊሉ ሠራተኛውን ስለትብብሩ አመስግኖ ወደ ካርድ ክፍል ርምጃውን አፋጠነ።

«አንዴት ሆነች፣ ማዋለጃ ክፍል ገባች?» የባለ መኪናው ሚስት ጠየቀች።

«ልትገባ ነው፣ ካርድ አውጣላት ተብዬ ነው.....» አለ አክሊሉ።

«ስሚንና አድራሻዎን ገንረን እኛ እናስወጣለን አንተ ሂድላት» አለች ሴትዬዋ።

«አሺ» አለ አክሊሉ ስሚንና አድራሻዎን ከኪሱ ዳብሶ ባገኛት ወረቀት ላይ ለመጻፍ በመዘጋጀት ላይ ወዳለው ባለመኪናው እየተጠጋ።

«ስሚ ሸዋዬ ነው።»
 «የአባቷስ ስም?»
 «ተለማ።»

«አድሜዋ ስንት ይሆናል?»
 «23 ዓመቷ ነው።»

«ከፍተኛ፣ ቀበሌ የቤት ቁጥር?» አለች ሚስቷ፣ ጣልቃ ገብታ።

«ከፍተኛ 15፣ ቀበሌ 27፣ የቤት ቁጥር 009 መሰለኝ» አለ አክሊሉ እያመነታ።

«በቃ አንተ ሒድ፣ ካርዱን እኛ እናወጣታለን» አለች ሴትዮዋ ቀራጫን ወረቀት ከባለቤቷ እጅ ተቀብላ ካርድ ወደ ሚሞላው ሠራተኛ እየተመለከተች።

«ለካርድ ማውጫኔ ለአልጋ ማስያዣ» አለና አክሊሉ የተወለኑ የአሥር ብር ኖቶች አውጥቶ ብር መቁጠር ሊጀምር «ግድ የለም፣ እሱን ያዘው» ብላ ሴትዮዋ ፊቷን ወደ ባለቤቷ መለስ አደረገች።

የባለቤቱ ሀሳብ የገባው ባል «ለጊዜው ያዘውና በኋላ እንተሳለባለን፣ አሁን ካርዱን ቶሎ አድርስላት ለአልጋ መያዣ የሚከፈለው ከተገላገሎች በኋላ የምትተኛ ከሆነ ይመስለኛል» አለ ባለመኪናው የዳበረ ልምዱን በማካፈል።

ሌላ ምጥ የተያዘች ሴት በማዋለድ ላይ የነበረው ተረኛ ሐኪም ሥራውን ጨርሶ ወደ ምርመራ ክፍል ሲመጣ ሁለት ምጥ የተያዙ ወላጆች «ሞትኩ፣ እናቴ ወይ አላየሽኝ፣ ጥሩልኝ፣ ሽረ ባካችሁ እርዳኝ! ወይኔ! አይ የቀን ጎደሎ.....!» እያሉ የባጥ የቆጡን ይለፈልፋሉ።

«የጠናባትን» አለና ሐኪሙ ወደ ማዋለጃው ክፍል ተመለሰ።

የባለ መኪናው ሚስት «በል እንግዲህ ማርያም ትቅረባት» ብላ ካርዱንና ገንዘብ የተከፈለበትን ደረሰኝ ለአክሊሉ ለጥታው መለስ አለች።

አክሊሉ ካርዱን ለነርሷ ለጥቶ ሴትዮዋን ተከትሎ ወጣ። «ጌታዬ ብድርዎን እግዜር ይከፈልዎ፣ በጣም አመለግናለሁ። የእህቴ ባለቤት ሌላው ቢቀር <እግዜር ይስጥልኝ> እንዲልዎ

ቅራሽዎን ቢሰጡኝ፣ ድፍረት ካልሆነብኝ» አለ አክሊሉ መሬት ጭት እያየ።

«ምን ችግር አለ! እንዲያውም ሕፃኑ ወንድ ከሆነ ለኔ፣ ሴት ከሆነች ለባለቤቴ ክርስትናውን ይሰጠን ይሆናል» አለና ለመኪናው ፈገግ ብሎ ካርድ ከቦርሳው አውጥቶ ሰጠው።

ሽዋዬ አልጋ የተያዘላት ሦስተኛ ማዕረግ ነበር። ሆኖም እርሷ ቀደም ብለው በተገላገሉትና ከመገላገላቸው በፊት የሰጧታል ተኝተው ክትትል እንዲደረግላቸው በገቡ እናቶች ሦስተኛ ማዕረግ ወላድ ክፍል አልጋ በሙሉ ስለተያዘ በሐኪሙ ጭንቀት ሽዋዬ ሁለተኛ ማዕረግ ነው የተኛቸው። የማዕረግ ለውጡ ተጨማሪ ማስያዣ ገንዘብ እንደሚያስጠይቅ ለአክሊሉ ተነግሮት «እሺ እጨምራለሁ» ብሏል።

***

ሽዋዬ በሣልስቱ ወንድ ልጅ በቀዶ ሕክምና ተገላገለች። ምጡ ከባድ ነበር። አሷም ትተርፋለች ያለ ሰው አልነበረም።

«አመብርሃን የጭንቅ አማላጂ፣ ወለላዋ፣ ከጉድ አወጣችኝ» አሉ ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ።

«በእግዚአብሔር ፈቃድ አሷስ ተርፋለች፣ አሁን የክፍያው ነገር ነው አሳሳቢው» አለ አክሊሉ።

«እሱን እናንተ በርቱበት የማረሉን ነገር ለእኔ ተውት» አሉ ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ በማያሻማ አነጋገር።

አክሊሉ ኮሪደሩ ላይ ለመንጎራደድ ወጣ ሲል «ከድድ ማስጫ» ጓደኞቹ መካከል ሦስቱ ሙዝና ብርቱካን በጎብረት

ገዝተው መጡ። «ታዲያስ ጃል እንኳን ደስ ያለህ» በማለት ተሳሳሙ።

«በቡሃ ላይ ቆረቆር፣
በቂጥኝ ላይ ቁምጥና፣
በድክነት ላይ ስንፍና።
ነው የሆነው ነገሩ» አለ አክሊሉ።

«ተው ባክህ! ልጅ መወለዱ እንጂ በድሉ ያድጋል» አለ እንደኛው። ከዚያም ወደ ክፍል ገብተው «እንኳን ማርያም ማረችሽ» እያሉ ጥግ ይዘው ቆሙ። ጥቂት አጫውተዋት «ድድ ማስጫዎች» «ማርያም በሽልም ታውጣሽ» በማለት ሲወጡ፣ «አክሊሉ እንዴት ቢመቸው ነው ልጅቱን ሁለተኛ ማዕረግ ያስተኛት» በማለት እየተገረሙ ሄዱ።

ሸዋዬ እየበረታች ቁስሉም እየጠገገ መጣ። በሣልስቱ ረፋዱ ላይ ጉብኝት ያደረገው ሐኪም «የተለየ ነገር ካላጋጠመ ነገ መውጣት ትችያለሽ» አላት።

ይኸንን የሰማው አክሊሉ የሕክምናው፣ የአልጋውና የመድኃኒቱ አገልግሎት ሂሳብ እንዲሠራለት ጠየቀ።

«ትውጣ የተባለው ነገ ስለሆነ ዛሬ ሂሳቡን ማሳወቅ አይቻልም» ብላ ነርሷ ነገረችው። እሱ ግን አቅራቢያውን ግምት እንኳ ቢያውቅ ክፍያውን ለማሰናዳት እንደሚያግዘው በመግለጽ እንድትተባበረው ነርሷን ተማፀናት። «እሽ ከሰዓት በኋላ» አለችው።

የክፍያው ነገር ያሳሰባቸው አክሊሉና ሸዋዬ ወዲያው ምክክር ያዙ። ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ እንደሆነ «የኔ ድርሻ ማረሰ ብቻ ነው» በማለት አስቀድመው ተናግረዋል። ስለዚህ ዕዳው

የሁለቱ ብቻ ሆኗል። ከተቻለ ገንዘቡ የሚከፈልበትን፣ ካልሆነም ጥቁር አንበሳ የሚሸወድበትን በርካታ አማራጮች አውጥተው አወረዱ። አንዱ አማራጭ ሕፃኑን በተኛበት ትታው ደንገዝገዝ ሲል ሕመምተኛ ጠያቂ መስላ ወጥታ እንድታመልጥ የሚገፋፋ ሐሳብ ነበር። በጉዳዩ ላይ ረዥም ጊዜ የወሰደ ምክክር ቢያደርገው ሸዋዬ መቁረጥ አቃታት።

«ለምን ያንን ሊፍት የሰጠንን ሰውዬ አናስቸግርም?» አለ አክሊሉ አዲስ ሐሳብ የተከሰተሰት መሆኑን በሚያንፀባርቅ ስሜት፣

«እንዴት አክሊሉ! አላብዛነውም? ዓይናውጣነት እንዳይሆንብን!»

«ስንሰነባበት ሴትዬዎ <ድንገት ባለቤቷ ካልመጡ ከሆስፒታል ስትወጣ ሊፍት ብንሰጣት ውሳኔታችንን የተሟላ ያደርገዋል» ማለቷን ሰምተሻል፣ እንዳየሁት ባልና ሚስት የእግዜር ሰዎች ናቸው» አለ አክሊሉ የሸዋዬን ስምምነት በሚጠይቅ ቅላ።

«አክሊሉ ምንድነው የምታወራው? የኛ ችግር፣ ከሊፍት በላይ ነው። በሰውየው ሊፍት ለመገልገል በቅድሚያ የሆስፒታሉን ክፍያ መፈጸም እንዳለብን ዘነጋህ እንዴ? ወይስ ሰውየው የሆስፒታሉንም ክፍያ ሸፍነው የሊፍቱንም አገልግሎት ይሰጡናል ነው የምትለኝ፣ አልገባኝም?»

«ልክ ነሽ ሸዋዬ፣ ሳይታወቅሽ ወደ ነገሩ እምብርት እየተጠጋሽ ነው» አለ አክሊሉ።

«በእናትህ አትቀልድ አክሊሉ» አለች ሸዋዬ የአክሊሉ ፍላጎት ያልገባት መሆኑን በገጽታዋና በአካል እንቅስቃሴ እየገለጸች።

«ለውየውን በሊፍቱ ለበብ እጠራዋለሁ፣ ችግር የለም፣ ግን እሱ ከመምጣቱ በፊት ከሆሰፒታሉ ሠራተኞች ጋር የምንቋጥረው ትንሽ ቁም ነገር ይኖራል።»

«አንተ ሰው!» አለች እንደ መበርገግ ብላ።

«ቆይ! ቆይ! አትበርግጊ፣ አንቺ ያለብሽ አርጊ - ተናገሪ የምልሽን ማድረግ ብቻ ነው።»

«በል ጨርሰው እሺ።»

«አንዳልኩሽ አሁን ሄጄ ከሆሰፒታሉ ለዎች ጋር ቅድመ - ዝግጅቱን ልሥራ።»

«ለምን አትነግረኝም፣ እኔም ቅድመ - ዝግጅታችሁን ማወቅ አለብኝ፣ አይደለም እንዴት?» የሸዋዬ ጥያቄ ስጋት ያጀበው ነበር።

«ለውየው ተጠርቶ እንደመጣ ሚስትህን ያዋለድንበትንና አስተኝተን ያክምንበትን ሒሳብ ክፈል ብለው እንዲይዙት - መያዝ ብቻ አይደለም እንዲያዋክቡት ይደረጋል። አንቺም <አዎ ከሉ ነው የወለድኩት፣ እዚህ ሆሰፒታል አምጥቶ ገንዘብ ከፍሎ ያስገባኝ አሉ ነው> ብለሽ ድርቅ ስትይበት ሰውየው ይደነግጣል። ይፈዛል፣ ወይም አብደት ይቃጣዋል። ብቻ በዚህም በዚያም ብለን ተጋግዘን የሆሰፒታሉን ገንዘብ እንዲከፍል እናደርገዋለን።»

«ለውየው አላውቃትም ብሎ ቡራከረዩ ቢልሰን?»

«አሉማ ማለቱ መች ይቀራል! <እኔን እዚህ ወርውሮ ከሌሎቹ ቅምጦቹ ጋር ሲዳለቅ ከርሞ ዛሬ ገና ብቅ ማለቱ ነው>

ትያለሽ። እስከዚያው በነገሩ አሰቢበት፣ በዚህ ዐሳብ የምትሰማሚ ከሆነ ዝርዝር ሴራውን ሳላሰጨብጥ ከሆሰፒታሉ ሠራተኞች ጋር ልነጋገር፣ ካስፈለገም የሻይ ብዬ ጉርሻ እሰጣቸዋለሁ። ከቀናኝ ስልኩን ለለውየው ደውዬ እመጣለሁ» በማለት ወጥቶ ከሔደ በኋላ እንደገና ወደ ክፍሉ ተመልሶ «አረስቸው ያላሳዩሁሽ!» አለና አንድ ትንሽ ፎቶግራፍ ሰጣት።

«የማነው!»

«የባለመኪናው።»

አክሊሉ ይህን ፎቶግራፍ እንዴት እንዳገኘው፣ አሁን ለእሷ ለምን እንደሰጣት፣ ሸዋዬ ከመጠየቁ በፊት «ባለመኪናው አድራሻው ያለበትን ካርድ ሊለጠኝ የገንዘብ ቦርሳውን አውጥቶ ሲዳብስ ወድቃ ነው ያነሳኋት» አለ።

«ለምን ታዲያ ወዲያው አልለጠኸውም ነበር?»

«እኔ እንጃ!»

«አሁን እኔ ምን ላድርገው?»

«አየሽ! ከሱ ነው የወለድኩት ስትይ፣ በአንቺና በሱ መካከል የቆየ ትውውቅ ለመኖሩ፣ ማለት ቁባቱ ለመሆንሽ ማሰረጃ ይሆናል - አይመስልሽም?»

«ሠመረ፣ ሴራው ሠመረ በለው!» አለች ሸዋዬ በፍንጠዛ።

«በነገራችን ላይ» አለ አክሊሉ ወደሸዋዬ ጠጋ ብሎ፣ «ልብ አርጊ ይኸንን ሚስጢር እናትሽ እንኳ መሰማት የለባቸውም» አለ አክሊሉ።

«አይ አክሊሉ፣ ምን ብዬ፣ ለምን ብዬ ነው የምነግራት?
ምንም እናቱ ብትሆን በማጭበርበራችን መታዘቧ አይቀርም»
አለች ሸዋዬ ተከዝ ብላ።

«ማጭበርበር አልሸው? ተሳስተሻል፣ ይህ መላችን ከተሳካ
ወደር የማይገኝለት ጥበብ ነው የሚሆነው» አለ አክሊሉ ወኔ
እየተሰማው።

«ሳይነቃብን ዳር ካደረሰነው ትልቅ ድል ሊሆን ይችላል።
በሌላ በኩል ሳስበው ደግሞ፣ በቅን መንፈስ እኛን ለመርዳት ያን
ያህል የደክሙትን ሰዎች ውለታ በልተን በምንፈጽመው ድርጊት
መኮነናችን አይቀርም» አለች ሸዋዬ ፍርሃቷን እያሳየች።

«ሸዋዬ አትሞኚ፣ እኛ ምስኪኖች ወደ ለማይ የምንሄደው
አበሳችንንና ኩነቶችንን በምድር ዓለም ጨርሰን ነው። ስለዚህ
ከሞትን በኋላ የሚኖረው ኩነት ሊያሳስብን አይገባም...» አክሊሉን
አቋርጣ «ሰማ አክሊሉ አንተ በእግዚአብሔር አታምንም እንዴ?
እንዴት ኩነት የለም ትላለህ - ደፋር» አለች ሸዋዬ የአክሊሉን
ክህደት በመታዘብ

«ታውቂያለሽ እኔ፣ ዲያቆን ነበርኩ። ስለሃይማኖት ብዙ
አውቃለሁ ባልል፣ አንዳንድ ነገር ይገባኛል። አሥርቱን ቃላት፣
የአሪትን ሕግጋት ጠብቆ፣ እንደገና እንደ ወንጌሉ ቃል ለመኖር
የተመቻቸ ኑሮን ይጠይቃል። እንደ እኔ ያጣ የነጣ ምስኪን ደኻ፣
በሀብት ባሕር ውስጥ ከሚዋኝ ባለፀጋ፣ <ለዕለት ጉርስ ላመት
ልብስ> ማሟያ ጥቂት ነገር ብወስድ የሚያስከንን አይመስለኝም»
በማለት የሸዋዬን ሥጋት ለመቅረፍ ሞከረ።

«በል! በል! በቃህ፣ የዛሬው ያንተ ሰብከት የቁጣ መዓት
አንዳያመጣብን አጸልያለሁ» ብላ ሽፍንፍን አለች።

ምዕራፍ 15

ሸዋዬና ዮሐንስ

ባለመኪናው የሰልክ ጥሪ ሲደርሰው እንዴት
እንደተገላገለች ሳይጠይቃት በመቅረቱ ማፈሩን ገልጾ «ደህና!
ደህና! ነገ አራት ሰዓት ገደማ እመጣለሁ፣ ለመሆኑ ለመግባት
ችግር አይኖርም?» በማለት ጠየቀ።

«በተመላላሽ ታካሚ መግቢያ በር በኩል እኔ
እጠብቅዎታለሁ፣ ምናልባት በር ላይ ዘበኞች ካስቸገሩዎት
በሽተኛ ለማውጣት ነው ይሏቸዋል» አለ አክሊሉ።

«ደህና! ደህና! እስከዚያው እግዚያብሔር ያበርታሽ በልልኝ
እህትህን» በማለት ተሰነባበቱ።

ሸዋዬና አክሊሉ ቀኑን ሙሉ በየበኩላቸው ሲያለዘቡ
በዋሉት ሴራ ላይ ስለሚተባበሯቸው ሰዎች እንደገና አንስተው
መነጋገር ጀመሩ።

«የሆስፒታሉን ሠራኞች እኔም አነጋግራለሁ፣ ሊስተሯ
በጣም ተግባቢ ነች። ሚስጢሩን ሳልነግራት የልጄ አባት በጣም
እንደሚጨቁነኝ፣ ከከተማው ሴቶች ግማሽ ያህሉ የእሱ ቅምጦች
መሆናቸውን አንጀት በሚበላ እሮሮ አስረዳታለሁ። ከኔ
የተረፈውን ሲስተር ካላት ልምድ ታሟላዋለች» በሚለው የሸዋዬ
ዘዴ አክሊሉ ተሰማማ።

ባለመኪናው በማግስቱ ጠዋት አራት ሰዓት ተሩብ ላይ
አውቶምቢሉን እያሸከረከረ የመጀመሪያውን በር ያለፍተሻ ለተት
ብሎ ገባ። በሆስፒታሉ ተመላላሽ መታከሚያ መግቢያ በር ላይ
ቆሞ የጠበቀው አክሊሉ ማደግደግ ሲቀረው በጎንደርኛ እጅ አነሳሰ

ተቀበለው። ሞቅ ባለ ሠላምታ ተጨባብጠው ወደ 6ኛ ፎቅ ወላድ ክፍል ለመሄድ የመጀመሪያውን ኬላ «በሽተኛ ለማውጣት ነው» ስላለ ያለችግር አለፉ። ሽዋዬ የተኛችበትን ክፍል ገርብብ ያለ በር ገፋ አድርገው ዘው ሲሉ፣ ሽዋዬ ከትራስ ላይ ራሷን ቀና አድርጋ እንደማቃለት ባለ ስሜት፣ ቅጭም ባለ ገጽታ ተቀበለችቸው። አክሊሉ እንግዳውን አስገብቶ ሹልክ ብሎ ወጣ።

«ምነው! ምነው!» አለ እንግዳው በአዘኔታ።

«አላውቅም አሞኝ ነው ያደርኩት» አለች ሽዋዬ በቀዘቀዘ ስሜት።

ጥግ ይዘው ሲጠባበቁ የነበሩት የሆስፒታሉ ሠራተኞች ገቡና «ተዘጋጀሽ! ጨርሰሽ ከሆነ ከአምስት ለዓት በፊት አልጋውን መልቀቅ አለብሽ» አለ አንዱ።

«ገንዘቡን ከፍሎ ደረሰኝ የሚያመጣልሽ ለው ክሌለ እኔ ልተባበርሽ እችላለሁ» አለ ሌላው የሆስፒታል ባልደረባ።

«አዝናለሁ መለስ ብለን ሳንጠይቅሽ፣ ባለቤትሽስ?» አለ እንግዳው የአልጋውን ብረት በሁለት እጆቹ እንደያዘ።

«የምን ባል! እዚህ እንደ ዕቃ ወርውረኸኝ የትም ከርመህ አሁን መጥተህ.....» በማለት ሽዋዬ የጀመረችውን ወቀሳ ሳትጨርስ «እሳቸው ነበሩ እንዴ አምጥተው ያስተኙሽ?» የእንግዳውን ዓይን በትዝብት እየተመለከተ ጠየቀ ከሆስፒታሉ ሠራተኞች አንዱ።

«ታዲያስ!» ብላ ሽዋዬ በቪክስ በታጀሉ ጣቶቿ የዓይኗን አካባቢ ዳለለችው።

የሐንስ የሚለማውን ሁሉ ማመን አቅቶት «የጨው ዓምድ» ሆኖ ቀረ።

«ጌታዬ ለዓት አየደረሰ ነው፣ አምስት ለዓት ካለፈ ክፍያው የአንድ ሙሉ ቀን ሒሳብ ስለሚያስጨምርዎ ፈጠን ቢሉ ይሻላል» አለ ሌላው የሆስፒታሉ ባልደረባ።

«የእንግዳው ዓይን በንዴት ፈጠጠ፣ ራሱን መቆጣጠር ተስኖት ሽዋዬ ወደ ተጋደመችበት አልጋ ተወረወረ። በመጫቷ ላይ አደጋ ከማድረሱ ፊት ተጫጫኸው የሐንስን ከክፍል አስወጡት። በሁኔታው የተደናገጡት የሆስፒታሉ ሠራተኞች በሚያረጋጋ መንፈስ የተቆጣበትን ምክንያት ጠይቀው ለመረዳት ሞከሩ።

«ወይኔ የሐንስ! ይህች የመንገድ ዳር ሽርመጣ እንደዚህ ትቀልድብኝ፣ ባትገድለኝም ሞቻለሁ፣ ተዋርጃለሁ፣ እኔጋኮ የሕግ ሚስት ያለኝ የአራት ልጆች አባት ነኝ። የት አባቷንስ አውቃታለሁና ነው <እንደ ዕቃ እዚህ ወርውረኸኝ ጠፋሁ> የምትለኝ» አለ እጆቹን እያወራጩ።

ይህንን የድንፋታ ንግግር የለማችው ሽዋዬ «ለውየው ያፍዝ ያደንግዝ አለው አታሏችሁ ሳይከፍል እንዳይሄድ» አለች ድምጽዋን ከፍ አድርጋ።

«አንቺ ሽርመጣ! እኔ የሐንስ ሁንዴ የምታሠር ከሆነ በአንቺ የዕዳ ክፍያ ሳይሆን አንቺን ገድዬ ነው» በማለት ወደ ክፍል ለመግባት ሲሞክር በግርግር ተለቦ የከበበው ወሬ አዳናቂ ይዞ አስቀረው።

«እሽ አሁን ምን አድርግ፣ ምን ይሁን ነው የምትሉኝ?» አለ የሐንስ ወደ ሆስፒታሉ ሠራተኞች ፊቱን በማዞር።

«ለማንኛውም ወደ አስተዳደር ቢሮ እንሂድና እንገጋገር» አለ የጥበቃ ኃላፊው።

«የአስተዳደር ቢሮ የምሄድበት አንዳች ምክንያት የለኝም» በማለት የሐንስ ለወሬ ያስፈሰፈውን የሰው ጫካ መጣስ ጀመረ።

«ጌታዬ ክብርዎን ቢጠብቁ ይሻላል፣ ቅድም መግባት አይቻልም ብለን በር ላይ ልንመልስዎ ስንል <በሽተኛ ለማውጣት ነው> አላሉም ነበር?» አለው የቸበቃው ኃላፊ።

«አንተ ደግሞ የማነህ ጀደብ» አለ የሐንስ ለመማታት አየቃጣ።

«ጌታዬ፣ ጠባይ ያድርጉ» አለ ሌላው ካርባይን የወደረ የጥበቃ ሠራተኛ። ከዚህም ከዚያም ሆይ ሆይ ተባለና የሐንስ በጥቂት የሆሰፒታሉ ሠራተኞች ታጅቦ ወደ አስተዳደር ቢሮ 3ኛ ፎቅ ወረደ። ባጋጣሚ አስተዳዳሪው ሰጊዜው ከቢሮአቸው አልተገኙም።

የሐንስ በብስጭት የደነዘዘ አካሉን ከአስተዳዳሪው ቢሮ የእንግዳ ወንበር ላይ ዘፍ አደረገው። የሚናገረው ሁሉ ያለቀበት ይመስል ዓይኑን ግድግዳው ላይ ሰክቶ ዝም አለ።

«ወይኔ ሰውየው፣ ይህን ጉድ ቤተሰቤ በተለይ ባለቤቱ ብትሰማ ምን ይባላል» አለ ሲቃ በተናነቀው አንደበት። በዚያ እንደ ጉድ ይመለከተው ከነበረ ሰው አንዳንዱ ከንፈሩን ሲመጥለት ሌላው የማነው አጭበርባሪ እያለ አንሾካሾከ።

«አንድ ጊዜ ስልክ ብደውል» አለ የሐንስ የአስተዳዳሪውን ጸሐፊ ልመና በተቀላቀለበት ጥያቄ።

«ይችላሉ» አለች ጸሐፊዋ።

«ሀሎ! ተስፋዬ ነህ! ለብርቱ ጉዳይ ስለምፈልግህ ጥቁር አንበሣ ሆሰፒታል አስተዳዳሪው ቢሮ እንድትመጣልኝ፣ እባክህ ፈጠን በል» አለ።

«የአሳካሚ ካርድ ያልያዘ ሰው በዚህ ሰዓት አያስገቡም ኮ!»

«ተስፋዬ እንደምንም ብለህ ድረስልኝ። በየትና እንዴት እንደምትገባ አላውቅም፣ ብቻ ድረስልኝ» ካለ በኋላ ስልኩን ዘጋ።

«እስቲ ለማንኛውም ጊዜ ስጡኝ» አለ የሐንስ ገና ከወዲሁ የተረታ በሚመስል አንደበት።

«አንድ ሺህ ብር ለማይሞላ ገንዘብ ይህን ያህል ከሚጨነቁ ለምን ወዲያ ከፍለው አይገላገሉም?» አለ የሂሳብ ሠራተኛው በሽሙጥ አንቱታ።

«የተጠየቅሁት ርዳታ ቢሆን ኖሮ ሁለትም ሦስትም ሺህ ብር መክፈል የምችል ሰው ነኝ፣ ነገር ግን ይህን በአጭበርባሪዎች ሌራ የተወሰነብኝን ዕዳ በከፍል ራሴን ማለቂያና መቆሚያ ወደሌለው አዘቅት መጣሌ ነው» አለ የሐንስ የሆሰፒታሉ ዕዳ ክፍያ የሚያመጣውን መዘዝ በሚያስገነዝብ አነጋገር።

በስልክ የተጠራው ተስፋዬ ከሩብ ሰዓት በኋላ ተንደርድሮ ሲገባ በቁም እስር ላይ የቆየው የሐንስ ቀና ብሎ ተመለከተው።

«አንድ ጊዜ እሱን ላነጋግረው» በማለት አስፈቅዶ ወደ ኮሪደሩ ገለል አለ። ድምጻቸውን ዝቅ አድርገው ለጥቂት ደቂቃዎች ከተነጋገሩ በኋላ የሐንስ ባለቤት አሰገደች ይህን ወሬ ከሌላ ሰው ከመስማቷ በፊት እየተፈጸመ ያለውን ተንኮል በቀጥታ ከተስፋዬ አንደበት ብትሰማው እንደሚሻል ተስማሙ።

«ለክፉም ለደጉም አሰገደች አንድ ሺህ ብር ይዛልህ ብትመጣ አይከፋም» አለ ተስፋዬ። የሐንስም በዚህ ተስማምቶ ተለያዩ።

ለባት ለዓት ተኩል ሲሆን አስተዳዳሪው መጡ። ጸሐፊዋ የደረሰውን ሁሉ ባጭሩ አስረዳቸው። ከተበደልኩ ባዩ አንደበት መስማት የፈለጉት አስተዳዳሪ የሐንሰን አሰጠሩ።

የሐንሰ ነገሩን ከመነሻ እስከ መድረሻ ረጋ ብሎ አስረዳ። አስተዳዳሪው ማመን እስኪያቅቷቸው እየተገረሙ «ታዲያ አሁን ምን ቢደረግ ይሻላል ነው የምትለው አንተ?» ብለው ጠየቁት።

«እኔ በምንም ዓይነት የዚች ዱር አዳሪ ሌት የልጅ አባት የምሆንበት ሁኔታ የለም» በማለት ንግግሩን ሳይጨርስ፤

«አዎ! ጌታዬ አዎ!» አሉ አስተዳዳሪው። ወዲያውም ቀጠል አድርገው። «እርሷ የልጅ አባት ነው ብላለች። አንተ ደግሞ አላውቃትም ነው የምትለው። ይሁንና ከየትም ይሁን ከየት በመኪናህ አሳፍረህ አምጥተህ አስተኝተሃት መሄድህን አልካድክም። አይደለም እንዴ?»

«የለም! የለም! ጌታዬ አይሳሳቱ! ነገሩ እንደርሱ አይደለም! ምነው? ምነው?» አለ የሐንሰ የአስተዳዳሪውን ንግግር አቋርጦ።

«ታዲያ እንዴት ነው? ቅድም የነገርኸኝ ይኸንኑ አልነበረም?» አሉ አስተዳዳሪው የየሐንሰ ማስተባበያ በሚያጣጥል መልኩ።

«እኔና ባለቤቴ ከመንገድ ላይ አግኝተን ለነፍስ ብለን ሆስፒታል አደረስናት እንጂ እኔ አላስተኛኳትም ነው የምለው» አለ የሐንሰ።

አስተዳዳሪው በሽሙጥ ፈገግታ «ባል አይደለሁም ግን ሆስፒታል ማድረሱን እርግጥ ነው ካልክ አስተኝተንና አዋልደን ያክምንበትን ሂሳብ ክፈልና ሌላውን ክርክር በፍ/ቤት መሟገት ትችላለህ። በበኩሉ ጨርሻለሁ። ማንም ከየሽርንቁላው የዲቃላውን

እናት እያመጣ ሆስፒታል ግቢ ውስጥ እየጣለ ሂሳቡን አልከፍልም ማለት አይችልም። ኃይለ ሚካኤል የተጠየቀውን ገንዘብ ሲከፍል አራሷን ይዞ እንዲወጣ አድርገው» በማለት ለጥበቃ ኃላፊው ትዕዛዝ ለጥተው የሐንሰ እንደ ተቀመጠ እየተገኘመጡ ጥለውት ወጡ።

«ወይ የቀን ጎዶሎ! ምነው ፈጣሪዬ ምን አልኩህ? በዚህ ዓይነት ውርደት ትቀጣኛለህ፤ ከቶ ምን በደልኩህ» በማለት ቀና ብሎ ከጣራው ሥር ተደብቆ ጉዳ ያልሆነውን ጉድ የሚታዘብ ለመሰለው እግዚአብሔር ስሞታውን አሰማ።

«የሐንሰ፤ እኔ አላምንም፤ ምንድነው ነገሩ? የምለማው ታሪክ እውነት ነው?» አለች አሰገደች ከጸሐፊዋ ቢሮ ወደ አስተዳዳሪው ቢሮ ግማሽ አካሏን አስገብታ፤ ተስፋዬ ከኋላዋ ተከትሏታል።

ከአሰገደች መንታ ጥያቄ ለየትኛው መልስ መስጠት እንዳለበት እስኪወሰን ድረስ ግራ ገብቶት ዝም አለ የሐንሰ።

«አሁን የሚያዋጣው የታከመችበትን ዕዳ ከፍሎ የወ/ሮ ሸዋዬ ባልም ወይም የልጅ አባት አለመሆኑን በሕክምና ምርመራና በፍርድ ቤት ተሟግቶ ራስን ነፃ ማውጣት ነው። ከዚህ ሌላ አማራጭ መንገድ ያለ አይመስለኝም» አለ የሂሳብ ሠራተኛው።

«ለመሆኑ ስንት ብር ነው?» አለ ተስፋዬ «ዘጠኝ መቶ አሥራ አምስት ብር ከለሳ ሳንቲም ብቻ ነው» አለ ሂሳብ ሠራተኛው።

«ባለቤቴ ይሉኝታ ፈርቶ የሌለበትን ወንጀል አምና ገንዘብ ከሚከፍል መታሰብን እመርጣለሁ፤ ቢታሰር አይሟሟ፤ ሕግ

ካለ በሕግ ነፃነቱን ያገኛል» አለች አሰገደች አንገትና ትከሻዋን እያዋቃች።

«ገንዘቡን ከፍሎ ሙግቱንና የሕክምና ምርመራውን መቀጠል ሲቻል ለምን ይታሰባል?» አለ ሌላው የሆስፒታሉ ሠራተኛ።

በዚህ ውዝግብ መካከል ተስፋዬ ሂሳብ ሹሙን በዓይን ጠቀስ አደረገውና ገለል አሉ «የእኔ ወንድም እነርሱን ተዋቸው፣ ያውልህ 1000.00 ብር፣ ዮሐንስ ከባለቤቱ ጋር ወደ ቤቱ ይሂድ፣ ለእኔ መልሱና ደረሰኝ ይለጠኝ» በማለት ውጥረቱን ለማርገብ ተስፋዬ የራሱን እርምጃ ወለደ።

«የሂሳብ ሹሙ ወደ እነ ዮሐንስ ተመልሶ ግድ የለም፣ ለአሁኑ በእኔ ዋስትና ወደ ቤትህ ሂድ፣ ነገ ተነገውዲያ ተመለስና እንገንጋገር» አለው ከአዘኔታ የመነጨ በሚመስል ውሳኔ።

«ይኸ እንኳን ይሻላል» አለች አሰገደች።

ዮሐንስ ግን የሕፃኑ ደምና የእሱ ደም ተመርምሮ አባትና ልጅ አለመሆናቸው እንዲረጋገጥ ስለፈለገ ሸዋዬ ከሆስፒታል ከመሰናበቷ በፊት በተፈለገች ጊዜ ሕፃኑን ይዛ እንድትቀርብ ዐሳብ አቀረበ።

ተስፋዬ «ይኸንን እኔ ተከታትዬ ላስፈፅም፣ አሁን አንተ ወደ ቤትህ ሂድ» በማለት ያቀረበውን ዐሳብ አሰገደች ስለደገፈችው እነ ዮሐንስ ወደ ቤታቸው አመሩ።

«አፌ አያርፍ፣ ዓይኔ አያርፍ፣ ታስታውሳለህ በቀደምት እኔ ነበርኩ እባክህ እነዚህን ሰዎች እንርዳቸው ብዬ መኪና ያስቆምኩህ። ምንው ልሣኔን በዘጋው» አለች አሰገደች።

«.....ዛሬ ግን እንዴትና ለምን ወደዚህ መጣህ» በማለት ጥያቄ ያስከተለች እንደሆነ ዮሐንስን መልስ ስለሚቸግረው በሥጋት ተወጠረ። ነገሩን ለማረጋገጥ ወይም መልሱን ለማዘጋጀት የሚረዳውን ጊዜ ለመግዛት፣ ብድግ ብሎ ወደ መጻዳጃ ቤት ሔደ። «እኔ ሌላ ምክንያት ብደረድር ውሎ አድርጎ ሐቁ መውጣቱ ስለማይቀር መዋሽት የለብኝም፣ እንዴት አንዳታለለችኝ እውነቱን መናገር ነው ያለብኝ» በማለት ወስኖ ወደ ሳሎን ተመለሰ። ቀልዱ፣ ሽሙጡና ተረቡ የነገው ውሎ ምክክር ራት ላይ እንደማባያ ተኮመኮመና ገበታ ከፍ እንዳለ ዮሐንስ ወደ መኝታ ቤት ገባ።

«ዛሬ ሥዕል ቤት ነው የማድረግ» አለች አሰገደች «ይሁን» አለ ዮሐንስ፣ ትንሽም ሳያቅማማ፣

ምዕራፍ 16

አሰገደች በሥዕል ቤት

ሥዕል ቤት አሰገደች ዕለት በዕለት ከፈጣሪዋና ከአማላጃቿ ጋር የምትገናኝበት የቪላው 4ኛው መኝታ ክፍል ነው። የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም፣ የመላዕክት፣ የጸድቃንና ሰማዕታት ምስሎችና መንፈሳዊ ጥቅሶች ግድግዳውን ሞልተውታል።

በአንደኛው ግድግዳ ጥግ ከመጽሐፍ ቅዱስ እስከ መንፈሳዊ መጽሐፍት የያዘ መደርደሪያ አለ። በሌላው ግድግዳ ጥግ መሰበተኛ ጠረጴዛና አራት ወንበሮች ተሰይመዋል።

በስተምሥራቁ ግድግዳ ወለል ላይ አንድ ዳገስ ያለ የጥጥ ፍራሽ አምሮ ተነጥፏል። ይህ ቦታ አሰገደች ጧትና ማታ ተንበርክካ የምትፀልይበት ስለሆነ አማላጃቿ ጭምር የሚስተናገዱበት መቅደስ ነው ብላ ታስባለች።

ሥዕል ቤት፣ አሰገደች አንዳንድ ጊዜ ነገር ሲገባት የምትቆዝምበት፣ ከዚያም አለፍ ሲል የዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ ትልሟን የምትቀይስበት ክፍል ነው።

አሰገደች ቀን በጎሊናዋ መዝግባ ከመደበኛ ሥራዋ ጋር ስትገረድፍ የዋለችውን የግልና የቤተሰብ ጉዳዮች በጥንቃቄ የምታሰዝበው (ከክታ አቡክታ የምትጋግረው) ሥዕል ቤት ውስጥ ነው።

የአሰገደች ሥዕል ቤት፣ ከሚመስሏት ጠያቂ - ጓደኛ ዘመድ አዝማድ ጋር ቆይታ ያደርገብታል። ሲያሰኛቸውም ቡናና ሻይ ከልዩ መክሰስ ጋር ይቋደሱበታል። ሥዕል ቤት የአሰገደች ሁሉ - ገብ ቢጢሌ አዳራሽ ናት።

ዛሬ አሰገደች ሥዕል ቤት የገባችው ራሱን የቻለ የቤት ሥራ (አጀንዳ) ይዛ ነው። «ዛሬ በጥቁር አንበሳ ሆስፒታል በአክሊሉ፣ በሸዋዬ፣ በሆስፒታሉ ባልደረቦች በአንድ ወገን፣ የሐንስ፣ ተስፋዬና እኔ በሌላ ወገን የተወነው ትያትር የቱን ያህል ተዋጥቶልናል? የሚቀጥሰውን ክፍል ሁለት በተሻለ ጥራት እንዴት መተወን እንችላለን?» የሚሉት መጠይቆች በየፈርጃቸው መልስ መልሳቸውን በዚህ የአሰገደች ሥዕል ቤት አዳር ያገኛሉ።

«እኔ ያለፈቃዱ ከሱ በማርገዜ፣ በመካከላችን የነበረውን ግንኙነት ለማቋረጥ <አሰገደች ደምሴን መግደል> አንዱ ዘዴ እንዲሆን ታስቦ ነበር። አዎ! ባልሞትም ሞቻለሁ። ከተደገሠልኝ ግድያ የተረፍኩት በጥበቤ እንጂ በእሱ አዘኔታ አይደለም።

«በዳንስና በፍቅር የሐንስን ማርካት አይቻልም እንዳልተባለሰት ሁሉ <የዳንስ ወለል ኮከብ፣ ያልጋ ንግሥት ልትባይ ይገባሻል> አለኝቼ ነው ከግድያ ያመለጥኩት።

«የሐንስ ሴት የቀመሰው ገና የ13 ዓመት ልጅ ባለ እንደነበር ነግሮኛል። ሦስት ልጃገረዶችን አበላሽቷል። ቋሚና ጊዜያዊ የሴት ጓደኞቹን ብዛት እሱም የሚያውቅ አይመስለኝም። ዛሬም እንኳ በየሆቴሉ የሚያገላብጣቸውን ሴቶች እነ እገሊት ማለት ባልችልም፣ ይታዩኛል። የሐንስን ከአሰገደች መዳፍ ውስጥ ፈልቅቆ ለማውጣት ያች አቃጣሪ አሁኑ ቆማ ነው የምታድረው። ዛሬም ቢሆን እንቅልፍ የላትም፣ ከንቱ ልፋት፣ አሰገደች ደምሴ ቀድማለች» አሰች አሰገደች የራሷን ሴስኝነት በእውን የየሐንስን አመንዝራነት በምናብ እያሰላለች።

ወዲያው ባጠገሏ ካለው ጠርመስ በጠርጭቆ የቀዳችውን ውሃ ጭልጥ በማድረግ ዘና አሰች። የጠጣችው ውሃ ተጨማሪ

ብርታት የሰጣት ይመስል ከተቀመጠችበት አፈፍ ብላ ተነሳች። ጥቂት ከተንገራደደች በኋላ፣ «የሐንስ ሁንዴን ውድ ባለቤቱን አሁን <ልጡ የተራሰ፣ ጉድጓዱ የተማሰ> ያለቀሰት ምስኪን ፍጡር አድርጌዋለሁ። ጆኒ ጩብር ከነሕይወቱ ወደ መከራ እንጦርጦስ ይወርዳል። ፊት ይነጭለታል፣ ደረት ይመታለታል።

«ይህ በየሐንስ ላይ የተወሰደ ርምጃ፣ በተለይ ወላጆቹ በአጠቃላይ ዘመዶቹ ድክነቱን እንደ ነውር - ኃጢአት በመቁጠር ለነሱኝ - ቤተሰባዊ ፍቅር አፀፋዊ ብቀላ ነው።

«በከፍል አንድ ተውኔት ድንቅ ውጤት ተመዝግቧል። አንዳች ነገር አልተዛነፈም። ጆኒ ተቀድሟል። በተዘረጋለት ወጥመድ ውስጥ ገብቷል። ከዚህ በኋላ ቢገፈራገጥ ይላላጣል እንጂ ምንም አያመጣም።

«አዎ! ወንድ ጨካኝ ነው፣

የሐንስ ወንድ ነው፣

ስለዚህ የሐንስ ጨካኝ ነው፣ አረመኔ ነው። የሐንስ ከሌላው ወንድ ተለይቶ ሊታዘንለት አይገባም።

«በስለት አንገቱን እስኪቀላ ልጠብቀው አልቻልም። ጠርጥር ተብሏል። የማይጠረጥር ወንድ ከሴት አንድ ነው የሚለው የአባቱ አነጋገር ዛሬ ዛሬ ሰኔም ለሴቲቱ መሥራት አለበት። ጠርጣሪ ወንድ ብቻ እንዲሆን የፈቀደውን የተበላሸ የወንድ ሥርዓት በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ መታገል የግድ ይሆናል።

«ጠርጥር፡- እዚያ ውስጥ የተደበቀ አይጠፋም መርዛም ሥንጥር፣ የሚለው መላ ምት፣ እኛን ሴቶችንም ሊያነቃን ይገባል። ከመጠርጠር በፊት፣ ሁሉንም ነገር መጠርጠር ክፋት

የለውም። ምንጊዜም በማንኛውም ሁኔታ መቀደም አያስፈልግም። ተመራምሮ ውጤት ላይ መድረስ መነሻው መጠራጠር ነው። አለመጠራጠር ማለት ደካማነት ነው። ለዚህም ነው ተጠራጣሪ ወንድ ብርቱ፣ የማትጠራጠረዋ ሴት ደካማ መሆንን ለመግለጽ፣ ተጠራጣሪነት የወንድነት ዓይነተኛ ባሕሪ ተደርጎ ሲሾፍ ነው የተኖረው።

«እኔ ልጅት በየሐንስ ላይ የወሰድኩት ርምጃ ዝንተ ዓለም ወንድ የኃይልና የጥንካሬ ጣዖት ተደርጎ የሚመሰክበትን የወንድ ሥርዓት ባፍጢሙ ለመድፋት ፋና ወጊ ይሆናል።

«ሰለሆነም ፈጣሪ እምላክ ለእኔ የሰለሞንን ጥበብ፣ ለየሐንስ ደግሞ የኢዮብን ትግሥት እንዲሰጠን እማፀነዋለሁ አደራውን።

«አክሊሉና ሸዋዬ ነፍስ ናቸው። ይህች መናጢ መታረሻዋን አገኘች። አክሊሉ ያመት ፈቃዱን ወስዶ አርፎ ከጓዳው መወሸቅ አለበት። ይኸን ትዕዛዝ መፈጸም ይኖርበታል። በዘበኝነት ስቀጥረው ግንኙነታችን ወደደም ጠላም የአሽከርና እመቤት ጭምር መሆኑን ይገነዘባል። የሚያስፈልገውን ያህል ገንዘብ ይሰጠዋል። በማስታቅፈው ገንዘብ እሱም ቤተሰቡም ከድክነት ይፋታሉ። አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘም ፍቅርም አቀምሰዋለሁ - በቃ አለቀ አክሊሉ ከዚህ በላይ ምን ይፈልጋል? አመዳም የደኻ ልጅ። ከዚህ ሴራ መረብ ውጭ ለመሆን ካፈነገጠ እንዲወገድ ይደረጋል። እኔ አሰጉ እንኳን ሰራሴ.....

«አዎ ገንዘብ ኃይል ነው። ገንዘብ ሥልጣን ነው። ገንዘብ ካለ በሰማይ መንገድ አለ የተባለው ያለ ምክንያት አይደለም። ይህ አባባል እንደ ጊዜ እንደገና በተግባር መፈተን አለበት።

«ዓለምን የሚያሸከረከሯት (እስከዛሬ የወንድ ብቸኛ መሣሪያ በመሆን) ገንዘብ፣ ሥልጣን፣ ኃይል፣ ወሊብና ፍቅር ናቸው። ዛሬ እነዚህ ሁሉ በእኔ - አሰገደች ደምሴ እጅ ይገኛሉ።

«የማዴቦ ልጅ (ዶ/ር ወዳደ ሚካኤል) እሞት-አልጋው ላይ ሆኖ የካንሰርን ሥቃይ ያዳምጥ፣ የክሊኒኩ ሥራ ስእኔም አልበቃ።

«በመጨረሻ እኔና ልጆቼ በተለይም ማርያማዊት ወ/ሚካኤል ሚሊየነሮች ሆነን በሀብት ባሕር አይደለም! አይደለም! በሀብት ውቅያኖስ ውስጥ የምንዋኝበት አዲስ ዓለም ሕይወት ይፈጠራል።

«እዚህ ላይ የእምነት፣ የስብዕና፣ የሞራል፣ የሥነ ምግባር፣ የሀቀኝነት ጥያቄዎች ለጊዜው ገለል ማለት ይኖርባቸዋል። አንድ ባሪያ ለሁለት ጌታ በአንድ ጊዜ ሊገዛ አይችልምና።

«ዓላማዬ በትክክል ግቡን ከመታ በኋላ ለጊዜው የተገለሉት እነዚህ ኅብረተሰቡ የጫነብኝ የሰው-ሰውነት መስፈርቶች ወደነበሩት እንዲመለሱ ይሆናል። ያንጊዜ ደግሞ ለሌላ አዲስ ጌታ ታደረ ማለት ነው— ለሰማዩ ጌታ፣ ተራ በተራ።

- «ንስሐ ይገባል፣
- ምፅዋት ይሰጣል፣
- በጎ በጎ ተግባር ይፈጸማል።

«ዓለም እንደዚህ ናት። የማነስና የመብዛት ጉዳይ ካልሆነ በቀር፣ ሰው የተባለው ፍጡር ሕልውና ከዚህ ወጣ-ገባ ውጭ አይደለም። ዓለም-ሕይወት የተቃርኖና አንድነት ውሕደት ክስተት

ነው። ዓለም በዚህ የተፈጥሮ ሕግ ሊገዛ ኖሯል። ዛሬም እየተገዛ ነው። ርገራጌና ጭካኔ፣ ጽድቅና ኩነኔ፣ ደግነትና ክፋት፣ ብልጽግናና ድክነት ነበሩ፣ አሉ፣ ወደፊትም ይኖራሉ።

«እግዚአብሔር ቁጣው የዘገየ፣ ምሕረቱ የበዛ አምላክ ነው የተባለው፣ እንደ ኃጢአታችን ብዛት እንደ ሰውነታችን ክፋት ፈጥኖ ስለ ማይቀስፈንና የንስሐ ጊዜ ስለ ሚሰጠን አይደል? ነው! ነው! ነው!!!

«አዎ! ይኸንን ውጥን ሥራ እንዲሳካልኝ፣ እንዲባርክልኝ እማፀነዋለሁ» በማለት አሰገደች በቁሟ ሦስት ጊዜ አማትባ በጉልበቷ ተንበርክካ ዓይኗን ክጨፈነች በኋላ በግንባሯ ተደፋች— ለመጸለይ።

«የሚታየውንና የማይታየውን ዓለም የፈጠርክ፣ ሥርዓቱንም የመሠረትክ፣ በሰማዩ ሰማያት የምትኖር የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብ አምላክ — የዳዊት፣ የእስራኤል አምላክ፣ ኃያሉ እግዚያብሔር ሆይ! አንተን አመለክሁ ሰይጣን ዲያብሎስን ካድሁ።

«አንተ ቸር ይቅር ባይና የፍቅር አምላክ ነህ። አንተ ቁጣህ የዘገየ ምህረትህ የበዛ አምላክ ነህ፣ እንደ ሰውነቴ ክፋት እንደ ኃጢአቱ ብዛት አልቀሰፍክኝም።

«ከአዳምና ሔዋን ጀምሮ በባሕሪያችን ያደረው ኃጢአት ይሰረይ ዘንድ እንድ ልጅህን ወደዚህ ዓለም ላክኸው። እርሱም ስለእኛ መዳን ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን በመስቀል ላይ ሰጥቶ ሞተ። ተቀበረ፣ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በመቃብር ቆይቶ ተነሳ፣ ሞታችንን በሞቱ ድል ነሳ። ስለዚህ አዳኜን ጌታ እየሱስ ክርስቶስን አመንሁ፣ ሰይጣን ዲያብሎስን ካድሁ።

«መንፈስ ቅዱስ አንተ ከአብ የሰረፀህ፣ ከአብ ከወልድ ጋር በአንድነት አመልክሃለሁ፣ እስግድልሃለሁ። አንተ በነብያት አድረህ የተናገርክ ነህ፣ እኔንም ከእርኩስ መንፈስ ያፀዳህ ነህ፣ ከአብ ከወልድ ጋር በአንድነት እስግድልሃለሁ። ለይጣን ዲያብሎስን ክጃለሁ።»

«ጌታ እየሱስ ክርስቶስ ሆይ ቀኑንም ሌሊቱንም ባርከህ፣ እኔንም ቤተሰቤንም ከአልታሰበ የለይጣን ሽመቃና አደጋ ሰውረህ እዚህ ስላደረስክኝ አመሰግንሃለሁ።»

«ከብር ምሥጋና ለአብ ለወልድ ለመንፈስ ቅዱስ ዛሬም ነገም፣ ለዘወትርም አሜን»

«ጌታ እየሱስ ክርስቶስ ሆይ ይኸን ልመናዬን፣ ይኸን ምሥጋናዬን፣ ይኸን አድናቆቴን በእመቤቴ ቅድስት ድንግል ማርያም፣ በቅዱስ ዑራኤል፣ በቅዱስ ሚካኤል፣ በቅዱስ ጊዮርጊስ፣ በቅዱስ ተክለ ሃይማኖት አማላጅነት ወደ ገናናው ዙፋን ቀርቤና ራሴን ዝቅ አድርጌ አቀርባለሁ» በማለት የተሰመደ ጸሎቷን አደረገች።

ምዕራፍ 17

የዮሐንስ ውጥረት

ጧት በቁርስ ገበታ ላይ ሲሰየሙ ሁለቱም ዓይናቸው ቀልቶና አብጦ፣ አንዱ የሌላውን ችግርና ጭንቀት የተገነዘቡ ቢመስሉም ስለችግሩ ማንሳት ሳይፈልጉ ቁርሳቸውን ቀማምሰው ተነሱ።

ዘበኛው የውጭውን በር ወሰል አድርጎ ሲከፍት የተስፋዬ አውቶምቢል ሰተት ብላ ቪላው በር አካባቢ ስትቆም፣ ዮሐንስ እስከ በረንዳ ብቅ ብሎ ተስፋዬንና ባለቤቱን በእጅ ሰላምታ ተቀበለ።

«አንቺ ግቢ» አለና ተስፋዬ የዮሐንስን እጅ እንደ ጨበጠ ወደ አትክልቱ ውስጥ ዞር አሉ።

«ምን አሰብክ» አለ ተስፋዬ የዮሐንስን ዓይን ዓይን እየተመለከተ።

«ምን አስባለሁ፣ እኔ በዓይኔ እንቅልፍ ሳይዞር አፍጥጬ ነው ያደርኩት። እሷም ሥዕል ቤት ነው ያደረገችው»

«ምን ትቀልዳለህ» አለ ተስፋዬ የዮሐንስን ንግግር አቋርጦ፣ ቀጠል አድርጎም «ነገሩ ምን ይመስልሃል፣ የጤና ነው?» አለ ተስፋዬ በአሰገደች ዝምታና ገለል ብሎ ማደር ያደረገበትን ሥጋት ለመግለጽ።

«ከአሰገደች ጋር ቁርስ ገበታ ላይ ስንገናኝ ዘልላ የምታንቀኝ መስሎኝ ነበር፣ አሁንም ቢሆን ጠቧ በማንኛውም ደቂቃ ሊፈነዳ ይችላል ብዬ አሰጋለሁ» አለ ዮሐንስ ጭንቅ በቀሰፈው አንደበት።

«እቤት አይሻላችሁም? ከብርድ ላይ ግቡ» አለች አሰገደች ድምጿን ከፍ አድርጋ።

የሐንስ ልብሱን ለባብሶ በተስፋዬ አውቶምቢል ሲወጡ ሲሉ የተስፋዬ ባለቤት እኔን ቋሮ ጣል አድርጋችሁኝ እለፋ በማለት የጋላ በር ከፍታ ገባች። ከዛንቺስ ሱፐር ማርኬት አካባቢ ሚስቱን አውርዶ ተስፋዬ ጉዞውን ወደፊት ቀጠለ።

«የት ነው የምንሔደው፣ ጥቁር እንበላ ነው እንዳትሰኝ?» አለ የሐንስ።

«ወደዚያም እንሔዳለን፣ ግን ከዚያ በፊት በፍንጃል ቡና ላይ የውሎአችንን ሥልት መቀየስ ይኖርብናል። ከየት እንጀምር? ስለ አሰገደች ቁጣ ማብረጃ መነጋገር ያለብን ይመስለኛል» አለ ተስፋዬ።

«ካልክስ አሁን በይበልጥ ያሳሰበኝ የዚያች ሴተኛ አዳሪ ጉዳይ ሳይሆን የአሰገደች የጠብ ዝግጅት ነው። እንደምታውቀው አሰገደች ደግ ነች፣ የደግነቷን ያህል ደግሞ እልኸኛ ነች። ተጠራጣሪ ነች። በሆነ ባልሆነ ትርኪ ምርኪ ነገር ማንንም አትጣላም። ከተጣላችሁ ግን የምር ነው የምታደርገው። በጣም ታምነኛለች፣ እኔ ደግሞ አሷ ከምታምነኝ የበለጠ እምናታለሁ። ጨዋ ነች። ራሷን አክብራ ባሏንም የምታስከብር ልዩ ሚስት ነች፣ ጠቧን የምፈራውም ስለዚህ ነው» በማለት የሐንስ ንክኪ በሌለው ዱብ ዕዳ ጸንቶ የቆየው ትዳሩ ሲበጠጠጥ፣ ምናልባትም ሲፈርስ ታየውና «አበስኩ ገበርኩ» አለ ፊቱን በሁለቱም እጆቹ እየሸፈነ።

«እንተ ይህችን ሴት ለመጀመሪያ ጊዜ ያየሃት መቸ ነበር? እውነቱን ንገረኝ» አለ ተስፋዬ።

«ተስፋዬ ትቀልዳለህ መሰለኝ፣ እንዴት ትጠረጥረኛለህ፣ ደግሞስ ከአንተ የምደብቀው ምን ምድራዊ ምስጢር ይኖራል?» አለ የሐንስ በተስፋዬ ጥያቄ ተገርሞ።

«እንደማትሞሽኝ አምናለሁ፣ ይህ ከሆነ አሁን ሁለት ከባድ ሥራዎች ከፊታችን ተደቅነዋል። ሁለቱም ጊዜ አይሰጡም። ለነገ የሚያሰኝ ነገር ስለ ሌላ ሁለቱንም ጎን ለጎን ተከታትለን መፍትሄ ማምጣት ይኖርብናል» አለ ተስፋዬ።

«የሸርሙጣዋ ዕዳው ገብስ ነው፣ የአሰገደች ጠብ እንዳይፈነዳ ምናልባትም ገንፍሎ ከፈነዳ ፈጥኖ የሚበርድበትን ዘዴ በቅድሚያ መሻት አለብን። ለእኔ ከትዳራ የሚበልጥ ምንም ነገር የለም» አለ የሐንስ።

«አትሞኝ! የሸርሙጣዋ ሴራ ተጋልጦ ከሸፈ ማለት፣ የሐንስ ንፅሕናው ተረጋገጠ ማለት መሆኑን መዘንጋት የለብህም። እንዲያውም ሁለት ወፍ በአንድ ድንጋይ እንደተባለው ይሆናል» አለ ተስፋዬ።

«እሱስ አውነት ነው» አለ የሐንስ። ይህንኑ ሲያወጡ ሲያወርዱ ወደ አራት ሰዓት ገደማ ጥቁር እንበላ ሆስፒታል ደርሰው መኪናቸውን አቁመው ወደ አስተዳዳሪው ቢሮ አቀኑ።

ጸሐፊዋ «እንግዳ ሰላላቸው አረፍ በሉ» አለቻቸውና ከመቀመጣቸው በፊት እንግዳው ስለ ወጡ ግቡ ተባሉና ገቡ።

«ከምን ደረሳችሁ?» አሉ አስተዳዳሪው ጠቡ መብረድ አለመብረዱን ለማወቅ ያደረባቸውን ጉጉት በሚገልጽ ምልክታ።

«ለጊዜው የትም አልደረሰን። በዚህ አጭር ጊዜ የት ይደረሳል ብለው ነው!! ቁም ነገሩ እሱ አይደለም። ጌታዬ እኔ አንድ ጥያቄ እንድጠይቅዎት ይፈቀድልኝ?»

«ይቻላል።»

«ለመሆኑ ይህ ሆስፒታል ከሣሽም፣ ዳኛም፣ አስፈጻሚም የመሆን ሥልጣን እንዴት ነው ሊያገኝ የቻለው?» የተስፋዬ ጥያቄ ነበር።

«የዚህ መልስ አጭር ነው» አሉና አስተዳዳሪው «ለመሆኑ ሰው ሁሉ ሚስቱን ወይም ቁባቱን እያስረገዘ እኛ ግቢ አምጥቶ ጥሎ የሚሄድና እኛም በነጻ አዋልደንና አከመን፣ በነጻ የምንለቅ ከሆነ፣ ሆስፒታሉ ይህን ችግር ተሸክሞ መዝለቅ የሚችል ይመስላችኋል?» በማለት አስተዳዳሪው መልሰው ተስፋዬን ጠየቁ።

«የዚህ ዓይነት ችግር ከዚህ በፊት ገጥሟችሁ ያውቃል፣ ወይስ ገና ለገና ይመጣብናል ከሚል ሥጋት የመነጨ ነው?» ተስፋዬ መልሶ ጠየቀ።

«የሚገርመው፣ በእውነት በጣም የሚገርመው፣ ይህን ዓይነቱን ወራዳ ድርጊት የሚፈጽሙት ያጡ የነጡ ድኸኝ ቢሆኑ ምንም አልነበር፣ በዚህ ዓይነቱ ቅሌት ከተጋለጡት አብዛኞቹ በሥልጣንም በሀብትም እንቱ የተባሉት መሆናቸው ነው» አሉ አስተዳዳሪው ዓይናቸውን ከዮሐንስ ላይ ሳይነቅሉ።

እነ ዮሐንስ የሚሉትን አጥተውና እፍረትም ስለተለማቸው እርስ በርስ እየተያዩ ዝም አሉ።

«እኔ ከተፈቀደልኝ አንድ ትንሽ ምክር ቢጤ ልለግሥ» አሉ አስተዳዳሪው ኮስተር ብለው።

«ጌታዬ ይቀጥሉ! ይቀጥሉ!» አለ ተስፋዬ።

ዮሐንስ የገባበትን ቀውስ እያሰላሰለ የተስፋዬና የአስተዳዳሪው ቃለ ምልልስ ታዳሚ ሆነ።

«ይህችን ሴት በእርግጥ የማታውቋት ከሆነ፣ እንዳላችሁትም ርኅራኄያችሁ ያመጣባችሁ መዘዝ ከሆነ፣ በብልጠቷ እንደ በለጠቻችሁ ሳታመነቱ ማመን አለባችሁ። ተውኔቱ በእሷ አሸናፊነት፣ በእናንተ ተሸናፊነት መደምደሙን ከመቀበል ሌላ አማራጭ ያላችሁ አይመስለኝም። ይልቁንም የልጅ ማሳደጊያውን ጥያቄ እንዳታስከትል ከወዲሁ ነገሩን በሽምግልና የምትገላገሉበትን ዘዴ መሻቱ ነው የሚሻላችሁ» በማለት አስተዳዳሪው ምክር ቢጤ ከሰነዘሩ በኋላ «ጌታዬ ባልሳሳት እርስዎ ትዳር አለዎት?» ብለው ዮሐንስን ጠየቁት።

«አዎ ትዳር አለኝ፣ ያውም የደረጀ» አለ ዮሐንስ እንዲያዝኑለት ትከሻውን እየጨመቀ።

«ከዚች ሴት ጋር ሲነታረኩ ባለቤትዎ ምንም ያህል ቢያምኑዎ ስሜታቸውን መጎዳቱ የማይቀር ነው። ንትርኩ በቀጠለ መጠን የባለቤትዎም ጥርጣሬ ያንኑ ያህል ይጨምራል። ትዳራችሁም ወደባሰ እክል ያመራል። ስለዚህ በተቻለ መጠን ውሾን ያነሳ ውሻ ይሁን በሚል አካሄድ ድፍንፍን ማድረጉ ይበጅ ይመስለኛል። ነገሩ አንድ ጊዜ አደባባይ ከወጣ ማጣፊያው እንዳያጥር.... ይቅርታ በግል ኑርዎ ላይ ብዙ አወራሁ» አሉ አስተዳዳሪው።

«ነገሩ፣ <ወደሽ ከተደፋሽ፣ ቢረግጡሽ አይክፋሽ> እንደተባለው መሆኑ ነው» አለ ዮሐንስ በሰላቅ ፈገግታ።

«አልከውና፣ አልከውና» አለ ተስፋዬም ስቆ በሚያስቅ ምልክታ ወደ ዮሐንስ ዞር ብሎ።

«የሆነስ ሆነና ድል አድራጊዋ አራስ አልጋዋን ለቃለች?» አስተዳዳሪው ጸሐፊያቸውን ጠፍተው ጠየቋት።

«አዎ መውጣቷን ሰምቻለሁ» አለች ወደ አስተዳዳሪው ቢሮ ግማሽ አካሏን በማስገባት። አድራሻዋም አለን፣ በተፈለገች ጊዜ ሁሉ ለመቅረብ ትችላለች» አለች ፀሐፊዋ።

«ከእኛ የምትፈልጉት ነገር ካለ እንተባበራለን» በማለት አሰናበቷቸው።

«እኒህ ሰው፣ ሙግቱ አብቅቷል ነው የሚሉት፣ ገና ፋይሉ ሳይክፈት! አይመስልህም!» የዮሐንስ ጭንቀት የተሞላበት ጥያቄ ነበር።

«አልተሳሳትክም ዮሐንስ!» አለ ተስፋዬ።

ተስፋዬና ዮሐንስ የአስተዳዳሪውን ምክር አዘል አስተያየት በየራሳቸው እያፍተሰተሉ እንደ ተኮራረፈ ሰው ሳይነጋገሩ መኪናቸው ውስጥ ገብተው ከሆስፒታሉ ግቢ ወጡ።

***

ሸዋዬ ልጇን ታቅፋ፣ በኮንትራት ታከሲ ከመኖሪያ ግቢዋ ደርሳ እግሯ መሬት ከመንካቱ፣ በታከሲዋ የሞተር ድምጽ የተቀሰቀሰ ጎረቤት በነቂስ ወጥቶ በእልልታ ተቀበላት። የሠላሳ ብር ዱርዬ በግ ታርዶላት ደም ተራምዳ፣ ወደ እናቷ ቤት ገባች።

ፈገግታዋና አረማመዷ ከአራስነት ይልቅ ከጦር ግንባር በድል አድራጊነት የተመለሰ ጀግና ይመስል ነበር። የሸዋዬ መፍነክነክ፣ የጎረቤቶቿ አቀባበል ሲታከልበት፣ ከዚህ ሁሉ ጀርባ

በጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ያሰብዙ ታዳሚ የተተወነው ትያትር ሥምረት፣ ለሸዋዬ የጀግና አቀባበል ተደረገላት የሚያሰኝ ነበር። አክሊሱ የሒሳብ ሠራተኛውን በማግባባት የደረሰኙን ፎቶኮፒ ይዞ መጥቷል። ሌላ ትልቅ ድል።

«የገንዘቡ ከፋይ ዮሐንስ ሁንዴ ተብሎ በደረሰኙ ላይ መጻፉን አክሊሱና ሸዋዬ ማመን ተስፏቸው አራስ ቤት እንደገና ፊደሉን እየቆጠሩ አነበቡት። ልክ ነው። ቀና ብለው ተያዩና ፊታቸው በሙሉ ጥርስ እስኪሆን ድረስ ሳቁ። በተለይ ሸዋዬ ሳቅ ከጣራ በላይ ነበር። «አንበሲት ነሽ» አሰና አክሊሱ ከናፍሩን ሞጥሞጥ ሲያደርግ፣ ሸዋዬ ዋ! እንዳልነክስህ አክንባሎ ሰበራው እስኪደርስ ታገሥ» ብላ ፊቷን ወደ ግድግዳው አዞረች።

«ትልቁን ማርክ የያዘው፣ ዋናው የቤት ሥራ ተሠርቷል። አሁን ውጤቱን መቶ በመቶ ለማድረግ በቀሪው የቤት ሥራ ላይ ማታ ለብቻችን ቆይታ እንይዝበታለን» አለ አክሊሱ።

«ልክ ነው ዳገቱን ጨርሰናል፣ የቁልቁለቱ ጉዞ አያቅተንም» ብላው አክሊሱ አሰባስቡን አሳምሮ ሌላ ሰው መስሎ፣ ኮፍያ አድርጎ ወደ «ድድ ማሰጫ» ወጣ።

ምዕራፍ 18

ያላቻ ጋብቻ መዘዝ

በአባቱ ከራስ ጎበና ዳጩው፣ በእናቱ ከአፄ ዮሐንስ (ደጃዝማች በዝብዝ ካሣ) የዘር ሐረጉ የሚመዘዘው ዮሐንስ፣ አያት ቅደመ አያቶቹ አገራቸው ከእነርሱ የምትጠብቀውን ዜጋዊ ግዳጅ በሚያኮራ ድል ተወጥተው አልፈዋል ብሎ ያምናል።

ይኸን እምነቱን እንደ አብዛኞቹ የጨዋ ልጆች በየደረሰበት እንደ ውዳሴ ማርያም የመድገም ፍላጎት የለውም። የመደብ ጀርባውን በተመለከተ ሌላም ለው ቢሆን ሲያወራ መስማት አይፈልግም።

በዚህ ጉዳይ ላይ አባባ ጌቶችና ዮሐንስ ያላቸው አቋም ለየት ያለ ነው። በታላላቅ ዓውዳሞቶች «እንኳን አደረሰዎ» ለማለት የሚመጣ ወዳጅ ዘመድ ጠጁን እያንደቀደቀ፣ ቁርጠን እያወራረደ በእግረ-መንገድ ስለ እሳቸውና አባቶቻቸው ባላባትነት፣ ገዥነት፣ ዐዳኝነት፣ ጀግንነትና ለጋሥነት ይተረክለታል። ይህ ሁልጊዜም የመስተንግዲቸው አንዱ አካል ነው። ከዚህ ቀደም የሰማው ሰው ቢሆንም ደግሞ መስማቱ ጥቅም እንጂ ጉዳት የለውም ብለው ያምናሉ። እሳቸው ገድሎቻቸውን ሲናገሩ ሁሉም ሰው ሕፃናት ጭምር ትንፍሽ ሳይሉ ማዳመጥ አለባቸው።

በእመቤት ጽዮን ሞገሳ በኩል ያለው የደም ጥራት— የአጥንት ክብደት የሚነሳው ዋቢነቱ ለአባባ ጌቶች ታላቅ ለውነት ተጠቃሽ ሆኖ ሲገኝ ብቻ ነው።

ጌታ ሁንዴ ቤኛ ነወር ባይላችሁ፣
አጥንቱ ከብደት ነው ኮርቶ አይምሰላችሁ።

ለአባዱላ ሁንዴ መሰብ እስፋለሁ፣
በጋሻው እንጀራ ሲበላ አይቻለሁ።

በማለት ተቀባብለው ላምገሷቸው ባልና ሚስት አዝማሪዎች አሩሲ ጠቅላይ ግዛት፣ በጭላሎ አውራጃ፣ ኮፈሌ ወረዳ ሽሬ ም/ወረዳ፣ ከሚገኝ ርስታቸው ግማሽ ጋሻ መሬት መሸለማቸውን ዘወትር በኩራት ያነሱታል።

አንድ ጊዜ ደግሞ ከሸኖ ከተማ ወጣ ብሎ በሚገኘው ርስታቸው ላይ ባሠሩት የገጠር መኖሪያ ቤታቸው አቡነ ተክለ ሃይማኖትን ለመዘከር በተጣለ ሰፊ ግብር ላይ ደጉ የተባለ አሽከራቸው፣

ቡከን ልጅ ከመውለድ፣
ይሻላል ማስወረድ፣
ደግሞም ከማስወረድ፣
ይሻላል ሴት መውለድ፣
ፀጉሯ የሐር ጎፍላ የመሰለ እንደሆን፣
አባ ዱላ ሁንዴን፣
ታመጣለች ዝሆን።

ይምጡ ባይ ይሰብስቡ ባይ፣
ሲሰበስቡ እንፍጃቸው ባይ፣
አሽከሩ ነብር ጌታው ግሰላ፣
ኩፍ ኩፍ ይላል እንደ ጉሽ ጠላ፣
ያንተ አሽከር ያንተ ቡቸላ፣

በማለት አቅራቢዎች ከጌቶችና አመቤት ጽዮን ሞገሳ ፊት ለፊት በርከክ ብሎ ፋኩራውን ስላንደቀደቀው ጌቶች አንድ አጭር ምንሽር ከሃያ ጥይት ጋር፣ ባለቤታቸው ደግሞ ኩታ ሽልመውታል። ይኸንን የአባቱን ያሰጋሰነት ባሕሪ የሐንስ በእጅጉ ያደንቀዋል።

አዳኝ ጥዱ

የሐንስና አሰገደች በታላላቅ ዐመት በዐል ወላጆቻቸውን «አንኳን አደረሳችሁ» ማለት የማይታገል ተግባራቸው ነው። ካመቸ ባልና ሚስት በልጆቻቸው ታጅበው፣ ካላመቸ የሐንስ ወደ ግቢ፣ አሰገደች ብቻዋን ወይም ከልጆች ጋር ወላጆቿ ቤት ይሔዳሉ። ይህ ልማድ ከውጥረቱም በኋላ አልተቋረጠም።

የልጆቹ ምርጫ ከግቢ ይልቅ የአሰገደች ወላጆች ቤት መሆኑን በግልጽ ይናገራሉ። የግቢው ሥነ ሥርዐት ያሽማቅቃቸዋል። አያቶቻቸውን እጅ ነስተውና ጫማ ስመው አንዳንድ ጊዜ ገለል ይላሉ። ሌላ ጊዜ ከላሎኑ አንድ ጥግ አረፍ ብለው የሚቀርብላቸውን እየቀማመሱ ወግ ያዳምጣሉ።

የልጆቹ ሳሎን መቆየት በዚያ ያለውን ሥነ ሥርዓት ለመልመድ ዕድል ስለሚሰጣቸው የሐንስ ይወድደዋል። አሰገደችም ብትሆን ልጆቿን ከአያቶቻቸው ጋር የሚያቀራርበውን አጋጣሚ ትፈልገዋለች።

በአንጻሩ በበዐልም ሆነ ባዘቦት ቀናት ልጆቹ አሰገደች ወላጆች ቤት ሲሔዱ «ከዚህ ተመለሱ» የለባቸውም፣ እንደልባቸው ተናግረው፣ እንዳሻቸው ወጥተው ገብተው፣ የፈለጉትን በልተውና ጠጥተው፣ ያልፈለጉትን ትተው

ይበርቃሉ። ከአቶ ደምሴ ጋር እንደ ጓደኛ ነው የሚያወሩት። ይህ ደግሞ ከልጆቹ የበለጠ እሳቸውን ደስ ያሰኛቸዋል።

አንድ ጊዜ አቶ ደምሴ ለልጅ ልጆቻቸው አጣፍጠው የነገሯቸውን የወንድማቸውን የአዳኝ ጥዱ ተሰማን ታሪክ፣ ደረጃ የበለጠ አጣፍጦ በመጻፍ ተደንቆበታል። ደረጃ ታሪኩን የጻፈው፣ ት/ቤቶች በክረምት ተዘግተው በመስከረም እንደ ተከፈቱ፣ የ12ኛ ክፍል መምህራቸው በእረፍታችሁ ጊዜ ስላነበባችሁት ምርጥ መጽሐፍ ወይም ስላያችሁትና ስለሰማችሁት ገጠመኝ ከ500 ባላነሱ ቃላት ድርስት ጻፉ ብለው ለሰጡአቸው የቤት ሥራ ነው።

የደረጃ ድርሰት

ፋሺስት ኢጣሊያ በዓለም አቀፍ ሕግ በተከሰከለ የጋዝ መርዝ ጭምር ተዋግታ የኢትዮጵያን ከተሞች በ1929 ሚያዝያ ብትቆጣጠርም፣ የኢትዮጵያ ባንዲራ በዱር በገደሉ መውለብለቧን አላቋረጠችም።

ስለ ሀገራቸው አንድነትና ሉዓላዊነት ደማቸውን ያፈሰሱ፣ መራራ ሞትን የታገሱ ሰማዕት አርበኞች፣ ጣሊያንን ፋታ በማይሰጥ ጥቃት ለቅዘው ስለ ያዙት፣ አርበኛውን ህበፈሪ ዱላህ ለማንበርክክ በመሞከር ላይ ነው።

አዳኝ ጥዱ ከአርበኞች አንዱ ነበሩ። ዓይነ ጥሩ ተኳሽ ጥዱ በተለያዩ ዐውደ ግንባሮች ጣሊያንን ገጥመው ግዳይ ጥለዋል፣ ምርኮም አስቆጥረዋል። የአርበኝነት ሥሪታቸው በደጃች አበራ ካላ ወስጥ ነበር። ደጃዝማች በአርበኝነቱ ሥራ

ብዙም ሳይቆይ ከጣሊያን መንግሥት ጋር ተደራድረው እጅ እንደለጡ ወዲያውኑ በግፍ ተገደሉ።

የደጃች አበራ ጦር ሲፈታ አዳኝ ጥዱ ህውሃ ስንቁህ ዓይነት ቡድን (መደበኛ ክልል የሌለው ጭፍራ) መሥርተው በቀላሉ ከቦታ ቦታ እየተዘዋወሩ ጣሊያንን ተግትገውታል። አንድ ሁለት ጊዜ ፍቺ ከተማ ውስጥ ሠርገው በመግባት በለንዘሩት ጥቃት በርካታ ሶልዳቶዎችንና ባንዶችን ገድለው አምልጠዋል።

አንድ ቀን፣ አዳኝ ጥዱ ጠመንጃቸውን ደብቀው፣ ከሁለት ጓደኞቻቸው ጋር አሳቻ የባላገር ልብስ ለብሰው የጠላትን ሁኔታ በመሰለል ላይ እንዳሉ በአፈሳ ተያዙ።

ቀደም ባለው ሰሞን በጠላትና በአርበኞች መካከል በተደረገ ውጊያ የተማረኩ አርበኞችና በአፈሳ የተያዙትን ተጠርጣሪዎች ከፍቼ ወደ አዲስ አበባ ለመላክ ዝግጅት በመደረግ ላይ መሆኑን የአካባቢው አርበኞች መረጃ ደረሳቸው። ከዚያ በፊት ወደ አዲስ አበባ የተላኩ ምርኮኛ ወይም ተጠርጣሪ በሠላም ወደ ቤቱ ተመልሶ አያውቅም።

ያንን የጠላት ዝግጅት ለማክሸፍ ከቀረቡ በርካታ አማራጭ እርምጃዎች የሚከተለው ተመረጠ። ፍቺ ከተማ ውስጥ ካሉ የአርበኞች ደጋፊዎች ጋር መላላክ ተደርጎ ሃያ አምስት ብርቱ አርበኞች በቂ ጉርሻ ካላቸው 25 ማለፊያ ጠመንጃዎች ጋር ፍቺ ከተማ እንዲገቡ ተደረገ። መውጫ መግቢያውን ሁለት ቀን ካጠኑ በኋላ በሃልስቱ ጎን ከመቅደዱ በፊት አርበኞች በዘብጥያው ላይ ጥቃት ለነዘሩ። በአፈሳና በምርኮ ከተያዙት እሥረኞች መካከል በተኩስ ልውውጥ ጊዜ አሥራ አንዱ ሞተው ከመቶ በላይ የሚሆኑት አመለጡ። ከጠላት ወገን አምስት ጣሊያኖች፣ 16

የሐማሌን ባንዳዎች ተገደሉ። ጥቃቱን ከለንዘሩት አርበኞች መካከል ሦስት ሞቱ።

አዳኝ ጥዱ ግን ሳያመልጡ ቀሩና እዚያው በእሥረኛነት ቀጠሉ። እሳቸው ከማምለጥ ወደ ጎሳ የቀሩት ሌሎችን እንዲያመልጡ በማድረግ ላይ ስለነበሩ ነው።

በደረሰው ጥቃት ክፉኛ የተናደደው የአካባቢው አስተዳዳሪና የጦሩ የበላይ አዛዥ ኮሎኔል ሮቤርቶ ጋሊና ሳያመልጡ የቀሩ አርበኞችን እግር - ተወርች አስሮ ሜዳ ላይ አለጣቸው። በእነሱ ላይ ሊወስድ የታሰበውን የመቀጣጫ እርምጃ ያይ ዘንድ ሕዝብ ታዝዞ ወጣ። ሁሉም የተመደበለትን ቦታ ከያዘ በኋላ ሦስት የተማረኩ አርበኞች እጃቸው በካቴና እግራቸው በእግረ መቅታስሮ ከሕዝቡ ፊት ለፊት እንዲቆሙ ተደረገ።

በአፈሳ ከተያዙት መካከል አርበኞቹን ለመግደል ሦስት ሰዎች ተመርጠው ከሙሉ ጉርሻ ጋር ጠመንጃ ተለጣቸው። የተመረጡት ሰዎች ትዕዛዙን ለመፈጸም አመነቱ።

«በታዘዛችሁት መሠረት እነዚህን ሽፍቶች ከገደላችሁ በነፃ እለቅቃችኋለሁና አይዟችሁ» በማለት ኮሎኔል ጋሊና በቱርጁማን አግባባቸው።

በወገኖቻቸው ላይ ያን የመለሰ የግድያ ወንጀል መፈጸም የከበዳቸው ሦስቱ ሰዎች እርስ በርስ ተመካከሩና «እኛ መታለሩ ይሻለናል፣ ሰዎቹን መግደል አይሆንልንም» በማለት ለኮሎኔሉ ገለጡለት። ጣሊያኑ በጣም ተናድዶ «እናንተ ፈሪዎች ናችሁ። ጣሊያን ፈሪ አይወድም። ዓለም ደግሞ የፈሪዎች አይደለችም። ስለዚህ እናንተ ከነዚያ ከሚገደሉት ሰዎች ጋር መሞት ነው

ያለባችሁ» አለና እጅና እግራቸው እንደ አርበኞቹ ታስሮ ለሞት እንዲዘጋጁ አስደረጋቸው።

ከዚያ በኋላ ኮሎኔል በአፈላ ወደ ተያዙት በርካታ ሰላማዊ (ተጠርጣሪ) ሰዎች ቀረብ ብሎ «ማነው ወንድ፣ ጥሩ ተኳሽ? ከእናንተ መካከል አምስት ጂፋር ሰዎች አፈልጋለሁ። በነፃ ለመለቀቅ የምትፈልጉ ካላችሁ ብድግ በሉና ቁሙ» በማለት ጠየቀ።

አዳኝ ጥዱና ጓደኛቸው ብድግ ብለው ቆሙ።

«ብራቮ! ብራቮ» አለና ጣሊያኑ ሌሎችም የእነሱን አርአያ እንዲከተሉ በቱርጁማን ሰበከ። የተነሳ ሰው አልነበረም።

«ሁለታችሁ አምስቱንም ሽፍቶች መግደል ትችላላችሁ?» ብሎ አዳኝ ጥዱን ጠየቃቸው።

«እሺ እንገድላቸዋለን በቂ ጥይትና ጠመንጃ ስጡን» አሉ

«ጠመንጃና ጥይት ብቻ አይደለም፣ እነሱን ከገደላችሁ በኋላ ሌላም የምሽልማችሁ ነገር አለ» በማለት አደፋፈራቸው።

አዳኝ ጥዱና ጓደኛቸው ከኮሎኔል ጋሊና እጅ ጠመንጃና ጥይት ተቀበሉ።

«ካርታውን ከጠመንጃው ጋር ማዋደድ ትችላላችሁ?»

«አዎን አችላለሁ» አሉና አዳኝ ጥዱ ጠመንጃቸውን አጉርሰውና አቀባብለው ጓደኛቸው እስኪዘጋጁ ጠበቁ። ጣሊያኑ የእጅ ሰላምታ ሰጥቶ አሰናበታቸው።

አዳኝ ጥዱ አንድ ሁለት ርምጃ እንደ ተራመዱ በመብረቃዊ ቅጽበት ዞር ብለው ኮሎኔል ጋሊናን ግንባሩን ብለው ጣሉት። ጓደኛቸውም ሌላውን የጣሊያን ባለሥልጣን ተኩሰው ከገደሉ በኋላ እዚያ በጥበቃ ላይ በነበሩት ባንዶች ላይ ተኩስ

ከፈቱ። በፈረንጆቹ መገደል የተደናገጡት ባንዶችም በእነ አዳኝ ጥዱ ላይ ተኩሰዋቸው።

በአፈላ የተያዘው ሕዝብ ባንዶቹን በድንጋይና ባገኘው ነገር ሁሉ ወገራቸው። ከባንዶቹ መካከል የተወሰኑት ከሀገሬው ውስጥ ተመልሰው የሰለጠኑ ስለ ነበሩ የጠመንጃቸውን አፈመዝ ከሰሜን በመጡት ነባር ባንዳዎች ላይ አዘሩ። አዳኝ ጥዱ በተኩሱ ውስጥ ቢቆስሉም አምልጠው ሔዱ። ጓደኛቸው ቆስለው ወደቁ። አምስቱም ሰዎች ለጊዜው ሳይገደሉ ወደ ዘብጥያ ተወሰዱ። ሌላው በመቶ የሚቆጠር በአፈላ የተያዘው ሰላማዊ ሕዝብ ወደ ቤቱ ሳይመለስ በዚያው ለአርበኝነት ሥራ ዳር ገባ።

እጅግ በጣም ጥሩ

የት/ቤቱ ቤተሰብ ያነበበው ዘንድ በምርጥ ድርሰትነት ሠሌዳ ላይ ይለጠፍ።
ደረጃ፣ ይህ ድርሰት ሠሌዳ ላይ ከተለጠፈበት ጊዜ ጀምሮ የት/ቤት ቅጽል ስሙ አዳኝ ጥዱ ሆነ።

***

ዮሐንስና ቤተሰቡ ግቢ ሔደው እናትና አባቱን እንኳን ለብርሃነ ትንሣኤው አደረሳችሁ በማለት እጅ ነስተው ወደ ቤታቸው ተመልሰዋል። እነሱም በደረጃቸው በስልክና በግንባር እየመጡ እንኳን አደረሳችሁ የሚሏቸውን ዘመድ ወዳጅ ማስተናገድ ይዘዋል። በዮሐንስና በአሰገደች መካከል መሰንበቻውን ጎሽት ብሎ የነበረው ሁኔታ ያሳሰባት ዓለሚቱም መጥታለች። ጨዋታ ደርቷል።

«አንተስ እንደ አባባ ጌቶች ለምን ተረት አታጫውተንም፤ አትችልበትም መለሰኝ» አለች ማርያማዊት እባቷ ጭን ላይ ተቀምጧ ለሰላሳ ጉንጨጭን እየዳበሰች።

ቀና ብሎ ዓይን ዓይኗን እየተመለከተ የሐንሰ ፈገግ አለ። በሕፃኗ አነጋገር ቤቱን ሳቅ ሞላኸው። ዓለሚቱ ግን አልሳቀችም፤ ኮስተር ብላ «ማነው ተረት ነው ያለሽ?» በማለት ለሰነዘረችው ጥያቄ መልስ ከመስጠቷ በፊት የሐንሰ ማርያማዊትን አቅፎ ወደ ሌላ ክፍል ሸኝቷት ተመለሰ።

ገና እንደ ተቀመጠ ነገሩ የከነከናት አሰገደች «አንተንና ቤተሰብህን የሚጠቅስ ነገር ሲነሳ ሁልጊዜ ጀርባህን ትሰጣለህ፤ ለምን?» አለች አሰገደች ጥያቄውን ረገጥ አድርጋ።

«ለምን አልሽ? አንቺስ ብትሆኒ ይህን ጥያቄ እስከዛሬ ለምን አቆየሽው?» አለ በሚገረምም እይታ።

«አመቺ ሁኔታና ጊዜ ስጠብቅ» አለች ፈርጠም ብላ።

«መልካም፣ እኔ ራሴ ስለራሴና ቤተሰቤ ተረት ተረት እንዳወራ የምጠበቅ አይመስለኝም። ሌላ ሰው ግን የመሰለውን ሊያወራ ይችላል - ካስፈለገ ማለቴ ነው።»

«ጆኒ» አለች ዓለሚቱ ድምጽዋን ከፍ አድርጋ «የማንነት እውነታ (IDENTITY CRISIS) ያለባቸው ይጨነቁ እንጂ፣ አንተ ራስህን መደበቅ የለብህም። ወንዝ የሚያሻግር የእናትና አባት ስም እለህ። እንደ ወርቅ የነጠረ ዝርያ አለህ» በማለት ፊቷን አሰገደች ወዳለችበት በመመለስ አንገራበደች።

«አዎ! ዓለም ልክነሽ ቢሆንም ለሁሉም ጊዜና ቦታ አለው ኮ!»

«አሉስ ልክ ነህ...» ብላ ዓለሚቱ ልትቀጥል ስትል፣ ጀርአቸውን ጣል አድርገው ሲያዳምጡ የቆዩት የአሰገደች ቤተሰብ አባል የሆኑት እንግዳ፣ ዓለሚቱን አቋርጠው የጎሪጥ እየገረመሙ «ጨዋታችሁ መልካም ነው፣ ድካውን ሳያልፍ በመደማመጥና በመከባበር ከሆነ» አሉ።

የእንግዳው ተግላጽ አዘል መልዕክት የተላለፈው ለእሷ መሆኑን የጠረጠረችው ዓለሚቱ «ነገሩ አልገባኝም፣ ተግላፅ ነው ወይስ ምክር» በማለት ደለም አደረገቻቸው።

«አረ! አረ! ምን ቢያገድ! በቤተሰብ ጭውውት መካከል ተግላፅን ምን አመጣው?» አሉ እንግዳው እንደማሌጥ ብለው።

«አገር ያወቀውን፣ ፀሐይ የሞቀውን፣ የወላጆቻችንን ማንነት እንደዚህ ባለ መድረክ ላይ ማንላት «በእግራቸው እንዳይረግጡት፣ ተመልሰውም እንዳይነክሷችሁ፣ የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ። ዕንቁዎቻችሁንም በአሪያዎች ፊት አትጣሉ» የሚለውን የታላቁን ቅዱስ መጽሐፍ ትዕዛዝ እንደማፍረስ ይቆጠራል። ተግባባን!» የሚለው የዓለሚቱን አፍ እልፊት አሰገደች ልትቋቋመው አልቻለችም።

«ምን አልሽ አንቺ ቅርሻታም...» ብላ ብድግ ስትል፣

የሐንሰና ሌሎቹም ተጋግዘው እሷን ወደጓዳ ዓለሚቱን ወደ በረንዳ ገፋፏቸው።

አሰገደች ገላጋዮቿን ጥላ እንደገና ወደ ሳሎን ተመለሰች። ዓለሚቱም ወደሳሎን ተመልሳ ለመግባት ተገሰለች። ሁለቱም ከየገላጋዮቻቸው እጅ ለመውጣት ቢፍጨረጨፍም አልሆነላቸውም።

«የድፍን ቡልጋ፣ የድፍን ወሎ ልጅ አሰገደች ደምሴ በዘሯ አፍራም አታውቅ። ንገሩኝ ባይ! ሰመሆኑ አንቺ ማነሽ? አናውቅሽም እንዴ?» በማለት አሰገደች ከገላጋዩ እጅ እጇን መንጭቃ ዓለሚቱ ወደ አሰችበት አቅጣጫ ቸርር! ስትል ዮሐንስ ያዛት።

«እንዴ! ምነው አሰጉ በቃ! በቃ!» አሱ እኒያ ሳይቸግራቸው ነገር የደነቆሉ እንግዳ።

«ምን ይበቃል አባባ! ማንነቷን ካላወቀች ሊነገራት ይገባል፣ ሆ! ሆ! አይገርማችሁም? ዓለሚቱ ሁንዴ ብሎ ሌላውን ዘር አንኳሳሽ! እረ ተይ ሰወሬም አይመች፣ ነገሩን ገልብጠሽ በፈርሱ ነው ያየሽው፣ እኛ ላይ ከመንጠልጠልሽ በፊት በቅድሚያ ራስሽን መርምሪና አወቁ» ብላ አሰገደች ወደ መኝታ ከፍል ሰመግባት መንገድ ስትጀምር፣

«ሰሚ አሰገደች! ካንቺ ጋር አፍ ላፍ መካፈት አንቺኑ መሆን ነው፣ ግን ግን አንድ ነገር ልጠይቅሽ፣ አንቺ ላይማ እንዴት መንጠልጠል ይቻላል? ገና ትናንት አንገትሽን ያቀናሽ ምስኪን አሰገደች! እኔኮ ገና ከት/ቤት ጀምሮ የማውቅሽ ሰው ነኝ፣ <ሰጽድቅ ተብሎ ታዝላ፣ ቀረች ተንጠልጥላ> የተባለውን ረሳሽ እንዴ? ብላ መልስ ሳትጠብቅ ወደ መኪናዋ ለመሄድ ደረጃውን ወረደች።

የእናታቸውንና የአክስታቸውን አጥንት የሚሰብር ስድብ፣ ገርብብ ካለው የመኝታ ቤታቸው በር ሥር ተለጥፈው ሲያዳምጡ የቆዩት ማርያማዊትና ወንድሞቿ ትልቁ መኝታ ቤት ገብተው አሰገደች ፊት ተደረደሩ። አገባባቸው እናታቸውን ለማጽናናት

ነበር። ነገር ግን ምን ብለው እንደሚናገሩ ግራ ስሰገባቸው በየአልጋው ጫፍ ላይ አረፍ አሱ።

«ዓለምን አወዳትም፣ ሁለተኛ አክስቴም አልላትም» አሰች ማርያማዊት ዓይኖቿ እንባ እንዳቀረሩ።

«ማሚ አይዞሽ፣ እኛ አለንልሽ። እኛኮ! ብዙ ነን። ጆኒም አለ» አለና መልኬ እናቱን ደባባላት።

«ሰድቦ ለሰዳቢ የሰጠኝ ማን ሆነና አባታችሁ አይደለም!» አሰች አሰገደች ሳግ እየተናነቃት።

«አሰግዬ በቃ ተይው፣ አሁን የሆነው ሆኗል፣ ትረፍበት፣ ኑ እንውጣ» አለና ደረጀ እህቱንና ወንድሞቹን ይዞ ሲወጣ ዮሐንስ ተካቸው። ባልታለበ ሁኔታ የተፈጠረውን ያልታለበ ግጭት ማራገብ ያልፈለገው ዮሐንስ ምንም ሳይናገር ከቁምሳጥኑ ውስጥ ካፖርቱን አውጥቶ ለብሶ ወጣ።

***

በማግስቱ ጧት «ጆኒ ማታ በጊዜ ልትመጣ ትችላለህ? እኔ እቤት ነኝ» የአሰገደች ጥያቄ ነበር።

«ምነው፣ ደሀና ፈለግሽኝ? ስለትናንት ማታው ከዓለሚቱ ጋር ስተያያዙ ጉዳይ ከሆነ...» ብሎ የጀመረውን ሳይጨርስ አቋርጣ።

«አዎ! ሌላም ሌላም መነጋገር ያለብን ጉዳይ አለ» አሰች ፈርጠም ብላ።

«ፈቃድሽ ከሆነ፣ በእኔ በኩል አሁን መነጋገር እንችላለን» አለ ዮሐንስ ወይይቱን እሱም ሲፈልገው እንደነበር በሚጠቁም የአካል እንቅስቃሴ።

«ጥሩ! ጥሩ!» ብላ አሰገደች ወደ ሳሎን ስታመራ የሐንስም ተከተላት።

«የሐንስ አንተና እኔ የተጋባነው የማንነትን ምንነት ገደል ንደን ነው። ከአብራካችን የተከፈሉት ልጆቻችን የዚህ ገደል መናድ ዓይነተኛ ማስረጃዎች ይመስሉኛል።»

«አሁን አሁን ግን ከድኻ ቤተሰብ መምጣቴ ስብእናዬን ወደ ውሻነት ደረጃ ዝቅ እያደረገው ነው። ጠባሳው መቸውንም የማይሸር፤ አጥንት የሚለብር ስደብ ሲወርድብኝ አንድም ቃል አልተነፈሰክም። ለኔ! ያ ዝምታህ፣ የእህትህን የዓለሚቱን ተሳዳቢነት እንደ መጋራት ሆኖ ነው የታየኝ።»

«ጋብቻችን የወላጆችህን ሙሉ ቡራኬ እንዳላገኘ አውቃለሁ። ዓለሚቱም በማያገባት ገብታ ስታለቀለቅ እንደነበር አውቃለሁ...» በማለት አሰገደች ብሶቷን በገጽታዋና በአካል እንቅስቃሴዋ እያደበች ልትቀጥል ስትል፣ «አሰገደች! አሁን የምትፈልገውን ንገሪኝ፣ ላይና ታች ሳትረግጭ » አለና የሐንስ ከተቀመጠበት ብድግ አለ።

«የምትፈልገውን ንገሪኝ አልክ! ምን እንድንገርህ ትጠብቃለህ? ከዚህ በላይ! አንገሽገሽህ እንዴ!»

«እውነቱን ልንገርሽ፣ እስካሁን አንድም የነገርሺኝ ነገር የለም። የነገርሽኝ መስሎሽ ከሆነ፣ ነገረሽኝ እንዳልነገርሽኝ መሆኑን ላረጋግጥልሽ»

የሐንስ አባባል አሰገደችን አዲስ ብግነት ሰቀቀባት። ብግነቱ ታፍኖ የቆየውን እንባ ፈነቀለው፣ መንታ መንታው እየወረደ ፊቷን አቃጠለ፣ ሰጊዜው የምትናገረው የጠፋባት

ይመስል ዝም አለችና ቀና ብላ የሐንስን በእንባዋ ጭጋግ ውስጥ አጨንቁራ ተመሰክተች።

የሐንስ ቀጣዩን ርምጃ በትግሥት አድፍጦ ይጠብቅ ገባ። አሰገደች እንደ መርግ አክብዳ ለማሳየት የጀመረችው ብሶቷን የሐንስ ባዶውን ስላስቀረባት የንትርኩን አቅጣጫ መቀየር እንዳለባት በመረዳት፣ «ትዳራችን አደጋ ላይ ነው። ያለፈው ውርደቱ ሳያንሰኝ ለምን በላይ በላዩ ይጨመርበታል። ጥቃቱ ከምሽከመው በላይ ሆኖብኛል። በዚህ ጉዳይ ላይ ያለህን አቋም ማወቅ አፈልጋለሁ» በማለት የሐንስን መልስ ለመስማት አቆበቆበች።

«አሰገደች በከንቱ ባጀሽ። የትናንቱን የእንቺንና የዓለሚቱን ድንገተኛ ግጭት ፍፁም ግንኙነት ከሌለው የእነ ሽዋዬ ከንቱ ሴራ ጋር ልታገናኚው እየሞከርሽ ይመስለኛል። ፍላጎቴን፣ ብሶቴን፣ ንትርኬን፣ ሙግቴን ለማስተጋባት ያገለግሉኛል ብለሽ፣ ሁለት የማይገናኙ ጉዳዮችን አንድ ልታደርጊያቸው ትፈልጊያለሽ። አይጠቅምሽም፣ ደግሞም አያዋጣሽም።» የሐንስ አነጋገር እንደማስጠንቀቂያ የሚቆጠር ነበር።

«እሺ ቆይ! ዓለሚቱ የትዳራችን ጠንቅ አይደለችም ነው የምትለው አንተ?»

«ስለዚህ ምን ይሁን?» አሰ የሐንስ እንገቱን ወደ እሷ አሰግጋ።

«የሐንስ ድርሻህን ተናገር! ሁሉንም ነገር ወደኔ አትግፋ። ነገሪን ታቃልላለህ፣ ደግሞም ታለምጣለህ» አለች አሰገደች እየተበሳጨች።

«አሰገደች መቼም እንድቀጥ አትፈልገም፤ ካልቀሸሁ በስተቀር ስለ ዓለሚቱ የተናገርኸውን ማስተባበል ያቅተኛል፤ ግልጽ ነኝ?» አለ ዮሐንስ አሰገደች በራሷ ሙግት እየተረታች መሆኗን ከወዲሁ እንድትገነዘብ በሚያደርግ ፋክራ።

የባሏን የመሟገቻ ጭብጦች ማስተባበል ተስኗት አሰገደች እንደገና ዝም አለች።

«ዓለሚቱ የእኔና የአንቺን መጋባት እንደማትቀበለው ያወቅሸው ዛሬ ወይም ትናንት አይመስለኝም። ዓለሚቱ ጋብቻችንን የማትደግፍበት ለራሷ የራሷ የሆነ በቂ ምክንያት ሊኖራት ይችላል። ግን ለእኔና ለአንቺ ጋብቻ የዓለሚቱ አቋም ወሳኝ ባለመሆኑ ተጋብተን ኖረናል። አራት ልጆችም አፍርተናል።

«ከዚህ አውነት ፊት ለመቆም ብርታቱ ሊኖረን ይገባል። ይህ ሳይሆን ቀርቶ፣ ያለፉ ውጥንቅጥ ችግሮችን እያልመዘመዝን፣ ቁስል ለቁስል የምንቧጠጥ ከሆነ ትዳራችን ይፈርሳል። ጥቃቅን ችግሮችን እያገዘፍንና በስሜታዊነት እየተገፋፋን ትዳራችንን ባናፈርለው ይሻለናል። እኔና አንቺ...» ብሎ የጀመረውን ሃሳብ ሳይቋጭ ተወራጭቶ ከቤት ወጥቶ ሔደ።

***

ዮሐንስ ከቤት ወጥቶ መኪናው ተጋብቶ ወዴት እንደሚሔድ ሳያውቀው ነዳ። ስሞኑን የተፈጠረው ችግር ቀደም ሲል ከነበረው ጋር ተጋግዞ፣ ዮሐንስን የልጆቹ ጉዳይ ከመቸውም ይልቅ አሳሰበው።

የልጆቹ ከእናትና ካባቱ ማግኘት የሚገባቸውን አያታዊ ፍቅር ሙሉ ለሙሉ አለማግኘት ዮሐንስ ባይናገረውም ይከነክነዋል። «በተለይ ወንዶቹ ልጆች ነፍስ እያወቁ መጥተዋል፤ አንድ ቀን ይኸንን ጥያቄ ቢያነሱብኝ ምን እመልስላቸዋለሁ?» አለና መልኩ ገና የአሥር ዓመት ሕፃን ሳለ የጠየቀውን ጥያቄ እምታትቶ እንዴት እንደ መለሰለት አስታወሰ።

አንድ ቀን ከት/ቤት ወደ ቤት ሲመለሱ መልኩ እንዲህ ሲል ነበር የጠየቀው፡- «ጆኒ! የእነ አባባ ጌቶች ቤት ለምንድነው ግቢ የሚባለው? የእነ አቡሌስ ቤት (አቡሌ ለአሰገደች አባት የልጅ ልጆቻቸው ያወጡላቸው ቁልምጫ ነው) ለምን ግቢ አይባልም?»

ዮሐንስ ለዚህ ጥያቄ የልጁን ስሜት የማይነካ መልስ መስጠት ተስኖት «መልክዬ ይህን አስከ ዛሬ አለማወቅህ ገርሞኛል፤ ማርያማዊትን ጠይቃት እራሷ ትነገርሃለች» በማለት ጥያቄውን ስላኮሸሰበት፣ «አሺ» አለ መልኩ ታናሹ ማርያማዊት ያወቀችውን ባለማወቁ እየከነከነው። የአባቱንና የወንድሙን ባልታሰበ ጥያቄ መፋጠጥና የታዘበው ደረጃ «ጆኒ አራዳ! ዋና ነህ!» ሲለው፣ «ደረጃ-አራጋቢ ወደ ውጭ!» በማለት ዝም አለኘው።

«ወደፊት ከዚህ ጠንከር ያለ ጥያቄ ሊወረውሩ ይችላሉ። የእኔና የአሰገደች ወላጆች መደባዊ ርቀት በልጆቹ ማንነት ላይ እውክታ እንዲፈጥር አልፈልግም» አለ ዮሐንስ በእጽንሐት።

ምዕራፍ 19

አዲስ የጥቃት ግንባር

እንደ ዮሐንስ ባይሆንም፤ አሰገደች ዛሬ ዛሬ እንዳቅማ ዘመደ ብዙ ሆኗለች። ዮሐንስ በእሷ ላይ አደረሰ የተባለውን በደል ከሰሙበት ጊዜ ጀምሮ እየተጠራፋ ምክክር ይዘዋል።

«እኔ እስካሁንም ማመን ተስኖኛል። በሌላ በኩል ደግሞ በፈጸሙበት ክስደት የግፍ አምላክ በእጅ ላይ ጥሎልኛል» በማለት አሰገደች በምታሰማው ርሮ የተገፋፋው ወዳጅ ዘመድ ዮሐንስን ለመበቀል እያሸመቀ ነው።

በዚህና በሌላውም የተመቻቸ ሁኔታ የልብ ልብ የተሰማት አሰገደች አዲስ የጥቃት ግንባር ለመክፈት የሚያስችላትን ቅድመ ዝግጅት በመንደፍ ላይ ነች።

«ለምን ዮሐንስ ብቻ! የግፍና የጥላቻ የመርዝ ብልቃጥ የሆኑት ወላጆቹስ! እነሱም በእኔና በልጆቼ ላይ ለሚያሳዩት ንቀትና ጥላቻ ብድራቸውን መክፈል አለባቸው። አብዮቱ ድጧቸዋል። እኔ ደግሞ አንድ ጊዜ እንደገና እጨፈላልቃቸዋለሁ። ከነዘርማንዘራቸው መደምሰስ አለባቸው» ለሚለው አዲስ የጥቃት ግንባር፤ የዮሐንስንና የወላጆቹን ስስ ጎን በማጥናት ላይ እንዳለች፤ አክሊሉ ከጎንደር የመጡ የአባቱ ባልንጀራ ስለ ታሰሩበት እሳቸውን ለማስፈታት ወዲያ ወዲህ የሚልበት 100 ብር እንድታበድረው አሰገደችን ይጠይቃታል።

«እንግዳህ ለምን ታሰሩ?»
«ፀጉረ ልውጥ ተብለው ነዋ!»

«የት - ማነው ያለራቸው?» የአሰገደች አጠያየች ግራ ያጋባው አክሊሉ «ልደታ ሠፈር ያለ ቀበሌ ነው፤ የቀበሌውን ቁጥር ወይም ስም ገና ልጠይቅ ነው» አለ አክሊሉ በዝግታ።

«በማታውቀው ቀበሌ እንዴት ልትረዳቸው ትችላሉ? ሠፈርህ አይደል?»

«ልደታ□ኮ የጎንደርች ሠፈር ነው፤ ቀበሌዎቹን የሚያውቅ ዘመድ አዝማድ አይጠፋም።

«ለምን አጠንክራ እንደጠየቅህ ገብቶሃል?»

«ኸረ አልገባኝም።»

«የዮሐንስ ወላጆች የሚኖሩት እዚያ ከፍተኛ ውስጥ ነው።»

«እነሱ እንዲረዱኝ ነው?»

«አይ አንተ! እነሱ ምን ይረዱሃል፤ አደጋሪዎች።»

«እንግዳህ?»

«የባትክን ጓደኛ ለማስፈታት ወዲያ ወዲህ ስትል፤ በእግረ መንገድ በቀደም ፔንሊዮን ሳለን ላነሳነው ጉዳይ መሣሪያ ወይም ተባባሪ የሚሆኑ የቀበሌ ተመራጮችን እንድታፈላልግ ብዬ ነው።»

«አዲስ የፍልሚያ ግንባር መክፈት በመፋፋም ላይ ላለው ዘመቻችን የምንሰጠውን ትኩረት እንዳይሻማ - -» ብሎ ዐረፍተ ነገሩን ሳይጨርስ፤ «አክሊሉ!» አለች አሰገደች ጮክ ብላ። «አንተ ያልበላህን አትከክ» የአሰገደች አነጋገር፤ አክሊሉ የሚነገረውን መስማት፤ አድርግ የተባለውን ሳያመነታ መፈፀም ያሰበት ተፋ መሆኑን የሚያስገነዝብ ነበር።

እንደፍላጎቷ ካልተነዳላት፣ በእሱም ላይ ቢሆን ልታሰርበት እንደምትችል የተገነዘበው አክሊሱ፣ «እሺ! እሺ! እንዲያውም የአኢሴማዋ ሊቀመንበር ያገራችን ልጅ ነች ብለውኛል» አለ።

«ብራቮ አክሊሱ! የዘመድ ዘመድ ወንዝ ያሻግራል ይባል የለ! እሷ ላይ ጥብቅ በልባት፣ ካሸፈሰገም ያው እንደልማድህ - -» ብላ አሰገደች ተንክተክተች።

አሰገደችና አክሊሱ ጠጠር ያለ ጉዳይ ሲገጥማቸው፣ በቂ ጊዜ ወስዶ ለመነጋገር ከከተማ ወደ ዳር ወጣ ይላሉ። በደብ ረዘይት መንገድ ቃሊቲ ከመደረሱ በፊት፣ ከዋናው መንገድ በስተቀኝ፣ አንድ ኪሎ ሜትር ያህል ገባ ብሎ የሚገኘው ዘመናዊ ፔንሲዮን (የእንግዳ ማረፊያ) የአሰገደች ምርጫ ነው። በፔንሲዮኑ ጥንድ ሆነው በመኪና የሚመጡ ደንበኞች 24 ሰዓት ይስተናገዱበታል። ስለዳር 100 ብር፣ ለደርሶ መልስ 50 ብር ያስከፍላል።

ሞራልና ሥነ-ምግባር በጎደለው በፔንሲዮኑ አገልግሎት በተበሳጩ የቀበሌ አመራር አባላት ግብታዊ ርምጃ ሁለት ጊዜ ተዘግቶ ነበር። ባለቤቱ ባለው ሰፊ ማህበራዊ ግንኙነት እየመሰሰ ከማስከፈቱም በላይ ቀበሌዎቹን እንዲገሰፁ አስደርጓል።

አሰገደች ወደዚህ ፔንሲዮን የምትመጣው በክሊኒኩ የሰርቪስ መኪና ነው። ከአክሊሱ ጋር የሚገናኙት ቀደም ሲል በተያዘ ቀጠሮ መሠረት የሴፍ ቤተክርስቲያን ዓውደ ምሕረት አካባቢ ነው። አሰገደች ተሳላሚ መስላ ትገባለች። መኪናውን ሳትቆልፍ ወጥታ በዕርዱ ባንደኛው ጥግ ቆም ብላ ሰውነቷን እማትባ ትሳለማለች። ክፍት በተወችው መኪና ውስጥ የአክሊሱን መግባት እንዳረጋገጠች ክንብንቧን አስተካክላ ወደ መኪናዋ ታመራለች። ከዚያ በኋላ ወደ ቃሊቲ ትረግጣለች።

የፔንሲዮኑ ጥበቃ ክወህኒ ቤት ጥበቃ ቢጠብቅ እንጂ አይላላም። በ24 ሰዓት ፈረቃ የሚለዋወጡ ስምንት በስውር የታተቁ ወጠምሻ ዘበኞች አሉት።

ልዩ የጭቅናና የበግ ጥብስ የፔንሲዮኑ ዕውቅ የምግብ ዓይነቶች ሲሆኑ፣ ከመጠጥ ብላክ ሌቭል፣ ሺቫስ፣ ኮኛክና ጎርደን ጂን ያቀርባሉ። ለሰላላና ቢራ ግቢው ውስጥ ገብተው አያውቁም ነው የሚባለው።

***

በዮሐንስ ወላጆች ላይ ከውስጥና ከውጪ የተተከሉት ሰዎች ለአኢሴማዋ ሊቀመንበር መረጃ ማቀበል ጀምረዋል። አቶ ሁንዴ ቤኛ የወደቀው አድጋሪ ሥርዓት አቀንቃኝ እንዳልነበሩ ቢታወቅም፣ ብር እንዳፈር ይዝቁበት የነበረውን የገጠር መሬት የከተማ ቦታና ትርፍ ቤት ለወረሰባቸው አብዮት የሚደማ ልብ እንደማይኖራቸው የአኢሴማዋ ሊቀመንበር ሌሎቹን፣ የክነማና አኢወማ አመራር አባላት የማሳመን የሕቡዕ ዘመቻ ይዛለች። ስዚህ አገልግሎቷ ያስፈልገኛል ያለችውን ብር ተችሯታል።

***

ብሩ ኤጀርላ፣ አቶ ሁንዴ ገና በሕፃንነቱ ካገር ቤት አምጥተው ያሳደጉት ወጣት ነው። ጮሌና ተፌ ስለሆነ አቶ ሁንዴ በጣም ያቀርቡታል። ብሩ እስከ ስምንተኛ ክፍል ተምሮ አቋርጧል። ጌቶችን መክተልና መላላክ ከትምህርቱ ይልቅ ዋና ሥራው ስለሆነ በፈተና ቀን እንኳ ከት/ቤት የሚቀርበት ጊዜ

አለ። የአንደኛ ደረጃ መልቀቂያ ብሔራዊ ፈተናን የወደቀውም በዚህ ምክንያት ነው። ይህ ደግሞ ብሩን አበሳጭቶታል።

በቀበሌ ለወጣቶች የሚሰጠውን የአብዮታዊ ንቃት ትምህርት አልፎ አልፎ መከታተሉና በኢህአፓም መመልመሉ የብሩን ልብ ወደ ውጭ እያሸፈተው ነው። ይኸንን የብሩን ሁኔታ የተረዳችው የቀበሌው አኢሰማ ሊቀመንበር ወጣቱን በገንዘብም በአብዮታዊ ንድነትም ቀርባዋለች። መጨቆኑና የጉልበቱ መበዘበዝ እንደሚያስቆጫት በምትሰጠው አስተያየት ብሩ ልቡ ተነክቷል።

የአቶ ሁንዴንና የቤተሰቡን የዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ የሚመለከቱ መረጃዎችን ልቅም እያደረገ ለአኢሰማ ሊቀመንበር የሚያቀብለው ብሩ የልብ ልብ ተሰምቶታል። የብሩ ክትትል ያተኮረው በይበልጥ በአቶ ሁንዴ፣ በደረጃና በባቱ በአቶ ጉልቱ ላይ ነው።

አቶ ሁንዴ በእንግድነት ካሰጠንቸው ከአቶ ጉልቱ ጋር አፍ ላፍ ገጥመው የሚያወሩትን መስማት ባይችልም፣ ሁለቱ የአደጋሪው ሥርዐት ሰዎች ከሰው ነጠል ብለው ቆይታ እንደሚይዙ፣ አንዳንድ ጊዜም ደረጃ (በቁጥጥር ሥር ከመዋሉ በፊት) ያጅባቸው እንደነበር ብሩ የ24 ሰዓት ሪፖርት ያቀርብባቸው ነበር።

ብሩ የመሠረተ ትምህርት ኮሚቴ አባል በመሆን መመረጡ ወደ ቀበሌ ለመሔድ ደህና ለብ ሆኖለታል። ብሩን በመሣሪያነት እስከ ወዲያኛው ለመጠቀም ያላትን ፍላጎት ለማሳካት «በውነት በጣም ጎበዝ ወጣት ነህ በርታ። ብቻ አንድ ነገር ላሳስብህ እወዳለሁ። ይኸውም አቶ ሁንዴ ወይም ሌላ

የቤተሰቡ አባል የሆነ ሰው ከእኔ ጋር ስላለህ ግንኙነት አንዳችም ፍንጭ እንዳያገኙ ተጠንቀቅ። እንደ ዱሮህ ሊጠሩህ አቤት፣ ሊልኩህ ወዴት በማለት ትሁት ሁንላቸው - ገባህ!» በማለት አስጠነቀቀችው።

ብሩ የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ መቀበሉንና ተግባራዊም ለማድረግ እንደሚጥር ቃል ገባላት።

«ጎበዝ! ሌላ የምትጠነቀቀው በምሰጥህ ገንዘብ በአለባበስህ፣ በአመጋገብህ ወይም በሌላ መልክ ለውጥ እንዳታሳይ ነው። ለውጥ ካሳየህ ጥርጣሬ ያድርባቸውና ባንተ ላይ ክትትል ማድረግ ይጀምራሉ - ግልጽ ነው!»

«እሺ ጓድ፣ ይኸንን እንኳ አላሰብኩትም ነበር። አሁን ግን እንዳልሸኝ አደርጋለሁ» በማለት ለጊዜው የሰጠችውን 100 ብር ተቀብሎ እጅ ነስቶ ሔደ ብሩ።

***

ሸዋዩ የልጅ ማሳደጊያ አበል ለማግኘት በዮሐንስ ላይ የፍትሐብሔር ክስ ለመመሥረት የሚያስችላትን ዝግጅት ጀምራለች። ሚስጥሩ እንደተጠበቀ ሙግቱን ለመርታት የተቻለውን ሁሉ ለማድረግ አክሊሉና አሰገደች ከቢሮ ውጭ እየተገናኙ ምክር ይዘዋል።

«አክሊሉ አደራህን፣ የዚህ ውጥን መሳካት የሚመጣው ከሚስጥርነቱ መጠበቅ ነው። አካሄዳችን ሁሉ ውስጥ ለውስጥ መሆን አለበት። የእኔንና የአንተን ግንኙነት ባለቤትህ እንኳ ማወቅ የለባትም። የምን ማወቅ፣ መጠርጠር፣ አዎ በትንሹ

እንኳ መጠርጠር የለባትም። አባባሌ ግልጽ ይመስለኛል» አለች አሰገደች አክሊሉ የሚለውን ለመስማት! እየተዘጋጀች።

«ይህ ስር አደራ የሚሉበት፣ እኔ አደራ የምቀበልበት ጉዳይ አይደለም። የጋራችን ነጭ። ሸዋዬ የምታቀርበውን ክስ በተመለከተ ማመልከቻ ለመጻፍም ሆነ ስለሙግቱ ከአንዳንድ የሕግ ባለሙያዎች ዐሳብ የምጠይቀው ሚስጥሩን አፍኜ ይገድ ነው። በየቀኑ የቃረምኳትን የመሟገቻ ዐሳብ ፊደል እንደሚቆጥር ተማሪ ነው ሸዋዬን የማስጠናት። በዚህ በኩል ዐሳብ አይግባዎት» አለ አክሊሉ።

«ትንሽ ፍራንክ ያስፈልግህ ይመስለኛል?» ለሚለው የአሰገደች ጥያቄ መልስ ሳይሰጥ አክሊሉ አንገቱን ዘለሰ አደረገ።

«አይ ያንተ ነገር ላልጋ ትሽኮረመማለህ፣ የሚያስፈልግህን ገንዘብ ለመጠየቅ ትግደረደራለህ፣ ሲጠይቁህ መልስ ለመስጠት ትፈራለህ። ያንተ ወታደርነት እምነት ላይ ነው?» አለችና 200 ብር ከቦርሳዋ አውጥታ ሰጠችው።

አክሊሉ ለአሰገደች አስተያየት መልስ ሳይሰጥ ብሩን ተቀብሎ ኪሉ ከተተ።

«በል እንግዲህ ወደ ቢሮ ብቅ የምትል ከሆነ አስቀድመህ ስልክ ደውልልኝ መጥተህ እንዳታጣኝ።»

«እሽ የጥበቃው ኃላፊ እስካሁን ምንም አላለዎት?»

«እንዴት! ምን ሊለኝ ይችላል?»

«በእኔ አለመገኘት ጥበቃው ላላ.....»

«ተወው እባክህ ያለውን ሰው አብቃቅቶ ይሠራል። ካስፈለገም ይቀጠርለታል» አለች ከምጨጭ ብላ።

አክሊሉ፣ አሰገደች አፍሳ በምታሸክመው ብር ያላሰበው ሲሳይ ቢሆንለትም፣ ከአሰገደች ጋር በፈጸመው ድርጊት፣ በተለይ አሰገደች ባሏን በሐሰት ወንጀላ ለመጣል ለወጠነችው ሴራ መሣሪያ መሆኑ እየዘገነነው ነው።

«የምድሩን በዘዴም በገንዘብም ኃይል እንደተወጣነው፣ ወ/ሮ አሰገደች እንደሚሉት የለማዩንም ንስሐ በመግባት እናረግባለን» ይላል አክሊሉ ራሱ ለራሱ። አክሊሉ ካደረገበት ሥጋት የተነሳ ከለው ጋር ያለው ግንኙነት ከምን ጊዜውም የተቆጠበ ሆኗል።

***

ዮሐንስ በትዳሩ ላይ ማግጦ የደቀለ ስለሆነ፣ ከንብረቱ ሙልጭ ወጥቶ፣ አሰገደች በጋራ ያፈሩትን በሙሉ መጠቅለል አለባት በማለት የአሰገደች ዘመዶች በመሸረብ ላይ ያሉትን ሴራ ዮሐንስ ከለማበት ቀን ጀምሮ የአእምሮ ሠላም የለውም። ለዚህ ሁሉ ሴራ መክሸፍ ዋናውና ዓይነተኛ መፍትሄ የሸዋዬ ሐሰተኛ ነት በአደባባይ መጋለጥ ስለሆነ፣ ዮሐንስ በሕግ ብቻ ሳይሆን በገንዘብ ጭምር ፍትሕን ለመግዛት ቆርጦ ተነስቷል።

ምዕራፍ 20

የዓለሚቱ መረጃ ዕድና - 1

በአሜሪካ አገር የአንጀት ካንሰር በሽታቸውን በሕክምና ሲረዱ ቆይተው የሞቱት የዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ነዛዜ በአርባቸው ዕለት ይፈለሳል ተብሎ ሲጠበቅ ባለመፍለሱ በቤተሰቡ መካከል ሁከት ተፈጥሯል። በእናቷ በኩል ቤተሰባዊ ግንኙነት ያላት የዮሐንስ እህት ዓለሚቱ ከነዛዜው አለመፍለስ ጋር ተያይዞ የደረሳትን ግርድፍ፣ ነገር ግን በጣም ጠቃሚ ወሬ በማለዘብ ላይ ነች። ወሬው ያልተጣራ ነው። ቢሆንም «ትንሽ እሳት በሌለበት ጭስ አይኖርም» እንደተባለው ስለሆነ ጭራውን ጨምድዳ ይዛለች።

ነዛዜው በጋዜጣ መውጣቱ ስለማይቀር ለጊዜው የክትትል አቅጣጫዋን በዚያ በኩል አደረገችው። ውላ አድራ፣ የተፈጠረው ቤተሰባዊ ሁከት በቤተ ዘመድ ጉባኤ እየታየ መሆኑን ደረሰችበት። የቤተሰብ ጉባኤው በየሣምንቱ ስድስት ኪሎ ቶታልን አለፍ ብሎ በምትገኝ አንዲት አነስተኛ ሆቴል ቤት ውስጥ የሚለበሰብ መሆኑን አረጋግጧልች። አካባቢውን ገና ተማሪ በነበረችበት ጊዜ ደሀና አድርጋ ስለምታውቀው ሆቴል ቤቷን ለማግኘት አልተቸገረችም። የቤተሰብ ጉባኤ አባላትና የዶ/ር ወ/ሚካኤል ቤተሰብን ወክለው የሚገኙት ግለሰቦች እነማን መሆናቸውን ማወቅ የመጀመሪያ የቤት ሥራዋ አደረገችው።

አንድ ጊዜ ከወንድ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ከሴት ጓደኞቿ ጋር ሆቴል ቤቷን አዘወተረች። ሆኖም ለአንዳቸውም ምስጢሯን አላጋራችም። የዓለሚቱ ክትትል ከፍተኛ ጥንቃቄ የተሞላበት

ነበር። ላይነቃባት መረጃውን ለማግኘት እንቅስቃሴዋን ሁሉ በሽፋን ነበር ያደረገችው።

ስጥርጣሬዋ ምንም ዓይነት አጥጋቢ መረጃ ሳታገኝ ሁለት ወር ያህል ደከመች። አንድ ቀን ዕድል ቀንቷት ከስብሰባ ሲወጡ፣ በቅርብ ርቀት ካየቻቸው የጉባኤው ተሳታፊዎች መካከል የአንዳቸውንም እንኳ ስምና አድራሻ ለማወቅ አለመቻሏ ዓለሚቱን ክፉኛ አናደዳት።

ስብሰባው የሚደረገው ሆቴል ቤቱ ለመኝታ ከሚያከራያቸው በአንደኛው ሰፊ ክፍል ውስጥ መሆኑን የጊላ ጊላ ደረሰችበት። ውይይታቸውን ለማዳመጥ የተሳታፊዎቹንም ስም ለማወቅ ከመሰብሰቢያቸው ግራና ቀኝ ካሉት ክፍሎች አንዱን ተከራይታ ጆሮዋን ለመቀሰር ወሰነች።

***

አንድ ቅዳሜ ጧት፣ ከአዲስ አበባ ከተማ ውጭ የመጣች ሥራ ፈላጊ የሚያስመስላትን አልባላት ለብላ፣ አነስ ያለ ሻንጣ አንጠልጥላ የሆቴሉ እንግዳ ሆነች።

«አልጋ አለ?» የመጀመሪያ የዓለሚቱ ጥያቄ ነበር።

«ላይኖር አይቀርም፣ ወደ ውስጥ ገባ በይና አልጋ የሚያከራየውን ልጅ ጠይቁ» አላት ካዳሚው (ባሬስታው)።

ዓለሚቱ ሻንጣዋን ቡና ቤት ውስጥ ትታ፣ ወደ ውስጥ እንደ ገባች አንድ ያላጠናቀቀችው የቤት ሥራ መኖሩ ትዝ አላት። መሰብሰቢያ ሊሆን ይችላል ብላ ከጠረጠረችው ክፍል ግራና ቀኝ ያሉት መኝታ ክፍሎችን ቁጥሮች አውቃ «እዚህ ወይም እዚያ ክፍል ይሁንልኝ» ማለት ነበረባት።

በዚህ መካከል አልጋ አከራይ ልጅ «ምን ፈለግሽ አልጋ ነው?» አላት።

«አዎ! እዚህ ቢሆንልኝ ከዳር» አለችው ክፍሉን በጣቷ እያመለከተች።

«አሱ ለጊዜው ሰው አለበት፣ ለአዳር ከሆነ ግን ይቻላል» አላት።

«ግድ የለም እጠብቃለሁ፣ በዘጠኝ ሰዓት ይለቀቅ ይመስልሃል? የዓለሚቱ ሥጋት የተሞላበት ጥያቄ ነበር።

«ካፈጠናቸው አንድ ሰዓት፣ ከዘገዩ እስከ 8 ሰዓት ሊቆዩ ይችላሉ» አለ ልጅ በፈገግታ።

«እኔ ለአዳር ነው የምፈልገው፣ ይህንኑ ክፍል ያዘልኝ» በማለት 10 ብር የአንድ ሌሊት ኪራይ ከፍላው ወደ ቡና ቤቱ ተመለሰች። የክፍሉ እስከ ቀን 8 ሰዓት ያለመለቀቅ ዓለሚቱን ከፋኛ አሳለባት።

«መቼም ሰውየው አውሬ መሆን አለበት፣ የዚህ የዚህ ለምን አዳር አላደረጉትም? የሥርቆት ግንኙነትም ሊሆን ይችላል። ሥርቆት ቢሆንም ኖሮ ቶሎ ጉድጉድ ብለው ይለያዩ ነበር እንጂ ይህን ያህል ጊዜ አይሟዙም። ወይ አምላኬ አንቅልፍ ድብን አድርጎ ወስዷቸው ይሆን? እንደሉ ከሆነ ቀለጥኩ» በማለት ራሷ እየጠየቀች ለራሷ መልስ በመስጠት ላይ እንዳለች፣ ለዎች ከመኪናው ወርደው ግቢ ገቡና በቡና ቤቱና በአጥሩ መካከል ባለው መንገድ ወደ መኝታ ክፍሎቹ አመሩ። እነማን እንደሆኑ ለማወቅ የቡና ቤቱን የምግብ አዳራሽ ከለላ በማድረግ ዓለሚቱ ሁለት ወንዶችና አንድ ሴት ላይ ዓይኗን ጣለች። የሴትዬዋ ክንብንብ እስከ አፍንጫዋ መውረድ ማንነቷን

ለመደበቅ የመፈለግን ምልክት ስለሰጣት ዓለሚቱ ጊዜ ሳታጠፋ ወደ ተከራየችው ክፍል ለመግባት የሚያስችላትን ጥረት ቀጠለች።

አልጋ አከራዩን ጠርታ «ምን ይሻላል እባክህ አሁን፣ ከቀን ዘጠኝ ሰዓት እየሆነ ነው። ክፍሉን አስለቅቅልኝ እንጂ» አለችው።

«እውነትሽን ነው፣ ያለዚያ የሁለት ደርሶ መልስ ኪራይ አስከፍላችኋለሁ» አለና የለድስት ቁጥርን በር አንኳኳ። ብዙም ሳይቆዩ የተከራዩት ለዎች ክፍሉን ለቅቀው ወጡና አንሶላ ተቀይሮላት ዓለሚቱ ገባች።

የሰብሰባው ቃለ ጉባዔ ጸሐፊ ሆኖ የተመደበች ይመስል ዓለሚቱ አንዲት ትንሽ ቴፕ-ሪከርደር ጠምዳ፣ በተጨማሪም ወረቀትና እስክሪቢቶዋን አዘጋጅታ፣ የምታዳምጠውን ሁሉ ለመቅረጽና ለመመዘገብ ተሰናዳች። ዓለሚቱ ደስታና ሐዘን በተቀላቀለበት ቆይታዋ ሳትረታ የውይይቱን ጭማቂ ከሞላ ጎደል መዝግባ ያዘች። ቴፕ - ሪከርደሩም ሽክሽክታ ሊቀረው ሌላውን በሙሉ ቀርጿል።

ስብሰባው በመመራረቅ ተዘጋና ሁሉም ተከታትለው ወጡ። ዓለሚቱም ድምጿን አጥፍታ ቆይታ ወደ ቡና ቤቱ ብቅ አለች። በተረጋጋ መንፈስ ቡና አዛ ከጠጣች በኋላ ወደ መኝታ ክፍሏ ተመልሳ፣ አልጋ አከራዩን ተሰናብታ ሻንጣዋን ይዛ ወጣች።

የማንንም ትብብር ሳትጠይቅ ይህን እንደ ወርቅ የነጠረ መረጃ በማግኘቷ ዓለሚቱ «ወንድነት» ተለማት። «ይህች አላቱ ሽርመጣ ሠራሁላት፣ አሁን በእጄ ላይ ወድቃለች። ለየሞሁና

ለደጉ ወንድሜ በደሉን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ተበቀለሁት» አለች ራሷ ለራሷ።

ዓለሚቱ በዚያኑ ዕለት የድል ምሽት ማረፍ ወይም መዝናናት ሳትፈልግ በማስታወሻና በቴፕ የያዘችውን መረጃ አጠናቀረች።

ወ/ሮ ትግሥት ሙሉጌታ የሕግ የሰማንያ ሚስታቸው፣ ከእርሳቸው የተወለዱት ሦስት ልጆች አስቴር፣ አሰግድና አባቡ ሕጋዊ የአባታቸው የዶ/ር ወ/ሚካኤል ወራሾች መሆናቸውን በፍ/ቤት ፋይል ከፍተው በጋዜጣ ለማሳወጅ መስማማታቸውን፣

ከጋብቻ ውጭ የተወለደችውንና ዶ/ር ወ/ሚካኤል በጉዛዜ ያቀፏትን ማርያማዊትን በተመለከተ በእናቷ በወ/ሮ አሰግደች ደምሴ ጥያቄ መሠረት የዶ/ር ወ/ሚካኤል ልጅ መሆኗ በቤተሰብ ዘንድ ዕውቅና ማግኘቷ ብቻ በቂ እንዲሆን። ይህንኑ ዐሣብ ቤተሰቡ በአድናቆት በመቀበል ለማርያማዊት እንደ ጉርሻ የሚቆጠር 50,000 ብር ለመስጠት ፈቃደኛ መሆኑን፣

የዚህ የቤተዘመድ ጉባኤ ሰነዶች በሙሉ በከፍተኛ ምስጢርነት እንዲጠበቁላቸው ወ/ሮ አሰግደች ያቀረቡትን አደራ ሁሉም ወገን የተቀበለው መሆኑን ዓለሚቱ አረጋገጠች።

***

እነሸዋዬ ከአውራጃ ፍ/ቤት ያወጡትን የፍትሐ ብሔር ክስ መጥሪያ ለዮሐንስ በእጁ መስጠት ስለፈሩ በወረዳ ፖሊስ ጣቢያ እማካይነት እንዲደርሰው አድርገዋል። ሸዋዬ እንደተመከረችው በመጀመሪያው ቀን ቀጠሮ ሕፃኑን ታቅፋ ችሎት ቀርባ ተቆራጭ ለማሳዘዝ ብታለቅስም አልቀናትም።

በችሎቱ ላይ በእንባ አጅባ ያለማቸውን እንጀት የሚያላውስ ንግግር ከቤት ሆኖ ይጠብቃት ለነበረው አክሊሉ መልሳ ተረክቻለት። የሸዋዩን ትረካ በጥሞና ያዳመጠው ጓደኛዋ አክሊሉ በመገረም «ይህች ሰው የቱን ያህል ችሎታ ቢኖራት ነው ያልተፈጸመባትን በደል የተፈጸመባት ለማስመለስ እንባዋን እንደ ጎርፍ ያወረደችው? አቤት ያባይ እንባ!

«ዮሐንስን በሐሰት እንባ የልጇ አባት አደረገችው። ዳኛ ውም በሐሰት እንባዋ ልቡ መነካቱን በገሃድ አሳይቷል። ሕጉ የማያወላዳ ሆኖበት ነው እንጂ ያለ ተጨማሪ ቀጠሮ በወሰነላት ነበር። ሸዋዬ እኔንህ ብሆን እስካሁን ላለመሸወጃ ምን ማረጋገጫ አለኝ። በሬ ታራጃ እንደሚውለው ሆኖ እንደሆነህ። ማን ያውቃል? ሸዋዬ ከ የማታለል ንግሥት ብትባል አይበዛባትም» በማለት አክሊሉ ውስጥ ውስጡን እየተብሰከሰከ «ወደ ሥራ መሄዴ ነው» ብሎ ከቤት ወጣ።

***

ከውጭ ሸዋዬ፣ ከቤት ደግሞ አሰግደች እንደ ብራና ወጥረው ዮሐንስን የተወለደበትን ቀን እያስረገጡት ናቸው።

ዙሪያው ገደል በሆነ ጠባብ መስክ ላይ «አዙረኝ አታዙረኝ» ሽክርክሪት ተጫውቶ እንደ ወደቀ ልጅ ነሁልሏል። ማንንም የቅርብ ጓደኞቹን እንኳ ስሰጉዳዩ ተናግሮ ማሳመን ተስኖታል። የአሰገደችን መንታ ምላስ የፈሩ አንዳንድ ወዳጆቹ ገና ክወዲሁ ጆሮአቸውን ከልክለውታል። ከጊዜ ወደ ጊዜ የኃዘኔታው ሚዛን ወደ አሰገደች እየደፋ መምጣት የሐንሰን ይበልጥ ገለልተኛና ቆዛሚ አደረገው።

ምዕራፍ 21

ሌላው የመረጃ ዕደናና የአብዮት ፈተና

ዓለሚቱ ማንንም ሳትይዝ፣ ማንንም ሳታማክር ሁለተኛውን የመረጃ ዕደና ዕቅድ ነደፈች። የዕደናውን፡-

- ቅደም ተከተል ሒደትና ስልት፣
- ታሳቢ የመረጃ ምንጮች፣
- በመሣሪያነት ሊያገለግሉ የሚችሉ ግለሰቦችና ተቋማት፣
- የዕቅድ ማስፈጸሚያ ወጪ፣

በሚገባ ታሽተውና ተሰልቀው ስትግበራ ተመቻቹ።

ዓለሚቱ ለወጠነችው ዕቅድ መሳካት በአሥሩ የአዲስ አበባ አውራጃ የቤተሰብ ችሎቶችና ቤተ መዛግብት አካባቢ በማንኛውም የቅድመ-ትግበራ ቅኝት አደረገች። የዓለሚቱ ትኩረት ዳኞችና የቤተ መዛግብት ሹሞች ላይ አነጣጠረ።

አንድ የተባረከ ቀን፣ ዓለሚቱ ከቤት ማለድ ብላ በመውጣት የአራዳውን ገነተ ፅጌ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ተሳልማ ወደ አውራጃው ፍርድ ቤት ችሎትና ጽሕፈት ቤቶች ግቢ ለመግባት መንታውን መንገድ በማቋረጥ ላይ እንዳለች የሚች ዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ባለቤት ወ/ሮ ትግሥት ሙሉጌታ መኪናዋን አቁማ ስትቆላልፍ አሻግራ አየቻት። ዓለሚቱ ወደ ጎላ መሰስ ብላ የቤትዮዋን እንቅስቃሴ ጠበቀች።

«ቅዱስ ጊዮርጊስ! ሰማዕተ ልዳው፣ በዚህ የመረጃ ዕደና ዘመቻ አንተም ገባህበት? ፍጡነ ረድኤት እስክ መጨረሻው አትለየኝ አደራህን» አላች መንፈሷ በሐሴት ተሞልቶ።

ወ/ሮ ትግሥት ሦስተኛ የቤተሰብ ችሎት መዝገብ ቤት መግባቷን ዓለሚቱ ካረጋገጠች በኋላ ደባቃ ጥግ ይዛ አደፈጠች።

የሴትዮዋን መውጣት በዓይነ ቁራኛ እየጠበቀች «ዛሬ ዕቅዴ ግማሽ በግማሽ እንደ ኔተፈጸመ እቆጥረዋለሁ። እዎ ወጥመዴ ይዘልኛል! አሰገደች ጭምሌ ያቺ ልዝብ ሰይጣን! ከእንግዲህ አበቃላት። አሰገደች ሰይጣን ነች። እሷና ሰይጣን የሚበላለጡ ከሆነ እሱ (ሰይጣን) ቀደም ብሎ በመፈጠሩ ብቻ ነው» አለች የአሰገደችን እኩይ ድርጊት እያሰበች።

ዓለሚቱ አሁንም ዓይኗን ከመዝገብ ቤቱ በር ላይ እንደ ተከለች ነች። ወደ መዝገብ ቤቱ የሚገባ ሰው ብዙ ነው፣ የሚወጣው የገባውን አለማክሉ ዓለሚቱን ግራ አጋባት።

«ዓለሚቱ ሁንዴ ትግሥት! ርጋታ!» አለች ራሷን በራሷ ለመምከር። ዓለሚቱ አላለችላት ስላለ እያደባች ወደ መዝገብ ቤቱ ተንቀሳቀሰች። በሩ በባለ ጉዳይ ስለተጨናነቀ ወደ ውስጥ ለመግባት አልተቻለም። ከውጭ ሆና ወደ ውስጥ አጮለቀች።

«በሩን ለቀቅ እድርጉት እባካችሁ» አለ ተላላኪው እንደ ቁጣ ባለ ድምፅ።

«አሽ! አሽ!» አሉና ጥቂት ሰዎች ወደ ጎሳ አፈገፈጉ።

ዓለሚቱ ወደ ተላላኪው ጠጋ ብላ «እባክህ እርዳኝ» አለች ድምጽዋን ዝቅ እድርጋ።

«ምን ነበር?» አለ ተላላኪው።

«አብራኝ የመጣች እህቴ ከገባች ቆየች። ድንገት ሳላያት ወጥታ እንደሆነ ለማረጋገጥ ፈልጌ ነው።»

«ያንቺ ቀላል ነው፣ ግቢና እይ» ብሎ ፈቀደላት።

ዓለሚቱ ወደ መዝገብ ቤቱ ዘልቃ ግራ ቀኝን መልክት ስትል፣ ወ/ሮ ትግሥት ከመዝገብ ቤቱ ሹም ጠረጴዛ ቀረብ ባለ ወንበር ላይ ዘና ብላ ተቀምጣ እየቻት።

ፊቷን ወደ ግድግዳው ዞር እድርጋ ቦርሳዋን በመክፈት እጇ የገባውን ብር ጨብጣ ተላላኪውን በዓይኗ ጠቀስ አደረገችውና «እህቴ ወጥታለች መሰለኝ የለችም፣ እንተ ግን ጥሩ ሰው ነህ፣ እግዚያብሔር ይስጠልኝ» ብላ ቡብር እጇ ጨበጠችውና ወጣች።

«ለዛሬ የእስካሁኑ በቂ ነው፣ ለቀሪው ነገ ተነገ ወዲያ እመለስበታለሁ» ብላ ከግቢው ወጥታ ሄደች።

ዓለሚቱ አላለችላት ስላለ፣ ደግሞም ውሎ ሲያድር ተላላኪው ሲዘነጋት እንደሚችል በማለብ፣ ከሰዓት በኋላ ተመልሳ መጣች።

ተላላኪው ገና ሲያያት «እህ መጣሽ! ግቢ! ግቢ!» አለ የሲጃራ ጨስ ደጅ ያደረ ማጭድ ያስመለሰውን ጥርሱን ከከንፈሩ እያላቀቀ።

«የከናፈሩ መላቀቅ ጆሮዎቼ ገደቧቸው እንጂ ዞረው ይጋጠሙ ነበር» አለች ዓለሚቱ በተላላኪው አፍ ስፋት እየተገረመች።

ዓለሚቱ ጥግ ይዛ በመቆም ተላላኪውን ጠቀስ አደረገችውና መጣ «ሹሙን ለማነጋገር ነበር» አለችው።

«ምን ችግር አለ፣ እነዚያ የተቀመጡ ሰዎች ሲወጡ ያንቺ ተራ ስለሆነ ማነጋገር ትችያለሽ» አላት።

«ለማቸው ማን ነበር?»

«ዘኪሮስ ከበደ ይባላሉ፣ እዲስ ናቸው፣ በጣም ጥሩ ሰው ናቸው» በማለት ሲያወራ፣ የመዝገብ ቤቱ ሹም እያነጋገራቸው ከነበሩት ባለ ጉዳዮች ጋር ተያይዘው ወደ ችሎቱ ጽ/ቤት ገቡ።

ብዙም ላትቆይ ዓለሚቷ ነገ ጧት ለመመለስ ወስኖ ከግቢው ወጣች።

***

ዓለሚቱ አደባባይ ስትወጣ የመጀመሪያ ጊዜዋ አይደለም። ከአምስት ዓመት በፊት እናቷ ወ/ሮ ታደላች ላጲሶ ከዚህ ዓለም በሞት መለየታቸውንና እሷ የእናቷ ብቸኛ ወራሽ መሆኗን ያረጋገጠችው በእዲስ አበባ አውራጃ ፍ/ቤት የቤተሰብ ችሎት ነበር። ያን ጊዜ ዓለሚቱ እንዲህ እንደ ዛሬ ከተራ ሰው ጋር መጋፋት አልገጠማትም። ጥላዋ ከለላዋ እባቷ ያጅቧት ነበር። የሁንዴ ቤኛ እውቶሞቢል ችሎቱ በር ድረስ ተሸክርክሮ ሲቆም ዳኛው ራሱ አጅ ነስቶ የተቀበላቸው ጊዜ ነበር። ዛሬ ያ ሁሉ የለም - ጊዜው የአብዮት ነው።

አደባባዩ ክብርና ሞገሱ ተገፍቷል። የቀድሞው ሥርዓት እገዛዝ መልክ በፈርሱ ተገልብጧል -የመደብ ሹም ሸር።

ደርጉ ሥልጣኑን ያሟሸው መላፍንቱን፣ መኳንንቱንና ባለሥልጣናቱን ክብራቸውን ገፍፎ፣ በሶሻሊዝም ዕውጃ ንብረታቸውን ዘርፎ ወደ የማጎሪያ ቤቱ በመወርወር ነው።

አፈላው፣ ግድያውና ስደቱ በቀድሞው ሥርዓት ተጠቃሚዎች ላይ ብቻ አልቆመም። በከፈለው የደም መስዋዕት አብዮቱን ያቀጣጠለው ተማሪውና ምሁሩ ደርግን ገና ከምሥረታው ስለተቃወመ፣ የሥልጣን ጥያቄው ወደ እርስ በርስ

ግድያ ተሸጋግሯል። የተቃዋሚዎችን ነጭ ሽብር ለመደምሰስ፣ ብሎም አብዮቱን ከተከላካይነት ወደ አጥቂነት ለማሸጋገር በሚል ምክንያት ደርግ ቀይ ሽብርን አውጀል።

የእርስ በርስ ፍጅቱ ከከተማ እስከ ገጠር፣ ከአደባባይ እስከ ጦር ሠፈር ተዛምቷል።

«እኔ አላማረኝም ዓይን አገላለጡ፣

ወንድ የወለዳችሁ መልሳችሁ ዋጡ»

የተባለለት ቀይ ሽብር የአብዮቱንም ወገኖች አልማረ። በሥልጣን ጥያቄ ድርድር የለም። አስፈላጊ ሆኖ ካገኘችው አብዮት ልጇን መብላት ትችላለች በሚል ርምጃ የደርግ አባላት፣ የፖለቲካ ድርጅት መሪዎችና ካድሬዎች ጭምር ወደ ወህኒ እየተጣሉ ናቸው። የተመቱም አሉ።

አቶ ሁንዴ የቀድሞውን ሥርዓት ተጋፊና አገር ወዳድ ዲሞክራት ናቸው በመባል ከአስራት ተርፈዋል። በመንጥር ዘመቻም ቤታቸው አልተፈተሸም።

የቀድሞው ሥርዓት ታላላቅ ሰዎች ሚስቶች በመብራት እየታሰሱ ለሚሊሺያ ስንቅ ዝግጅት የግዳጅ ተሳትፎ በአውቶብስ አንዳንዴም በከባድ የጭነት መኪና (ኤንትሬ) ወደ ታጠቅ ጦር ሠፈር ሲወሰዱ፣ እመቤት ጽዮን ሞገሳ ግን የቤት ሠራተኞቻቸውን እንዲልኩ ተፈቅዶላቸዋል።

አቶ ሁንዴና ቤተሰቡ በአብዮቱ የጎሪጥ ባለመታየታቸው ቢፅናኑም፣ በአንዳንድ የአብዮቱ ጨካኝ ርምጃ ከማጎረምረም አልተቆጠቡም።

አንድ ቀን አቶ ሁንዴ «ሁሉም መንገዶች ወደ ዓለም በቃኝ ያመራሉ» በማለት በአብዮቱ ላይ ተሳልቀዋል የሚልና

ሌላም ጥቆማ ለቀበሌ ይደርሳል። ጥቆማውን ለማጣራት የቀበሌው ጥምር ኮሚቴ በደብዳቤ ጠርቷቸው ቀበሌ ይሄዳሉ። አቶ ሁንዴ ለምን እንደተጠሩ ባያውቁም የጥሪውን ቀንና ለግት አክብረው ተገኙ።

«ምነው ደህና መጡ?» ሸሽ በሊቀ መንበሩ ቢሮ በር ላይ ቆሞ ባለ ጉዳይ የሚያጋፍረው የአብዮት ጥበቃ ጓድ።

«ተጠርቼ ነዋ!» አሉ አቶ ሁንዴ።

«ከተጠሩማ ይግቡ» ብሎ አስገባቸው።

«እንዴት ዋላችሁ ጓዶች» አሉ አቶ ሁንዴ ገብተው እንደቆሙ።

«እግዚአብሔር ይመስገን ይቀመጡ» አለ የቀበሌው ሊቀ መንበር ከወንበሩ ሳይነሳ።

«ዛሬ ነገር አለ» አሉ አቶ ሁንዴ ሊገቡ ኖር አለመባላቸውን እያለቡ።

«ሥራችንን መጀመር አንችላለን» አለ የአብዮት ጥበቃው ኮሚቴ ሊቀ መንበር።

«አቶ ሁንዴ» አለ የቀበሌው ሊቀ መንበር ኮስተር ባለ መልክታ።

«አቤት» አሉ አቶ ሁንዴ በቀዘቀዘ ድምፅ።

«እርሶ የቀድሞው ሥርዓት ተጠቃሚ፣ የበርካታ ጋሻ መሬትና የከተማ ቦታና ትርፍ ቤት ባለንብረት ነበሩ። ለቤተ መንግሥቱም ቅርብ እንደነበሩ እናውቃለን። ሆኖም የሥርዓቱ ተጠቃሚ እንደመሆንዎ፣ እንደ ጓደኞችዎ በግል በሕዝብ ላይ የፈጸሙት በደል አለመኖሩን ሁላችንም ስለምናውቅና በአብዮቱም

ላይ ጥላቻ ስላላሳዩ፣ ማንም ሳይነካዎ በሌላም ነው የሚኖሩት። አይደለም እንዴ!» አለ የኮሚቴው ለብሳቢ ድምፁን ናር አደርጎ።

«ነው! እውነት ነው!»

«ታዲያ <ሁሉም መንገዶች ወደ ዓለም በቃኝ ያመራሉ> የሚለውን በአብዮት ላይ መሳለቅ ምን አመጣው? ከርሶ ይጠበቃል? ምን ለማለት ፈልገው ነው እስቲ ይንገሩን?» አለና ወደጎሳው ለጠጥ አለ።

«ይኸንን ቁምነገር ብለው አመጡላችሁ?»

«አዎ አመጡልን፣ የአብዮቱ ተቆርቋሪዎች» አለች የአኢሴማዋ ሊቀ መንበር በጣም ተከሳትራ።

«ጓዶች እኔ እንኳን ከሰው ጆሮ የገባውን ንግግርን ቀርቶ፣ በልቤ ውስጥ ያለውን እንኳ የምክድ ሰው አይደለሁም። እውነት መናገሪያ የሚያስቀጣኝ ከሆነ፣ ቅጣቱን በጸጋ የምቀበል አባታችሁ ነኝ። እናንተ ልጆቻችን ከእኛ ከአረጋውያን መማር ያለባችሁ ቁምነገር ቢኖር፣ እውነትን ተናግሮ እመሸበት ማደርን ነው። አልክ የተባልኩትን ያልኩበትን ምክንያት ላስረዳ፣ በጥሞና አድምጠኝ።

- ደርግ ያስራል፣
- መንግሥት ያስራል፣
- ደኅንነት ያስራል፣
- ጦሩ በየጦር ሠፈሩ ያስራል፣
- ፖሊስ ያስራል፣
- አጠቃላይ ም/ቤት ያስራል፣
- ከፍተኛ ያስራል፣
- ቀበሌ ያስራል፣

- ክፍለ ሀገር ያስራል፤
- አውራጃ ያስራል፤
- ወረዳ ያስራል፤
- የገበሬ ማህበር ያስራል፤
- አኢ.ወ.ማ ያስራል፤
- አኢ.ሴ.ማ ያስራል፤
- የፋብሪካ ወዘአደር አብዮት ጥበቃም ያስራል።

«ማነው የማያስር? የእኔ አባባል ከዚህ ገደብ የለሽ አስራት ጋር እንዲገናዘብ አፈልጋለሁ። መግደልና ማለር በመንግሥትና በሕዝብ መካከል ያለውን ግንኙነት ያስምረዋል? ደም መቃባት ለማንም አይበጅም። <መካሪ የሌለው ንጉሥ ያለ አንድ ዓመት አይነግሥ> የተባለውን አልሰማችሁም? መንግሥት ከ አባት ነው። አባት ደግሞ ሩጎሩጎ ነው። ታጋሽ ነው። መሐሪም ነው። ይህ መንግሥት ሕዝብን ቆም ብሎ ማዳመጡ ከማንም ይልቅ ለራሱ ይበጀዋል። የጥንቱ መሪዎች ሕዝብን የማዳመጥ ፍላጎት ለእርሻ ምን አለ? ለእስከሚለው ይወርድ እንደነበር ታውቃላችሁ? ኢትዮጵያ ሦስት ሺ ዘመን ያስቆጠረ መንግሥት ባለቤት የሆነችው ያለ ብልሃት አይደለም።

«እኔ መታሰር አይደለም፤ ብሞትም ግድ የለኝም። አገሪንና ወገኔን ከጦር ሜዳ እስከ ቤተ መንግሥት ጓዳ በቅንነትና በታማኝነት አገልግዬ የዜግነት ግዴታዬን ተወጥቻለሁ።

«ይብላኝ ለእናንተ ለውጥኖቼ» አሉና ድንገት ዝም ብለው በከዘራቸው መሬት መቆርቆር ያዙ።

የቀበሌው ጥምር ኮሚቴ አባላት ተጠቃቅሰው ወጣ ብለው ከተመካከሩ በኋላ ተመለሱ።

«አባባ ስለ ምክርዎ በጣም እናመሰግናለን። ለወደፊቱ ከእንደዚህ ያለ አነጋገር ቆጠብ ማለቱ ይበጃል። ስንፈልግም ይመጣሉ። ለዛሬ በእኛ ዋስትና ወይም በራስዎ ዋስትና ሊሔዱ ይችላሉ» በማለት ከተቀመጠበት ብድግ አሉ።

«ልጆቼ እኔን ባያችሁበት ዓይን ሁሉንም እዩ። ይህም ቀን ያልፍ ይሆናል። ቅንነት፣ ደግነትና አስተዋይነት መቸም ቢሆን፣ ማንንም ጎድቶ አያውቅም። በሉ እናንተንም እኛንም እግዚአብሔር ከክፉ ነገር ይለውረን» በማለት ተለናብተው ወጡ።

የጥምር ኮሚቴው አባላት በአቶ ሁንዴ ድፍረት እየተደነቁ በየእጃቸው ላይ ያለውን የእስረኞች ዝርዝር የያዘ ወረቀት በመመልከት ላይ እንዳሉ

«ጓዶች ይቅርታ!» አለች የአኢ.ሴ.ማዋ ሊቀ መንበር።

ሦስቱም ድምጽ ሳያሰሙ ባንድ ጊዜ፣ በአንድ አይነት ምልክታ ወደሷ አፈጠጡ።

«አቶ ሁንዴ ላይ ሌላም ጥቆማ ነበርኩ! ጓድ ሊቀ መንበር ለምን እንዳላነሳኸው አልገባኝም?» አለች ሊቀ መንበር።

«ጥቆማውን ጓዶች ሊሰሙት ይገባል ካልተባለ በስተቀር፣ እሳቸው ባለብት አንስቶ ለምን እንደዚህ በማለት ጸለዩ ወይም ለምን ስለደርግ አይጸልዩም? ብሎ መጠየቅ አስፈላጊ ስላልመሰለኝ ነው» አለ ሊቀ መንበር።

ለማንኛውም የአቶ ሁንዴን ጸሎት እንስማው ተባለና በአኢ.ሴ.ማዋ ሊቀ መንበር አማካይነት የደረሰውን ጽሑፍ ከጠረጴዛ ኪስ ውስጥ አውጥቶ ሊቀመንበር አነበበ።

«.....የአብርሃም ሥላሴዎችን፣ ሦስት አካል አንድ ባሕርይ ብዬ አምናለሁ። ለይጣን ዲያብሎስን ክጃለሁ። ጌታ ሆይ ይህን ባገርና በወገን ላይ የመጣ ውርደትና ፍጅት እያየህ ዝም አትበል። ኢትዮጵያን ከጥፋት፣ ሕዝቧን ከስደት፣ ትታደግ ዘንድ እማጸንሃለሁ። እንዲሁም ያለ ምርጫችንና ያለፈቃዳችን በላያችን ላይ የተጫነትን መንግሥትና መሪ በኃይሉ ክንድህ አስወግደህ፤ ያንተን ሕግጋትና ሥርዓታት አክብሮ የሚያስከብር፣ አገርንና ሕዝብን በእኩልነት፣ በነፃነት፣ በአንድነት፣ በፍቅር፣ በትግሥት፣ በጥበብ የሚያስተዳድር መንግሥትና መሪ ትተካልን ዘንድ ከታላቁና ከገናናው ዙፋንህ ለር ወድቁ አለምንሃለሁ» የሚል ነው አለና አጀንዳ ሆኖ እንጋገርበት ካላችሁ አቶ ሁንዴ ይጠሩ በማለት ጠየቀ።

«አኔ በበኩሌ» አለ የአብዮት ጥበቃው ሊቀ መንበር «አኔ በበኩሌ እኚህን ሰው ለምን እንደዚህ ብለው ይጸልያሉ ብሎ መጠየቅ ያገር መላቂያ መሆን ነው። ይህም ብቻ አይደለም፣ በሆነው ባልሆነው፣ በትንሹም በትልቁም ሰውን መነካካቱ ለአብዮቱ አላስፈላጊ ጠላት መፍጠር እንዳይሆን ስጋት አለኝ» በማለት የሰነዘረውን አስተያየት በመደገፍ «ተጨማሪ» አለ የአኢወማው ሊቀመንበር።

«ቀጥል» አለው ሰብሳቢው።

«ለምንም ለማንም የማይበገረው ሕዝባዊ አብዮታችን በአድጋሪያን ጸሎት ይከሸፋል የሚል ስጋት የለኝም። እነዚህ የባሪያ አሳዳሪውና የፊውዳሉ ሥርዓት ካድሬዎች ባነጠሉ ቁጥር መሸበር የለብንም። ሃይማኖት የተባለው የለፊው ሕዝብ ማደንዘዣ (አፅ) አጥየም ጊዜው አልፎበታል። የተደራጀውና

የታጠቀው ሕዝባዊ አብዮታችን ከተከላካይነት ወደ አጥቂነት በተሸጋገረበት በአሁኑ ጊዜ፣ የእነ አቶ ሁንዴ ጸሎት ያከሸፈዋል ብሎ መሰጋት በራስ አለመተማመን ነው። በበኩሉ፣ በግለሰቦች ጸሎት ላይ ውይይት መክፈት ጨርሶ አይታየኝም» በማለት የሰነዘረው አስተያየት አባላቱን በሙሉ ስላሳመነ የአቶ ሁንዴ ጉዳይ ተዘጋና የጥምር ኮሚቴው አባላት ለሻይ ወጡ።

አቶ ሁንዴ ለጥያቄ ይፈለጋሉ የሚል ጥሪ ደርሷቸው ወደ ቀበሌ ሲሄዱ የመጀመሪያ ጊዜያቸው አይደለም። በልማት ሥራ እንዲያማክሩ፣ ለእናት አገር ጥሪ፣ ለሌላም ለሌላም ሕዝባዊ ጉዳይ ቀበሌ፣ አልፎ አልፎ ከፍተኛም ይጠሯቸዋል። የአቶ ሁንዴን መጠራት ቤተሰቡ ሁልጊዜም በስጋት ነው የሚቀበለው። ንግግራቸው ፊት ለፊት ስለሆነ ከቀበሌዎቹ ጋር አላስፈላጊ ንትርክ ውስጥ እንዳይገቡ ባለቤታቸው ይመክሯቸዋል። ዮሐንስና ዓለሚቱ ግን ከምክርም በላይ የሆነ ማስጠንቀቂያ እስከ መስጠት ይደርሳሉ።

የአባታቸውን ወደ ቀበሌ መጠራት እናታቸው በስልክ ስላሳወቋቸው ዮሐንስና ዓለሚቱ ግቢ መጥተዋል። በጣም ቢዘገዱም፣ በአባታቸው በሠላም መመለስ ደስ የተሰኘው ቤተሰብ አቶ ሁንዴን በረንዳ ወጥቶ ነው የተቀበላቸው።

«ደህና መጡ!» አሉ እመቤት ጽዮን ለከብራቸው ተገቢ በሆነ እጅ አነሳሰ።

«ደህና ነው፣ ደህናም አይደለ፣ ለጊዜው በዋለ ተለቅቄ ነው የመጣሁት» አለ።

«ምን ተፈጠረ ደሞ!» አለ ዮሐንስ ተቻኩሎ።

ዓለሚቱ ዕጧ ዱብ ስላለ ፈዝዛ ዓይን ዓይናቸውን ተመለከተች።

«ለማንኛውም እንግባ» አሉና ጌቶች ወደሳሎን አመሩ።

ሚስትና ልጆች ባጠገባቸው ሶፋዎች ላይ ተከለከሉ። አቶ ሁንዴ የሆነውን ሁሉ አንድ ባንድ ረኝ ብለው ነገሯቸው። የእመቤት ጸዮን ዓይኖች እንባ ማፍለቅ የጀመሩት የባለቤታቸው ትረካ እንደ ተጀመረ ነው።

«አባባ ወቅቱ በጣም ፈታኝ ነው። እንደዚህ ባለ ጊዜ ከማንኛውም ነገር ቆጠብ ማለት ያስፈልጋል። ይህንን የምለው እርሶ የወቅቱን አደገኛነት - አይገነዘቡም ብዬ አይደለም» አለ ዮሐንስ ሲፈራ ሲቸር፣ አባቱ በደርግ ላይ የሚያሳዩትን ጣላቻ ረገብ እንዲያደርጉ ተማፃኝ ዓይኖቹን እያስለመለመ።

«ሥጋትህ፣ ጭንቀትህ ይገባኛል ግን!» አሉ አቶ ሁንዴ በገነፈለ ስሜት «ዝም በል፣ አትናገር ወይም የአብዮቱ ሕግ ነው እየተባለ በንፁሐን ዜጎች ላይ አፈና፣ ስደት ከዚያ በላይ ጭፍጨፋ ሲካሄድ እያየህ እንዳላየህ፣ እየለማህ እንዳልለማህ ሁን ነው የምትለኝ - አይደለም? እንደዚህ ያለውን ዝምታ እንኳን ዛሬ በጃንሆይም ጊዜ አላደረግሁት፣ ታፍኜ አልሞትም» አሉ አባቱ ወደ ዮሐንስ እንደገና አንገታቸውን መዝዘው ዓይናቸውን አፍጥጠው።

«ጃንሆይ በጊዜው ቀልጠፍ ማለት ሲገባቸው፣ ልጡ የትራስ፣ ሰሌኑ የተደገሰ፣ ጉድጓዱ የተማለ ዠገገፍ እስኪሆኑ አልጋውን የሙጥኝ በማለታቸው ዙፋኑን አዋርደው፣ አሳቸውም ተዋርደው፣ አገርንም አዋርደው ሞቱ። ንጉሡ እሺ ቢሉ በውድ፣ እምቢ ካሉ በግድ አልጋውን ለማስለቀቅ ተደጋግሞ ቢሞከርም

ሳይሳካ ቀረ» በማለት የአፄ ኃይለ ሥላሴን መንግሥት ለመገልበጥ ተሞክረው ስለ ከሸፉት አድማዎች መናገር ሊጀምሩ፣

«አባባ ስለከሸፉት የመፈንቅለ መንግሥት ሙከራዎች - - »

ብሎ አባቱ በየትኛው አድማ ውስጥ እንደነበሩ ለማወቅ የነበረውን ጉጉት ሳይናገር እናቱ አቋርጠው «ምናለ ሌላ ሌላውን ብናወራ! አሳቸውም ደክሟቸዋል ይረፉበት» አሉና ብድግ አሉ።

«አይዘሽ! ቁጭ በይ! እየፈራን አንሞትም። የታደለ መሣሪያ እንስቶ ዱር ቤቴ ይላል። ይገድላል፣ ይሞታል፣ እኛ ደርግን ተፋልመን የክብር ሞት ለመሞት ባንታደልም፣ ስለ ንጉሡም ሆነ ስለ ደርግ እኩይ ድርጊት መናገር ሊሳነን አይገባም። አንቺም ልጆቼም አንድ ነገር ልብ እንድትሉ እሻለሁ። መከራና ሞት ስለ ፈሩት፣ ስለ ሸሹት፣ አይቀርም። ከመሞቴ በፊት በቁሜ እንድሞት አንቺም እናንተም ልጆቼም አትጠብቁ።» ብለው ዝም አሉ።

«ከመጀመሪያው እንኳ ቢሆን ይሻል ነበር፣ እሁን ኮ ደርግ ሥር ሰዷል፣ ጭፍራም አብዝቷል» አሉ እመቤት ጸዮን በለለለለ አንደበት።

«ባንድ በኩል እውነትሽን ነው፣ ሳይቃጠል በቅጠል እንዲሉ፣ እጅ ስጡ፣ መሣሪያ አስቀምጡ ሲል ቆም ብለን ማለብ ነበረብን፣ ነገር ግን።

ያለምንም ደም፣

ኢትዮጵያ ትቅደም

በሚል አሳሳች መፈክሩ እኛን ካደነዘዘ በኋላ፣ በኢትዮጵያ ምትክ ደርግ ራሱን አስቀደመ። ስህተቱ እዚያ ላይ ነው።

«በደርግ አሳሳች መፈክር መዘናጋታቸው ያንገበገባቸው ጎጃሞች፡- <ዐባይ በጣና ላይ ደልሎ ደልሎ፤

ቤቱን ሠርቶ ቀረ ጊዜያዊ ነኝ ብሎ»

በማለት ቁጭታቸውን መግለጣቸውን ለማሁ፡፡ ቢያንስ ደርግ ከሐዲ፤ አጭበርባሪ መሆኑን እንደዚህ ባለ ሥልት የመግለጽ ድፍረቱ ሲኖረን ይገባል» ብለው ዘና አሉ፡፡

«ጃንሆይ እስኪጃጁ አልጋውን አለቅም ማለታቸው አንዱና ከባዱ ስህተት እንደ ነበር አባባ በትክክል ተናግረውታል፡፡ እኔ ደግሞ ከዚህ ጋር የተያያዘ ሌላ ስህተት ታይቶኛል፡፡ በዚያን ጊዜ ወደ ፖለቲካ ድርጅትነት ሲያድጉ የሚችሉ ሕዝባዊ እንቅስቃሴዎች መታፈንና በእንጭጭነት በመቀጨት ሌላው የሥርዓቱ ዐቢይ ስህተት ይመስለኛል፡፡ የአፈናው መሣሪያ ለነበረው መለዩ ለባሽ-ደርግ መንገዱን ጨርቅ እንዲሆን ያደረጉለት ጃንሆይ ራሳቸው ናቸው፡፡ □ደባ ራሱን ስለት ድጉሱን□ እንዲሉ፤ ፍፁማዊ የዘውድ አገዛዝ ይከተለው የነበረው የራሱ ፀረ-ዲሞክራሲ ፖሊሲ ለሰባ ነው የሆነው» አለች ዓለሚቱ በጃንሆይ ላይ በሰነዘረችው አስተያየት አባቷ የሚሉትን ለመስማት ቸከላ፡፡

«ደግ አስተውላለሁ፡፡ አንዳንዶቻችን ያ አፈና አገር እንደሚጎዳ እንገነዘብ ነበር፡፡ ታዲያ አፈናውን ፀጥ ሰጥ ብለን ባለመቀበላችን ከሹመት አገራችን ተሸረናል፡፡ በንጉሡ ፊት የሹመት ሽልማት ሞገስ ተነፍገናል፡፡

«በነገራችን ላይ» አሉ ጌቶች በንጉሡ ላይ የነበረው ተቃውሞ ትዝ ብሏቸው፡፡ «የንጉሡን ፈላጭ ቆራጭ አገዛዝ መቃወም የተጀመረው ገና ባንዲራችን እንደተመለሰች በ1934

ዓ.ም ነበር - - » በማለት አቶ ሁንዴ የታመቀ ብሶታቸውን ለመግለጽ ሲመቻቹ፤

«እንዴት አባባ! ያን ጊዜ ምን ዓይነት ንቃትና ድርጅት ኖሮ መፈንቅለ መንግሥት ታለበ?» የሐንሰ ይህን ጥያቄ የለነዘረው የአባቱን መረጃ በመጠራጠር ሳይሆን ታሪኩን እንዲያብራሩለት መሆኑ ገብቷቸዋል፡፡

«ጃንሆይ፤ ከ1933 እስከ 66 ዓ.ም ባለው የግዛት ዘመናቸው ከዘጠኝ ጊዜ በላይ የመፈንቅለ መንግሥት ሙከራዎች ተደርገውባቸዋል፡፡ ከነዚህም ዋና ዋናዎቹ የነበላይ ዘለቀ አመጽ፤ የነብላቴን ጌታ ሎሬንሶ ታእዛዝ፤ የነደጃች ታዩ ጉልላቴ፤ የነቢትወደድ ነጋሽ፤ የነመንግሥቱ ነዋይ፤ የነደጃች ታክለ ወልደ ሐዋርያት፤ የነጄነራል ታደሰ ብሩ፤ የነኮማንደር እምሩ ወንዴ መፈንቅለ መንግሥት ሙከራዎች ከከሸፉ በኋላ የመጨረሻውና ዘጠነኛው የደርግ የመንግሥት ግልበጣ ሴራ ባልተፈለገና ባልተጠበቀ አቅጣጫ ሐደ፡፡ አልጋውን ያነቃነቀው የሕዝብ አመጽ ቢሆንም፤ ሥልጣኑን በአቋራጭ የያዘው የመለዩ ለባሽ ክፍል ሆነ፡፡

«አብዛኞቹ የመንግሥት ግልበጣ አድማዎች ያነጣጠሩት በጃንሆይ ላይ ነበር፡፡ ያም ትክክል ነበር» አሉ አቶ ሁንዴ በንጉሡ ላይ የነበራቸውን ተቃውሞ በማስረገጥ፡፡ «ጃንሆይ ወደ እንግሊዝ ተሰደደው በነበረበት ጊዜ ዘወዱ እንዳለ ሆኖ፤ ለመንግሥታቸው ፓርላማ፤ ሕግ አስፈጻሚና ሕግ ተርጓሚ አካላት ሙሉ ሥልጣን ለመስጠት ቃል ገብተው እንደነበር አብረዋቸው ተሰደው የነበሩት እነ ብላቴን ጌታ ሎሬንሶ ታእዛዝ አጫውተውናል፡፡ ንጉሡ የገቡትን ቃል ኪዳን አፍርለው

የአገዛዙን ሥልጣን በዘውዱ ሥር እንዲማከል አደረጉ። በዚያ ድርጊታቸው ቅያሜ ማትረፋቸውን እሳቸውም አውቀውታል» አሉ አቶ ሁንዴ።

«አርሶ የሥርዓቱ ተጋፊ ነበሩ። ከየትኛው ቡድን ጋር ነበር ያበሩት? - - -» በማለት አባቱን በሚኮረከር ፈገግታ የጀመረውን ጥያቄ እናቱ ጣልቃ ገብተው አቋረጡት።

«ዮሐንስ!» አሉ እናቱ ፊታቸውንም አካላቸውንም ወደሱ ዞር አድርገው፤ «የምን ነገር መቆስቆስ ነው? እንኳን እንደዚህ ነክተሃቸው አባትህ - - -»

አይዘሽ ዐሳብ አይግባሽ፤ በተደጋጋሚ የጣሉት ወጥመድ አንዴም አልያዘላቸውም። በተለይ በ1943 ዓ.ም እነቢትወደድ ነጋሽ፣ እነ ደጃዝማች ገረሱ ዱኪ፣ እነሻለቃ በቀሰ አትናቲዎስ የሞከሩትን አልጋ ግልበጣ ቀደም ብዬ እውቅ ነበር። በአድማው እንድሳተፍ ተጠይቄ <ጊዜ ስጡኝ ላስብበት> በሚል ሰብብ ማመንታቴን ተረድተው እነሱም ቸል አሉኝ»

«አርሶ ተራማጅ ሆነው በግልጽ ሲቃወሙ የነበረውን የዘውድ ሥርዓት ተጋግዞን እናስወግድ ሲባሉ እንዴት አመነቱ» አለች ዓለሚቱ አባቷ የጀመሩትን ታሪክ ተርከው እስኪጨርሱ አላስቸል ብሏት።

«ሰማሽ ልጄ! እኔ ኮ ዘውዱን አልነበረም ስቃወም የቆየሁት። ዘውዳዊውን የአፈናና የጭቆና አገዛዝ እንጂ!» በማለት ጉሮሯቸውን ጠራረጉ።

«ቅድም፣ ጃንሆይ በስደት ዘመናቸው ገብተውት ስለነበረው ቃል ኪዳን አሰመከበር ያልኩትን ታስታውሳላችሁ። ጃንሆይ ለፓርላማ፣ ለጠቅላይ ሚኒስትርና ለፍትሕ አስተዳደር ተገቢው

የሥራ ድርሻና ኃላፊነት ባለመስጠት እሳቸው ሁሉንም ነገር ሆኑ። የእኔና የሌሎችም አገር ወዳዶች ተቃውሞ የመነጨው ከዚህ ነው። ዘውዱን እንቃወምም። በዘውዱ ስም፣ በዘውዱ ሽፋን በሕዝብ ላይ የሚፈጸመውን ግፍና በደል እንጂ! ዘውዱን በዘውድነቱ አልተቃወምንም። ዘውዱ የዘላለማዊት ኢትዮጵያ፡-

የነፃነት፣

የሉአላዊነት፣

የአንድነት፣

የጥንታዊነት፣

የታሪካዊነት፣

የእነዚህ ሁሉ ስብስብ የሆነው ኢትዮጵያዊነታችን ምልክት ነው። በእግዚአብሔር ተመርጠው፣ ሕዝብን በአባትነትና በእኩልነት እንዲመሩ የተቀበሉትን አደራ ሲበሱና ቃል ኪዳናቸውን ሲያፈርሱ፣ በከሐዲ ነገሥታት ላይ ማመፅ ለእኔ ወንጀል አይደለም።

«የእነ ቢትወደድ ነጋሽ አድማ ግን ንጉሡን ገድለው ኢትዮጵያን ሪፐብሊክ ማድረግ ነበር። ሪፐብሊክ ሲኮን ዘውዱ ቀረ ማለት ነው። የኢትዮጵያዊነት ውርስና ቅርስ የሆነው ዘውድ እንዲወገድ አልፈልግም። ለዚህ ነበር ከነሱ ጋር ያላበርኩት።»

«ከዚህስ ሌላ?» አለ ዮሐንስ አባቱ ስንት ጊዜ በመንግሥት ግልበጣ አድማ እንደተሳተፉ ለማወቅ ያለውን ጉጉት አያሳዩ።

«እነ ደጃዝማች ታዩ ጉልላቴ፣ እነ ግራዝማች ኃይለ ማርያም ገሠሠ፣ እነ ፊታውራሪ እምባው ጉልላቴ፣ ሌሎችም በርካታ መሣፍንትና መኳንንት ወጥነውት የነበረው የመንግሥት ግልበጣ ሴራ ውስጥ ለመሳተፍ ዳር ዳር ብዬ ነበር። ሆኖም

የእነሱም ዓላማ ዘውድን አስቀርተው ሪፑብሊክ ኢትዮጵያን ለመመሥረት መሆኑን ስረዳ፣ ቀስ ብዬ አፈነገጥኩ። በዘውድ ላይ ማመፅ በኢትዮጵያዊነት ላይ ማመፅ ነው። ዘውድ የነፃነት፣ የዕድገትና የሥልጣን እንቅፋት አለመሆኑን በእንግሊዝና በጃፓን ያለውን የዘውድ አስተዳደር መመልከት ይቻላል።

«አሁንም ቢሆን» አሉ አቶ ሁንዴ ወደ ተነሱበት ጉዳይ ለመመለስ «አሁንም ቢሆን የጃንሆይ ካልጋ መውረድ ተገቢ ነው። ባይሳካልን እንጂ እኛም ደጋግመን ሞክረነው ነበር። ነገር ግን በሳቸው ዳፋ ዘውድን ያህል ክቡር ንዑድ ቅርስና ውርስ ኢትዮጵያ ማጣቷ በእጅጉ ያሳዘናል። እኔን ይበልጥ የሚያቃጥለኝና የሚንገባግብኝ ደግሞ ካልጠፋ ለው።

- ጉርባ መኮንኖች፣
- ሃምሳ አለቆች፣
- አሥር አለቆች፣
- ተራ ወታደሮች፣

ንጉሠ ነገሥታቱን ተክተው ያገር መሪ፣ የሕዝብ አስተዳዳሪ እንሁን ማለት ነው።»

«አባባ ሁለት ወዶ አይሆንም። መለዩ ለባሹ ፈጥኖ በትረ ሥልጣኑን ባይዝ ኖሮ፣ የጃንሆይ መንግሥት ከወደቀ በኋላ በተፈጠረው ክፍተት አስከሬ ደም መፍለስ ሊከለት ይችል ነበር» አለ ዮሐንስ።

«ዮሐንስ!» አሉ አባቱ ድምጻቸውን ለዘግ አድርገው «ዮሐንስ! የእኔ ተቃውሞ ለምን መለዩ ለባሹ ሥልጣን ያዘ አይደለም። ሲሆን ሲሆን የዘውዱ ሥርዓት እንዲቀጥል የተቀባ ንጉሣዊ ርዕሰ ብሔር ቢኖረን፣ ያም ካልሆነ ከመለዩ ለባሹ

መካከል በትምህርት፣ በልምድ፣ በሥነ-ምግባር ብቁ ከሆኑት ጄኔራሎች መካከል አንዱ መንበረ ሥልጣኑን በመያዝ፣ የደርግ አሻንጉሊት ሳይሆን፣ ልብ በል፣ የደርግ አሻንጉሊት ሳይሆን፣ አገሪቱን መምራት በተገባው ነበር።

«ትናንት የከፍተኛ መኮንኖች ሹፌር፣ የሚሰቀቻቸው ዘንቢል ተሸካሚ፣ የጦር ሠፈር ጽዳት ሠራተኛ የነበሩ ቀረንጠሎዎች እንዴት ይግዙን? እንዴት ይግዙን? ትምህርት የላቸው፣ ልምድ የላቸው፣ አባቶቻቸውን ጠርተው አያቶቻቸውን አይደግሙ፣ እነዚህ ናቸው አገርን የመምራት ኃላፊነት የሚሸከሙ? ከዳዊትና ከለሎምን ዘር የወረዱትና የተቀቡት ንጉሥ መሸከም ያቃታቸውን የሕዝብ አረኝነት እነዚህ ወላጅ ፍናጅ ምናምንቴዎች እንዴት ይችሉታል?»

«ኢትዮጵያ! ይህን የቁም ሞትሽን ሳያዩ የሞቱት ልጆችሽ ምንኛ ታደሉ!» በማለት የተናነቃቸውን ሳግ አፍነው ወደ መኝታ ክፍላቸው ገቡ።

***

የጥምር ኮሚቴው አባላት በየእጃቸው ላይ ያለውን የእስረኞች ዝርዝር የያዘ ወረቀት እንደገና መመልከት ጀመሩ።

«ያን ቀንደኛ አናርኪስት ደረጃ ጉልቴን እናነጋግር። ከፍተኛም የእሱ ጉዳይ ከምን ደረሰ? በማለት ጠይቆኛል» አለ ለብሳቢው። በቀረበው ሃሳብ ሁሉም ስለተስማሙ ደረጃ የፊጥኝ እንደታሰረ መጣ።

ደረጃ ቀን የጣለው ደካ ቤተሰብ አባል ነው። አባቱ ጉልቴ ማንተጋፍቶት በውስጥ አርበኝነት ውለታቸው በአሩሲ ጠቅላይ